

การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัฒนากาญจน์ แก้วมณี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
ปีการศึกษา 2562

**The Development of Creative Writing in English Ability
of Pratomsuksa 6 Students by using Concept Map**

Wattanakarn Kaewmanee

A Thesis submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Education

Department of Curriculum and Instruction

College of Education Science, Dhurakij Pundit University

2019

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เสนอโดย นางสาววัฒนากาญจน์ แก้วมณี

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองेम

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญธัช วิภัติภูมิประเทศ)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองेम)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุตคณิง นฤพนธ์จิรกุล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์)

วิทยาลัยครูศาสตร์รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยครูศาสตร์
(อาจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ แม่นโกศล)

วันที่ 20 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2562

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ชื่อผู้เขียน	วัฒนากาญจน์ แก้วมณี
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอน
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไพฑูริคศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 24 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์ 2) แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ได้แก่ 1) ค่าร้อยละ 2) ค่าเฉลี่ย 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ 4) Paired simple t-test ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ทุกคนคิดเป็นร้อยละ 100 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) ระดับความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.68$, S.D.= 0.04)

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษ , การเขียนเชิงสร้างสรรค์, ผังมโนทัศน์

Thesis Title	The Development of Creative Writing Ability in English Using Concept Mapping for Pratomsuksa 6 Students
Author	Wattanakarn Kaewmanee
Thesis Advisor	Asst. Prof. Dr. Anchali Thongaime
Department	Curriculum & Instruction
Academic Year	2018

ABSTRACT

This experimental research aimed to 1) develop creative writing ability in English using concept mapping, 2) study the English achievement of Pratomsuksa 6 Students, and 3) study the students' satisfaction level towards creative writing in English using concept mapping. Samples were Pratomsuksa 6 students of Patai Udom Suksa School, Bangkok studying in the second semester of the academic year 2018. Samples which were 24 students from one classroom were purposively selected. Instruments used in this research were 1) English lesson plans using concept mapping, 2) the creative writing in English test, 3) the English achievement test, and 4) the questionnaire on student's satisfaction towards creative writing in English using concept mapping. Data were analyzed using percentage, mean score, standard deviation and paired sample t-test. The results showed that 1) the creative writing ability in English of all students, accounting for 100% passed the criterion score at 80%, 2) when considering the English achievement of Pratomsuksa 6 students, the average posttest scores were significantly higher than the pretest average scores at the .05 level, and 3) the students' satisfaction towards creative writing in English using concept mapping was generally at the high level ($\bar{X} = 2.68$, S.D. = 0.04).

Keywords: Development of English writing ability, Creative writing, Concept mapping

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอม อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำและชี้แนะข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งมาโดยตลอด อีกทั้งได้ให้ความช่วยเหลือในกระบวนการดำเนินการวิจัย ตลอดจนตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิทยานิพนธ์ให้งานมีคุณภาพและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีคุณค่า ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชชัช วิกิตภูมิประเทศ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์ และอาจารย์ ดร.สุคนธ์ นฤพนธ์จิรกุล ที่เมตตาเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และได้ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ส่งผลให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จเรียบร้อยผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วยความเคารพยิ่ง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. สุคนธ์ นฤพนธ์จิรกุล อาจารย์ ดร. จันทรีพา ทัดภูธร และคุณครูดวงเดือน เจ็ดสี ที่เมตตาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ โดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอมที่ให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกตั้งแต่ต้นเสมอมา ตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะผู้บริหารสถานศึกษาและคุณครู โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษาที่อนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ให้คำแนะนำในการจัดทำวิจัย ตลอดจนอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ให้เสร็จสิ้นในเวลาอันจำกัด

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัวซึ่งเป็นที่รักยิ่งที่คอยสนับสนุนและเป็นกำลังใจที่สำคัญแก่ผู้วิจัยจนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอบขอบคุณพร้อมร่ำทุกคน โดยเฉพาะนางสาวโสภิตา มะลิซ้อน ที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือทำให้วิทยานิพนธ์เสร็จทันเวลา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องสักการะแก่คุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

วัฒนากาญจน์ แก้วมณี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๑๐
สารบัญภาพ.....	๑๑
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์งานวิจัย.....	4
1.3 สมมุติฐานงานวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตงานวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2. แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 หลักหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	7
2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์.....	14
2.3 แนวคิด เกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ.....	20
2.4 การเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	25
2.5 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับผังมโนทัศน์.....	31
2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	47
2.7 ความพึงพอใจ.....	52
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	57
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	65
3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	65
3.2 เครื่องมือที่ใช้.....	65
3.3 การสร้างเครื่องมือ.....	66

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
4.1 ผลของการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	75
4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	78
4.3 ระดับความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	81
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	83
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	85
5.2 อภิปรายผล.....	86
5.3 ข้อค้นพบ.....	90
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	91
บรรณานุกรม.....	92
ภาคผนวก.....	101
ประวัติผู้เขียน.....	187

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 การเปรียบเทียบลักษณะของการเขียนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ.....	22
4.1 ผลการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	75
4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	77
4.3 ระดับความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	78
4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน.....	80
4.5 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 24 คน.....	81

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 การเรียนรู้แบบท่องจำและการเรียนรู้ที่มีความหมาย ซึ่งเกิดจากการได้รับ.....	34
2.2 แสดงการเรียนรู้ที่มีความหมายเมื่อ ง,จ,ฉ เป็นความรู้ใหม่จะเชื่อมโยงกับ.....	35
2.3 แสดงสะพานเชื่อมความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าสู่โครงสร้างของความรู้.....	35
2.4 แสดงระดับของมโนทัศน์ตามแนวคิดของโนแวก.....	36
2.5 แสดงผังมโนทัศน์หลักเรื่องสิ่งมีชีวิต.....	41
2.6 แสดงผังมโนทัศน์หลักเรื่องสิ่งมีชีวิต 2.....	41
2.7 โครงสร้างผังมโนทัศน์ชนิดปลายปิด.....	42
2.8 โครงสร้างผังมโนทัศน์ชนิดเชื่อมโยงข้ามชุด.....	42
2.9 โครงสร้างผังมโนทัศน์ชนิดกระจายออก.....	43
2.10 โครงสร้างผังมโนทัศน์ชนิดผสมผสาน.....	43
4.1 ผลการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	76
4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียน และหลังเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน.....	79

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่หลายประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญและสนับสนุนส่งเสริมให้คนในประเทศได้รับการศึกษาอย่างจริงจัง เนื่องจากเป็นภาษาสากลและยังถือได้ว่าเป็นภาษาหลักที่ใช้สื่อสารกันทั่วโลก โลกก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่การเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้านภาษาอังกฤษยังมีบทบาทและสัมพันธ์ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ รวมไปถึงด้านการศึกษาอีกด้วย ประเทศไทยเองก็ตื่นตัวกับกระแสโลกในยุคศตวรรษที่ 21 เช่นกัน โดยเฉพาะด้านการศึกษา ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21

สำหรับประเทศไทยนั้นได้เล็งเห็นความจำเป็นในเรื่องของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงมุ่งเน้นพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพและประยุกต์ให้สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 การจัดกระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ การจัดบรรยากาศการเรียนการสอน สื่อการเรียนและการอำนวยความสะดวก สิ่งเหล่านี้เป็นตัวเสริมที่จะเป็นแรงดึงดูดให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาขึ้นบังคับ หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24

จากที่ทราบกันคืออยู่แล้วว่าทักษะที่ใช้ในการสื่อสารภาษาภาษาอังกฤษมีด้วยกัน 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนและทางโรงเรียนก็จัดให้มีการเรียนการสอนครอบคลุมทั้ง 4 จากการศึกษาของ จิรดา วุฑฒินากร (2550, บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลคะแนนความสามารถทางการเขียนคิดเป็นร้อยละ 17.65 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลคะแนนความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 32. จากผลการวิจัยของ อารีย์ ปรีดีกุล (2554, บทคัดย่อ) พบว่าผู้เรียนจำนวนมากมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้บ้าง แต่ไม่มั่นใจว่าจะถูกต้อง

ตามกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์จึงไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อความหมาย สำหรับทักษะการอ่านและการเขียนผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควรเมื่ออยู่ใน ระดับเวทีโลก

ข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาศึกษามีคะแนนต่ำ ซึ่งส่งผลต่อเนื่องมาถึงระดับมัธยมศึกษา ซึ่งปัญหาดังกล่าวควรมีการแก้ไข ทั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษโดยนำเอารูปแบบการใช้ผังมโนทัศน์ (Concept Map) มาเป็นกระบวนการเรียนการสอนและนำทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์มาใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดเชิงสร้างสรรค์ อันสอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อีกด้วย

การใช้ผังมโนทัศน์ (Concept Map) เกิดจากแนวความคิดที่ว่า การสร้างข้อมูลใหม่ให้อยู่ ในรูปแบบของแผนภูมิที่เป็นรูปธรรมด้วยการสร้างโครงความคิดล่วงหน้า จะทำให้ข้อมูลที่ได้รับมาใหม่เกิดความเข้าใจ และคงทน (Novak, 1984) โดยแนวคิดดังกล่าวนี้ประยुคต์มาจากทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (A Theory of meaningful Verbal Learning) ของ Ausubel (1963) ที่กล่าวถึงการเรียนรู้ที่ เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเดิมและความรู้ใหม่ โดยแผนผังมโนทัศน์เป็นการแสดงความสัมพันธ์ ระหว่างมโนทัศน์โดยมีคำหรือข้อความแสดงความสัมพันธ์ซึ่งการเขียนจะเริ่มจากมโนทัศน์หลักด้านบนสุดและตามด้วยมโนทัศน์รอง และมีการเชื่อมโยงระหว่างมโนทัศน์พร้อมข้อความที่สื่อความหมาย (วิยะดา ระวังสุข, 2545)

โทนี บูซาน (Buzan, 1991, pp.107-109) ได้กล่าวถึงแผนที่ความคิดไว้ว่า การใช้แผนที่ความคิด (mind map) จะช่วยขจัดปัญหาการเขียนใหม่ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพราะโครงเรื่องที่จะพูด หรือเขียนให้ครอบคลุมประเด็นและความคิดที่สำคัญๆ วิธีการนี้จะช่วยขจัดปัญหาได้ และองค์ประกอบทั้งหมดจะสมบูรณ์ครบถ้วนทันทีเมื่อเราเขียนแผนที่ความคิดเสร็จ ส่วนสมศักดิ์ สันทรเวช (2544, น.21) ได้กล่าวถึงการนำแผนที่ความคิด (mind map) มาใช้กับกิจกรรมการเรียนการสอนในด้านผู้เรียนคือ ใช้สำหรับจดบันทึกความรู้ การสรุป ทบทวนความรู้เดิม จัดระบบข้อมูลที่กระจัดกระจายให้เป็นระเบียบ และ ชัยฤทธิ์ สีลาเดช (2544, น.87) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนที่ความคิดว่าแผนที่ความคิดช่วยให้สมองทั้งสองข้างได้ใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่สมองซีกซ้ายเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียงลำดับ การวิเคราะห์ ซีกขวาเป็นเรื่องเกี่ยวกับการมองเห็นภาพรวม จินตนาการ สีสัน มิติ นอกจากนั้น ทิศนา ขัมมณี (2545, น.387) ได้ให้ความหมายแผนที่ความคิดหรือนักวิชาการบางท่านเรียกผังความคิดว่าเป็นผังที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่างๆให้เป็นโครงสร้างในภาพรวม แสดงความหมาย และความเชื่อมโยงของความคิดหรือสาระนั้นๆ สอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ (2547, น. 21) ได้ให้ความหมายของผังความคิดว่า ใช้แสดงการเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งระหว่าง

ความคิดหลัก ความคิดรอง และความคิดย่อยให้สัมพันธ์กัน ซึ่งมีงานวิจัยสนับสนุน เช่น สุดารัตน์ เกียรติรุ่งพันธ์ (2559, บทคัดย่อ) การศึกษามโนทัศน์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาชีววิทยาเพิ่มเติม เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก กฤษฎดา ขำหลวงศิริ(2552, บทคัดย่อ) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขียนเขต ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู

ส่วนความคิดสร้างสรรค์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเขียนภาษาอังกฤษ ดังที่กิลฟอร์ด (Guilford. 1967, p.62) เชื่อว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะของความคิดอเนกนัย (Divergent Thinking) คือ ความคิดหลายทิศทางหลายแง่มุม คิดได้กว้างไกล ลักษณะความคิดเช่นนี้จะนำไปสู่ความคิดประดิษฐ์คิดค้น และการผลิตสิ่งแปลกใหม่ รวมทั้งความคิดการคิดหาวิธีแก้ปัญหาด้วยความคิดอเนกนัย ประกอบด้วยความคิดริเริ่ม (Originality) ความคิดคล่องตัว (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) และความคิดละเอียดลออ (Elaboration) Torrance (1964, p.16) ได้ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ว่า เป็นความสามารถของบุคคลในกระบวนการคิดสร้างสรรค์ ผลิตผลหรือสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่ไม่รู้จักมาก่อน ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ อาจเกิดจากการรวบรวมเอาสิ่งต่างๆ ที่ได้จากประสบการณ์แล้วรวบรวมความคิดเป็นสมมุติฐาน และทำการทดสอบสมมุติฐาน และรายงานผลที่ได้จากการค้นพบ

Starko (2010, pp. 6-8) และ Smith (2013) กล่าวถึง ความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่ามีหลากหลาย เช่น เน้นคุณลักษณะ ของบุคคลที่มีผลงานอันแสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ พิจารณาที่เนื้อหาโดยตรง แต่ละกลุ่มมีเกณฑ์ในการพิจารณา 2 เกณฑ์ คือความแปลกใหม่ หรือแต่ละกลุ่มมีเกณฑ์ในการพิจารณาเป็นต้นแบบ (Novelty Originality) และความเหมาะสม (Appropriateness) สร้างรูปแบบของผลผลิตและเป็นประเด็นคำถามใหม่ๆหรือเป็นสภาวะความคิดฉลาดทุกด้านทำงานร่วมกัน หรือเป็นกระบวนการทางจินตนาการที่มีผลผลิตที่เป็นต้นแบบและทรงคุณค่า หรือเป็นความสามารถที่ทำให้บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น “ฉันคิดอย่างนั้นฉันจึงสร้างสรรค์ขึ้น”

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยดังที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำผังมโนทัศน์มาพัฒนาการเรียนรู้อาจารย์เขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าการใช้ผังมโนทัศน์อาจสามารถพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอันเป็นพื้นฐานนำไปสู่การเรียนรู้ที่ยั่งยืน และต่อเนื่องไปได้

1.2 วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3 สมมุติฐานงานวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ มีคะแนน
ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้ผังมโนทัศน์สูงกว่า
ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์
อยู่ในระดับมาก

1.4 ขอบเขตงานวิจัย

1. ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 360 คน โรงเรียนไพท
อุดมศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไพท
อุดมศึกษา จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 24 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น

- ผังมโนทัศน์

3.2 ตัวแปรตาม

- ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าพิจารณาจากเนื้อหาและแบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

หน่วยที่ 5 เรื่อง Around Town จำนวน 8 ชั่วโมง

หน่วยที่ 6 เรื่อง Our Planet จำนวน 8 ชั่วโมง

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

1.5 นิยามศัพท์

การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์ หมายถึง แนวทางการเขียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการดังนี้ 1) เลือกกำหนดคำมโนทัศน์ วงกลมล้อมรอบคำ ๆ นั้น 2) เขียนเส้นเชื่อมโยงจัดเรียงคำ กลุ่มคำ โดยใช้เส้นตรงหรือลูกศร 3) จัดระบบตามลำดับความเกี่ยวข้องเพราะจะช่วยให้ง่ายต่อการเห็นภาพของผังดังกล่าวชัดเจนขึ้น 4) ตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะเขียนจริง

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การฝึกให้นักเรียน แสดงความคิด ความรู้สึก และจินตนาการผ่านการเขียนบรรยายหรือพรรณนาให้เห็นภาพชัดเจน ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์ให้เกิดการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ได้ดีขึ้นโดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดความคิดสร้างสรรค์ของ Guilford มาใช้ใน 4 ประเด็น คือ ความคิดริเริ่ม (Originality) มีความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) มีความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) และความคิดละเอียดลออ (Elaboration) และสร้างเกณฑ์การประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ทั้งนี้ นักเรียนต้องมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของ คะแนนเต็ม จึงถือว่าผ่าน

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบและไม่ชอบของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ผังมโนทัศน์ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้พัฒนาความสามารถเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์
2. ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์และเป็นแนวทางในการพัฒนาสู่การเขียนประเภทอื่นๆ
3. งานวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ในระดับชั้นอื่นๆต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้องการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ผังมโนทัศน์ ดังนี้

2.1 หลักหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์

2.3 แนวคิด เกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

2.4 การเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.5 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับผังมโนทัศน์

2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.7 ความพึงพอใจ

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.1.1 หลักการ และจุดหมายของหลักสูตร

2.1.1.1 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย
ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.1.1.2 จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.1.1.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

1) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้าง องค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรค ต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูล สารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหา ความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และ การอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการ สร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและ ความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและ สภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยี ด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการ เรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและ พลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมอง และพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำ (Instructions) ง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ	ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน
2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจจังหวะ	อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจจังหวะ
3. เลือก/ระบุภาพ หรือ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย ตรงตามความหมายของ ประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟังทำให้สื่อสารได้อย่างถูกต้อง	เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ เครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน
4. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนา และนิทานง่าย ๆ	เรื่องที่ฟังและอ่านทำให้สื่อสารได้อย่างถูกต้อง	ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและอ่าน

มาตรฐาน ค 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	คำศัพท์ โครงสร้างประโยค	เลือกใช้คำพูด ประโยค/ข้อความที่ใช้ในการสนทนา เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้องและคำขออนุญาตง่าย ๆ	คำศัพท์ โครงสร้างประโยคที่ใช้เพื่อการสื่อสาร	ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต
3. พูด/เขียนแสดงความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ	ประโยคที่ใช้แสดงความต้องการของตนเองและขอความช่วยเหลือ	พูด/เขียนบอกความต้องการของตนเองและขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ ได้
4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองเพื่อนและครอบครัว	คำศัพท์ โครงสร้าง ประโยคที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและครอบครัว	ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและครอบครัว
5. พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ โครงสร้าง ประโยคที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก	พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ ประโยคที่ใช้ในการให้ข้อมูล	พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับและเรื่องใกล้ตัว
2. พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน	ความหมายของคำ กลุ่มคำของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว	พูด/วาดภาพ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน
3. พูดแสดงความคิดเห็นง่าย ๆ เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว	คำ กลุ่มคำ ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น	พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. พูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	มารยาททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	พูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพตามมารยาททางสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา	เทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม	เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เหมาะสมกับวัย

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. บอกความแตกต่างของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	1. บอกความแตกต่างของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำและประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย	ความเหมือน ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย	บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. ค้นคว้า รวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด / การเขียน	คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. ฟังและพูด/อ่าน ในสถานการณ์ที่ เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา	คำศัพท์ จำนวน ประโยค ที่ใช้ใน สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และในสถานศึกษา	ฟังและพูดหรืออ่านคำศัพท์ จำนวน ประโยค ที่ใช้ใน สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. ใช้ภาษาต่างประเทศใน การสืบค้นและรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ	ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น ข้อมูล	ใช้ภาษาต่างประเทศในการ สืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์

2.2.1 ความหมายของความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์ (Creative thinking) เป็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวบุคคลทุกคนมากบ้าง น้อยบ้างตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาให้ความหมายไว้หลากหลายดังนี้

Osborn (1963, pp.348-356) กล่าวว่า ความคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นจินตนาการประยุกต์ (applied imagination) ซึ่งเป็นจินตนาการที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแก้ปัญหาที่ยากที่มนุษย์กำลังเผชิญอยู่ ซึ่งความคิดจินตนาการเป็นลักษณะที่สำคัญของความคิดเชิงสร้างสรรค์ซึ่งจะนำไปสู่การประดิษฐ์คิดค้น และการผลิตสิ่งแปลกใหม่ แต่ผลผลิตที่สร้างสรรค์ไม่สามารถเกิดขึ้นจากความคิดจินตนาการเพียงอย่างเดียวได้ ดังนั้น ความคิดเชิงสร้างสรรค์จึงเป็นความคิดจินตนาการที่ควบคู่ไปกับการอดทนอดหยิ่งจะทำให้งานสร้างสรรค์ขึ้นได้

Guilford (1967, p.61) ให้ความหมายว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะความคิดอเนกนัย(Divergent Thinking) คือ ความคิดหลายทิศทางหลายมุม คิดได้กว้างไกล ลักษณะความคิดเช่นนี้จะนำไปสู่ความคิด การประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่ รวมทั้งการคิดหาวิธีแก้ปัญหาได้สำเร็จด้วยความคิดอเนกนัย ประกอบด้วยความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องตัว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออ

Torrance (1964, p.16) ได้ให้ความหมายความคิดสร้างสรรค์ว่าเป็นความสามารถของบุคคลในกระบวนการคิดสร้างสรรค์ ผลผลิตหรือสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ที่ไม่รู้จักมาก่อน ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ อาจเกิดจากการรวบรวมเอาความรู้ต่างๆ ที่ได้จากประสบการณ์แล้วรวบรวมความคิดเป็นสมมติฐาน และทำการทดสอบสมมติฐาน และรายงานผลที่ได้รับจากการค้นพบ

De Bono (1982) กล่าวว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถในการที่จะคิดนอกกรอบ ความคิดเดิม ซึ่งก่อให้เกิดแนวคิดอย่างอื่นที่ถือว่าเป็นแนวคิดที่จะนำมาพัฒนาแก้ปัญหาที่ต้องการได้

Sternberg; & Lubart (2004) มีความเห็นว่าความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถที่จะผลิตผลงานแปลกใหม่ ฉีกกรอบ คนคาดไม่ถึง แตกต่างจากผลงานของคนอื่นที่ทำมาก่อนแล้ว (Novel) และมีความเหมาะสม มีประโยชน์ใช้ได้จริงตอบสนองกับสิ่งที่ต้องการ ตอบโจทย์ปัญหาอย่างเหมาะสม (Appropriate) ผลผลิตของความคิดสร้างสรรค์หรืองานทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ และงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเรา

Nickerson (2004) ให้ความหมายความคิดสร้างสรรค์คือการอธิบายจากผลของกิจกรรมหรือการปฏิบัติจากคนที่มีลักษณะที่สร้างสรรค์งานที่แสดงออกถึงความฉลาดและมีคุณค่า

Starko (2010, pp.6-8) สรุปคำนิยามความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่า มีหลากหลายบางนิยามเน้นคุณลักษณะ ของบุคคลที่มีผลงานอันแสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ บางนิยามพิจารณาที่เนื้อหา โดยตรงแต่ละกลุ่มมีเกณฑ์ในการพิจารณา 2 เกณฑ์ คือความแปลกใหม่ หรือแต่ละกลุ่มมีเกณฑ์ในการพิจารณาเป็นต้นแบบ (Novelty Originality) และความเหมาะสม (Appropriateness)

Smith (2013) กล่าวว่า หมายถึง ความสามารถที่ทำให้บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น “ฉันคิดอย่างนั้นฉันจึงสร้างสรรค์ขึ้น” ความคิดที่แสดงออกอาจออกมาในรูปของคำพูด หรือเป็นท่าทางของร่างกาย หรือใช้คำกว้างๆแทนคือ “ศิลปะ” ความคิดสร้างสรรค์กับศิลปะ

อารี พันธุ์ณี (2546, น.155) ได้ให้ความหมายความคิดสร้างสรรค์ว่าเป็นกระบวนการทางสมองที่คิดในลักษณะอเนกนัยอันนำไปสู่การค้นพบสิ่งแปลกใหม่ด้วยการดัดแปลงปรุงแต่งความคิดเดิมผสมผสานกันให้เกิดสิ่งใหม่ ซึ่งรวมทั้งการประดิษฐ์ค้นพบสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการคิด ทฤษฎีหลักการได้สำเร็จ ความคิดสร้างสรรค์จะเกิดขึ้นได้นี้ มิใช่เพียงแค่คิด

ในสิ่งที่เป็นไปได้ หรือสิ่งที่เป็เหตุเป็นผลอย่างเดียวนั้น หากแต่ความคิดจินตนาการก็เป็สิ่งสำคัญยิ่งที่จะก่อให้เกิดความแปลกใหม่ต้องควบคู่ไปกับการพยายามที่จะสร้างความคิดค้นหรือจินตนาการให้เป็ไปได้หรือที่เรียกว่า จินตนาการประยุกตนั้นเองจึงทำให้เกิดผลงานจากความคิดสร้างสรรค์ขึ้น

ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ (2546, น.7) สรุปได้ว่าความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถของสมองที่คิดได้กว้างไกลหลายแง่มุม เรียกว่า ความคิดแบบอนกนัย ซึ่งทำให้เกิดความคิดแปลกใหม่แตกต่างไปจากเดิมเป็ความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆรอบตัวเกิดการเรียนรู้ เข้าใจ จนเกิดปฏิกิริยาตอบสนองให้เกิดความคิดเชิงจินตนาการซึ่งเป็ลักษณะสำคัญของความคิดสร้างสรรค์อันจะนำไปสู่การประดิษฐ์หรือคิดค้นสิ่งแปลกใหม่หรือเพื่อการแก้ไขปัญหาซึ่งจะต้องอาศัยการบูรณาการ จากประสบการณ์และความรู้ทั้งหมดที่ผ่านมา

สุวิทย์ มูลคำ (2547, น.9) ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่าเป็กระบวนการทางปัญญาที่สามารถขยายขอบเขตความคิดที่มีอยู่เดิมสู่ความคิดที่แปลกใหม่ แตกต่างไปจากความคิดเดิมและเป็ความคิดที่ใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

เดือนใจ ทรงกำพล (2550, น.10) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการคิดที่มนุษย์รู้จักแก้ไขปัญหา และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ที่แตกต่างไปจากเดิมที่มีสิ่งเร้าเป็ตัวกระตุ้นให้เกิดความคิดแปลกใหม่และ สามารถประยุกตใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2553, น.187) ได้สรุปว่าความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการจินตนาการและรวบรวมความรู้ความคิดเดิมอย่างหลากหลายและรวดเร็วและสร้างเป็ความรู้ ความคิดใหม่ของตนเองและสามารถคิดนอกกรอบได้ มีผลงานการคิด สามารถคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ผลงานหรือสิ่งใหม่ๆ ที่เหมาะสมและใช้การได้ เช่น งานเขียน งานศิลปะ และงานสร้างสรรค์ผลงานอื่นๆได้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถทางความคิดที่มีอยู่ในตัวบุคคลทุกคนมากบ้างน้อยบ้างตามความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีจินตนาการให้เกิดความแปลกใหม่ อันนำไปสู่การคิดค้นประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่ต่อไป

2.2.2 ลักษณะของกระบวนการคิดสร้างสรรค์

กระทรวงศึกษาธิการ (2537, น.8) อธิบายลักษณะของกระบวนการคิดสร้างสรรค์ว่า หมายถึง วิธีการคิดหรือกระบวนการทำงานของสมองอย่างมีขั้นตอนตลอดจนคิดแก้ปัญหาได้สำเร็จ นักการศึกษาเสนอแนวคิดลักษณะของกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ ได้แก่

Torrance (1962) จัดกระบวนการคิดสร้างสรรค์ตามขั้นตอนดังนี้

1. การค้นหาความจริง (Fact finding) เป็นการพิจารณาหาคำตอบอันเกิดจากความสับสนวุ่นวายภายในใจ
2. การค้นพบปัญหา (problem finding) รู้ว่ามีปัญหาเกิดขึ้นหรือมองเห็นปัญหา
3. การหาสมมติฐาน (Idea finding) รวบรวมความคิดและตั้งสมมติฐานขึ้น
4. การค้นหาคำตอบ (Solution finding) การค้นหาคำตอบโดยทดสอบสมมติฐาน
5. การยอมรับผลจากการค้นพบ (Acceptance – finding) การยอมรับคำตอบจากการพิสูจน์เพื่อแก้ปัญหา

สรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นวิธีการคิดรูปแบบหนึ่งที่มีกระบวนการการทำงานของสมองอย่างมีขั้นตอนตลอดจนสามารถคิดแก้ปัญหาได้

2.2.3 องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์เป็นกลไกความสามารถของสมองด้านการคิดนั้นประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ สำหรับแนวคิดของ Guilford (อารี พันธัมณี, 2546, น.35-43) เชื่อว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถของสมองที่คิดได้อย่างซับซ้อนกว้างไกลหลายทิศทาง ซึ่งประกอบด้วย

1. มีความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง มีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำกันกับความคิดของคนอื่นและแตกต่างจากความคิดธรรมดา ความคิดริเริ่มอาจเกิดจากการคิดจากของเดิมที่มีอยู่แล้วให้แปลกแตกต่างจากที่เคยเห็นหรือสามารถพลิกแพลงให้กลายเป็นสิ่งที่ไม่เคยคาดคิด ความคิดริเริ่มอาจเป็นการนำเอาความคิดเก่ามาปรุงแต่งผสมผสานจนเกิดเป็นความคิดใหม่
2. มีความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ปริมาณความคิดที่ไม่ซ้ำกันในเรื่องเดียวกัน เช่น การเขียนบทความเรื่องทำนองเดียวกัน นักเขียนแต่ละคนมีมุมมองที่ต่างกันความคิดคล่องแคล่วมี 4 ประเภท ได้แก่

2.1 ความคิดคล่องแคล่วทางด้านถ้อยคำ (Word Fluency) เป็นความสามารถในการใช้ถ้อยคำ

2.2 ความคิดคล่องแคล่วด้านการโยงความสัมพันธ์ (Associational Fluency) เป็นความสามารถที่จะคิดหาถ้อยคำที่เหมือนกันหรือคล้ายกันได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ภายในเวลาที่กำหนด

2.3 ความคิดคล่องแคล่วทางการแสดงออก (Expressional Fluency) เป็นความสามารถในการใช้ลีหรือประโยค และนำคำมาเรียงกันอย่างรวดเร็วเพื่อให้ได้ประโยคที่ต้องการ

2.4 ความคล่องแคล่วในการคิด (Ideational Fluency) เป็นความสามารถที่จะคิดในสิ่งที่ต้องการภายในเวลาที่กำหนด

3. มีความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึงประเภทหรือแบบของการคิด แบ่งออกได้ดังนี้

3.1 ความคิดยืดหยุ่นที่เกิดขึ้นได้ในทันที (Spontaneous Flexibility) เป็นความสามารถที่พยายามคิดได้หลายทางอย่างอิสระ เช่น การเขียนกวีไม่จำเป็นว่าจะต้องเขียนกลอนอย่างมีสัมผัสสระ สัมผัสอักษรอย่างเก่า แต่อาจคิดรูปแบบใหม่ๆได้

3.2 ความคิดยืดหยุ่นทางการดัดแปลง (Adaptor Flexibility) หมายถึงความสามารถในการดัดแปลงความรู้หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นให้เกิดประโยชน์หลาย ๆ ด้าน ซึ่งมีประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา เช่นความรู้เชิงวิชาการด้านโภชนาการต่างๆ สามารถนำมาเขียนเป็นบทความ หรือสารคดีได้อย่างน่าสนใจ

4. มีความคิดละเอียดลออ (Elaboration) หมายถึง ความคิดในรายละเอียดเป็นขั้นตอนสามารถอธิบายให้เห็นภาพชัดเจน หรือเป็นแผนงานที่สมบูรณ์ขึ้นความคิดละเอียดลออจัดเป็นรายละเอียดที่น่านำมาตกแต่งขยายความคิดครั้งแรกให้สมบูรณ์ขึ้น

Torrance (สลิลา พันชนะ, 2546, น. 10-11) ได้กล่าวถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์พอสรุปได้ว่า องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์นั้น ประกอบด้วยความคิดเห็น 4 ด้าน ด้วยกันคือ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดลออและได้สรุปว่าความคิดสร้างสรรค์นั้นเป็นกระบวนการของการมีความรู้ลึกที่ไวต่อปัญหาหรือข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่ไม่สมบูรณ์หรือมีลักษณะคลุมเครือโดยผู้ที่คิดมีความพยายามที่จะหาคำตอบให้แก้ปัญหาหรือข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่คลุมเครือหรือสิ่งที่ไม่สมบูรณ์นั้น รวมทั้งพยายามที่จะสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ จึงเห็นว่าองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านของความคิดสร้างสรรค์นั้นเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องระหว่างกันโดยไม่เน้นความคิดด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ

นอกจากนี้ กิลฟอร์ดและฮอฟเนอร์ (Guilford and Hoepfner, 1971, pp.125-143) ได้ศึกษาองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์เพิ่มเติมและพบว่าความคิดสร้างสรรค์ต้องมียุทธศาสตร์ประกอบอย่างน้อย 8 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องตัว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดละเอียดลออ ความไวต่อปัญหา ความสามารถในการให้นิยามใหม่ ความซึมซับและความสามารถในการทำนาย

สรุปได้ว่าองค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์นั้นมีองค์ประกอบใหญ่ที่สำคัญ 4 องค์ประกอบด้วยกัน คือ 1) ความคิดคล่องแคล่ว 2) ความคิดยืดหยุ่น 3) ความคิดริเริ่ม และ 4) ความคิดละเอียดลออ ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านของความคิดสร้างสรรค์นั้นเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องระหว่างกันโดยไม่เน้นความคิดด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ หากเด็กได้รับการฝึกฝนจนคล่องและเข้าใจ ความคิดสร้างสรรค์จะเกิดและสามารถพัฒนาได้อย่างซับซ้อนและกว้างไกลมากขึ้น

2.2.4 การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

Torrance ได้กล่าวถึงการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้ (อารี พันธุ์ณี, 2546, น.166-167)

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดตาม และให้ความสนใจต่อคำถามที่แปลกใหม่ ซึ่งเขาเห็นว่าครูไม่ควรมุ่งเพียงคำตอบที่ถูกต้องเพียงอย่างเดียว แต่ควรส่งเสริมให้แก้ปัญหาด้วยการเดาหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์ค้นหาและเพื่อพิสูจน์ การเดาโดยใช้พื้นฐานการสังเกตและประสบการณ์ของผู้เรียน
2. ตั้งใจฟังและเอาใจใส่ต่อความคิดแปลกใหม่ของผู้เรียนด้วยใจเป็นกลาง เมื่อผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเรื่องใดแม้จะไม่เคยได้ยินมาก่อนก็อย่าเพิ่งด่วนตัดสินใจ ให้รับฟังไว้ก่อน
3. กระตุ้นหรือรื้อฟื้นต่อคำถามที่แปลกใหม่ของผู้เรียนด้วยการตอบคำถามอย่างมีชีวิตชีวา ชี้แนะให้ผู้เรียนหาคำตอบจากแหล่งต่างๆด้วยตัวเอง
4. แสดงและเน้นให้ผู้เรียนเห็นว่าความคิดของเขามีคุณค่า และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจและมีกำลังใจที่คิดต่อไป
5. กระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ควรให้อิโกลาสและเตรียมการให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตัวเอง ลดการบรรยายลง เพิ่มกิจกรรมที่ทำด้วยตัวเองมากขึ้น
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ค้นคว้าอย่างต่อเนื่องโดยไม่ต้องใช้วิธีขู่ด้วยคะแนนหรือการสอบ
7. ควรให้เวลาผู้เรียนได้คิด เพราะการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์นั้นต้องค่อยเป็นค่อยไป
8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้จินตนาการของตนเอง ยกย่องชมเชยผู้ที่มีจินตนาการแปลกและมีคุณค่า

วนิช สุรารัตน์ (2547, น. 263-264) กล่าวถึงเทคนิคที่ใช้กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่ในแต่ละคนนั้น มีวิธีการที่ทำให้ความคิดสร้างสรรค์ปรากฏออกมา ต้องอาศัยการกระตุ้นที่ถูกต้องวิธีดังนี้

1. จะต้องทำตัวให้เป็นบุคคลที่มีความคิดในลักษณะยืดหยุ่น มีความคิดเห็นหลากหลาย ใจกว้าง
2. การพักผ่อนโดยการเดินเล่นเดินช้าๆ ปลดปล่อยความคิด และจิตใจให้เป็นอิสระจากเรื่องทั้งหลาย การพักผ่อนแบบผ่อนคลาย
3. กระตุ้นโดยการเริ่มจากงานที่แต่ละคนสนใจเป็นพิเศษ คิดทำสิ่งแปลกๆจากงานประจำได้สำเร็จ ความคิดสร้างสรรค์จะเพิ่มพูนขึ้น
4. การพยายามเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตที่ซ้ำซาก จำเจ จะทำให้มองเห็นความเปลี่ยนแปลง
5. การทำสมาธิหรือการทำจิตใจให้สงบด้วยการทำสมาธิและวิปัสสนา

จากแนวความคิดการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สรุปได้ว่าครูสามารถส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ แก่เด็กได้ในหลายวิธี ดังเช่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดตาม และให้ความสนใจต่อคำถามที่แปลกใหม่ รับฟังความคิดแปลกใหม่ของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนเห็นว่าความคิดของเขามีคุณค่า และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและได้จินตนาการด้วยตัวของเค้าเอง ยกย่องชมเชยผู้ที่มีจินตนาการแปลกและมีคุณค่า

2.3 แนวคิด เกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ทักษะการเขียนเป็นกระบวนการสื่อความหมายที่ถ่ายทอดจากความคิด ประสบการณ์ ความรู้สึก โดยเรียบเรียงตามความรู้ด้านกลไกภาษา และนำเสนอเป็นตัวอักษรเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ ทักษะการเขียนจัดได้ว่าเป็นทักษะที่ยากที่สุดสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เนื่องจากเป็นทักษะที่ไม่เพียงใช้ความคิดในการสร้างสรรค์เรื่องราวแต่ยังต้องอาศัยความสามารถในการถ่ายทอดความคิดของตนออกมาเป็นตัวอักษร ที่เข้าใจได้ง่ายอีกด้วย ทักษะการเขียนจึงซับซ้อนและต้องอาศัยความรู้ด้านภาษาและความเข้าใจในกระบวนการเขียน

2.3.1 ลักษณะสำคัญของการเขียน

การเขียนมีความแตกต่างจากทักษะอื่น โดยเฉพาะวิธีการเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจ Ur (2012) จึงเสนอลักษณะสำคัญของการเขียนไว้ดังต่อไปนี้

1. งานเขียนมีความถาวร ข้อความที่เขียนขึ้นมักจะปรากฏอยู่ในกระดาษหรืออยู่บนหน้าจอ สามารถอ่านซ้ำหรือเขียนซ้ำใหม่ได้ ซึ่งตรงข้ามกับทักษะการพูด เมื่อพูดออกไปแล้วไม่สามารถกลับมาอ่านซ้ำหรือปรับเปลี่ยนถ้อยคำได้
2. งานเขียนมีความมั่นคง ข้อความที่ปรากฏเป็นภาษาเขียนจะมีภาษาที่ซ้ำซ้อนน้อยมากหรือไม่มีเลย งานเขียนเป็นงานที่อาศัยเวลาและความอดทนมากกว่าการพูด ผู้เขียนไม่

จำเป็นต้องใช้คำหรือข้อความที่ซ้ำซ้อนกันเพราะผู้อ่านสามารถกลับมาอ่านซ้ำได้หากไม่เข้าใจหรือต้องการทบทวนข้อมูลอีกครั้ง

3. งานเขียนไม่ผูกพันกับเวลา โดยปกติแล้วผู้เขียนต้องเขียนงานจนสำเร็จแล้วจึงจะส่งต่อให้ผู้อ่านได้อ่าน ผู้อ่านสามารถอ่านงานเขียนได้ตามเวลาที่สะดวก ซึ่งตรงข้ามกับการพูดที่การรับและส่งข้อมูลเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน

4. บุคคลที่ปรากฏในงานเขียนไม่ต้องปรากฏตัวอยู่จริง ในงานเขียนสามารถกล่าวอ้างถึงบุคคลหรือกลุ่มคนใดก็ได้โดยบุคคลนั้นไม่จำเป็นต้องปรากฏตัวในสถานการณ์จริง ในขณะที่การสื่อสารด้วยการพูดจะต้องมีบุคคลอย่างน้อยสองฝ่ายมาพบหน้ากันเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์

5. งานเขียนเกิดขึ้นอย่างช้าๆ ทักษะการเขียนใช้เวลามากกว่าการพูด อ่าน หรือฟัง และนี่จึงเป็นสาเหตุที่ทักษะการเขียนถูกใช้น้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่นๆ ในการสื่อสารในชีวิตจริง

6. การเขียนเป็นทักษะที่ต้องเรียน ทักษะการพูดโดยเฉพาะการพูดภาษาแม่เป็นทักษะที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่การเขียนจำเป็นต้องได้รับการสอนและฝึกฝนมาจากการเรียนในชั้นเรียน

7. งานเขียนมีรูปแบบมาตรฐาน ในการสร้างงานเขียนแต่ละครั้งจำเป็นที่ผู้เขียนต้องยึดถือรูปแบบหรือมาตรฐานการเขียนเพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ในแต่ละครั้ง

2.3.2 ประเภทของการเขียน

Ur. (2012) แบ่งประเภทของการเขียนออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ การเขียนเป็นทางการ (Formal writing) และการเขียนที่ไม่เป็นทางการ (Informal writing) การเขียนที่เป็นทางการมักจะพบเห็นได้ทั่วไป เช่น เรื่องสั้น รายงาน บทความในหนังสือพิมพ์ นวนิยาย และตำรา ภาษาที่ใช้มักเป็นทางการและมีแบบแผนการเขียนชัดเจน สำหรับการเขียนที่ไม่เป็นทางการมักใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนบันทึกย่อ การเขียนข้อความสั้น การเขียนข้อความเตือนความจำ การสื่อสารสังคมออนไลน์ เป็นต้น สำหรับความแตกต่างระหว่างการเขียนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบลักษณะของการเขียนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

หัวข้อ	การเขียนที่เป็นทางการ	การเขียนที่ไม่เป็นทางการ
ไวยากรณ์และคำศัพท์	ภาษาที่ใช้ต้องถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ใช้ต้องมีลักษณะเป็นทางการ	ภาษาที่ใช้อาจจะไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีการสอดแทรกภาษาพูดและมีการใช้ตัวย่อและคำย่อ
เครื่องหมายวรรคตอน	เครื่องหมายวรรคตอนที่ใช้ต้องถูกต้องตามหลักเกณฑ์	มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนน้อยและบางครั้งแทรกเครื่องหมายวรรคตอนเพื่อแสดงอารมณ์ เช่น เครื่องหมายอัศเจรีย์
การวางเฉย	ผู้เขียนแยกตัวจากผู้อ่านในด้านเวลาและการใช้พื้นที่ ภาษาที่ใช้ไม่ต้องการการตอบสนองอย่างฉับพลันทันใด	ภาษาที่ใช้มักจะมุ่งให้ตรงกับผู้อ่านซึ่งรู้จักกันเป็นการส่วนตัวกับผู้เขียน ผู้อ่านใช้เวลาอ่านไม่นานและตอบกลับในทันที
การตรวจแก้คำผิดและการเขียนร่างใหม่	งานเขียนในแต่ละครั้งจะเป็นร่างงานเขียน ก่อนที่จะมีการตรวจแก้คำผิด และปรับปรุงแก้ไข จัดเกลาสำเนาภาษา ดิลาการเขียน และการจัดองค์ประกอบข้อมูลให้สมบูรณ์	ภาษาในงานเขียนไม่ได้ผ่านการตรวจทาน แต่ส่งให้ผู้อ่านทันที อาจจะมีการใช้ไวยากรณ์ผิด และโครงสร้างภาษาที่ไม่ถูกต้อง
ความยาว	ความยาวของงานเขียนมักจะมากกว่าหนึ่งย่อหน้า โดยมากจะเป็นรายงาน จดหมาย เรื่องสั้นหรือคำรา	งานเขียนมีขนาดสั้น ใช้คำหรือประโยคเพียงเล็กน้อย
การเปิดเผย	งานเขียนเปิดเผยชัดเจน ข้อมูลที่ให้กระจ่างชัดเจนและครบถ้วน	ข้อความอาจไม่เปิดเผย มีการละคำบางคำไว้

สรุปได้ว่า ในการมอบหมายงานเขียนให้กับผู้เรียนนั้นจำเป็นต้องให้ผู้เรียนรู้จักกับลักษณะของงานเขียนทั้งสองประเภท คือ งานเขียนแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักเลือกใช้คำและ โครงสร้างประโยคให้สอดคล้องกับประเภทของงานเขียน แต่โดยปกติแล้วการสอนเขียนในชั้นเรียนมักจะเน้นไปที่การเขียนที่เป็นทางการเป็นส่วนใหญ่

2.3.3 บทบาทของผู้สอนในการพัฒนาทักษะการเขียน

Harmer (2001, p.261) ได้กล่าวถึงบทบาทสำคัญของผู้สอนในการพัฒนาทักษะการเขียนไว้ 3 บทบาท ได้แก่

1. ผู้สร้างแรงจูงใจ การสร้างแรงจูงใจเป็นบทบาทที่สำคัญของผู้สอนในการสอนทักษะการเขียน ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการใช้ความคิดของผู้เรียน กระตุ้นและสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความพยายามในการทำงานเขียนให้สำเร็จ ซึ่งกระบวนการเขียนที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องใช้เวลาและความอดทนของผู้สอนและผู้เรียน

2. ผู้รอบรู้ ในระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรมการเขียน ผู้สอนควรเตรียมความพร้อมในการเป็นผู้ให้ข้อมูลและรูปภาพที่จำเป็นแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ผู้สอนควรให้คำแนะนำเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับวิธีการเขียนแบบต่างๆ และควรหาเวลาพูดคุยกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือกลุ่มย่อยก็ได้

3. ผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้ข้อมูลย้อนกลับในเชิงบวกจะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน แต่หากผู้สอนจะให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงแก้ไข ผู้สอนต้องพิจารณาถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมที่จะให้ข้อมูลนั้นแก่ผู้เรียน

2.3.4 การจัดการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

การให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการเขียนนั้น Scrivener (2011) จัดการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ไว้ 4 ลักษณะด้วยกัน ได้แก่

1. การจัดโครงสร้างและการจัดลำดับความคิด กลวิธีง่าย ๆ ในการช่วยให้ผู้เรียนจัดลำดับความคิด ได้แก่ การใช้บัตรคำ บัตรคำแต่ละใบเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนจดบันทึกความคิดของตัวเอง เมื่อจดบันทึกเสร็จสิ้นแล้วผู้เรียนนำบัตรเหล่านั้นมาจัดเรียงลำดับความคิดอีกครั้งจนเกิดเป็นลำดับความคิดที่จะใช้ในงานเขียน นอกจากการจดบันทึกความคิด ผู้เรียนยังสามารถวาดแผนผังแสดงความเชื่อมโยงความคิดได้อีกด้วย

2. การดูตัวอย่างจากแหล่งอื่น ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์เมื่อมีโอกาสได้ดูตัวอย่างงานเขียนที่มีลักษณะเหมือนกับภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ถ้าผู้สอนให้ตัวอย่างแก่ผู้เรียนก่อนเริ่มงานเขียน ผู้เรียนจะยึดตัวอย่างงานเขียนเป็นต้นแบบ และจะเกิดการลอกเลียนแบบงานเขียนจากชิ้นตัวอย่าง แต่ถ้าผู้สอนให้ตัวอย่างหลังจากที่ผู้เรียนผลิตงานเขียนของตัวเองเสร็จสิ้นแล้ว ผู้เรียนจะเห็นตัวอย่างเป็นเพียงแหล่งข้อมูลที่มาสนับสนุนความคิดของตน แต่ผู้เรียนจะไม่พยายามเปลี่ยนงานเขียนของตนให้ตรงกับตัวอย่างที่ให้เห็น ดังนั้น ในการให้ตัวอย่างงานเขียนแก่ผู้เรียน ผู้สอนควรเน้นย้ำให้ผู้เรียนพิจารณารูปแบบ ภาษาในภาพรวม การเรียงลำดับความคิด ประโยค และวลีที่มีความเฉพาะเจาะจง ลีลาการเขียน และผลกระทบกับผู้อ่าน

3. การให้ข้อมูลย้อนกลับในการเขียนร่าง ผู้สอนไม่จำเป็นต้องรอให้งานเขียนของผู้เรียนเสร็จสมบูรณ์จึงจะให้ข้อมูลย้อนกลับ แต่ผู้สอนควรให้ข้อมูลย้อนกลับ ในขณะที่ผู้เรียนจะยังทำได้และนำไปใช้กับงานเขียนของตนเอง การให้ข้อมูลย้อนกลับอาจมาจากผู้สอน หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนก็ได้ เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับและนำไปแก้ไขงานเขียนก็สามารถนำงานเขียนกลับมาให้ผู้สอนหรือเพื่อนอ่านซ้ำเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับอีกครั้ง วงจรของการให้ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้ผู้เรียนได้แนวคิดที่แจ่มชัดขึ้นว่าผู้อ่านพบเห็นอะไรจากงานเขียนของเรา

4. การใช้คอมพิวเตอร์ ผู้สอนสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยการพิมพ์บนคอมพิวเตอร์ก็ได้ การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยให้เราเก็บรักษาชิ้นงาน หรือทำสำเนาแจกจ่ายผู้เรียนคนอื่นในห้องก็ได้ ในขณะที่เดียวกันผู้สอนก็สามารถส่งข้อมูลเกี่ยวกับงานเขียนถึงผู้เรียนได้ทันทีด้วยการส่งอีเมลล์

2.3.5 การประเมินความสามารถในการเขียน

ในการประเมินความสามารถในการเขียนไม่ใช่เป็นเพียงการมอบหัวข้อให้เขียนและประเมินชิ้นงานที่ผู้เขียนส่งมา แต่ผู้สอนควรพิจารณาถึงคำถามสำคัญ 3 ประเด็น คือ (1) ผู้เรียนสามารถเขียนได้ดีขึ้นหรือไม่ (2) ผู้สอนควรเน้นประเมินที่เนื้อหา รูปภาพ หรือประเมินแบบผสมผสานกัน และ (3) แบบประเมินทักษะการเขียนสามารถสะท้อนความสามารถของผู้เรียนได้จริงหรือไม่ (Weigle, 2012)

การตรวจประเมินความสามารถในการเขียนผู้สอนต้องกำหนดหรือออกแบบเกณฑ์หรือรูบริกส์ เพื่อให้คะแนน และคัดเลือกและอบรมผู้ที่ทำการประเมินทักษะการเขียนตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้ประเมินทักษะการเขียนมีความสำคัญอย่างยิ่งและต้องมีความสม่ำเสมอในการประเมินงานเขียน ในสถาบันการศึกษาหลายแห่งจะไม่ให้ผู้สอนเป็นผู้ประเมินงานเขียน แต่จะให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนอย่างน้อยสองคนที่ผ่านการอบรมเรื่องการประเมินความสามารถในการเขียนมาประเมินงานเขียนแต่ละชิ้น แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ประเมินทักษะการเขียนมีความแตกต่างทั้งด้านความรู้เดิม ประสบการณ์ ภูมิหลังทางวัฒนธรรม ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ต้องจำกัดให้เหลือน้อยที่สุดโดยการสร้างเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน และจัดอบรมผู้ตรวจประเมินให้ยึดถือตามกฎเกณฑ์ให้มากที่สุด

2.4 การเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.4.1 ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นทักษะที่ผู้เขียนจะต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นการถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายตามความต้องการของผู้เรียน นักวิชาการได้กล่าวถึงความหมาย ของคำว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไว้ดังนี้

ปาริชาติ มธุรสเลิศสกุล (2542,น.31) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่ผู้เขียนต้องใช้ความคิดและการจินตนาการของตนเองในการสร้างงานเขียนที่แปลกใหม่ จากของเดิมที่มีอยู่ โดยมีได้ลอกเลียนแบบจากผู้อื่นและงานเขียนที่สร้างสรรค์มานั้นจะแสดงออกถึงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความเห็นของผู้เขียนอย่างอิสระ โดยมีได้อยู่ในกรอบข้อบังคับใด ๆ

ถวัลย์ มาศจรัส (2545,น.4) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์หมายถึง งานเขียนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียน โดยสำนวนภาษาที่มีลักษณะเฉพาะเป็นของตัวเอง หรือ มีรูปแบบการเขียนที่มีความแปลกใหม่ มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2552,น.3) สรุปความหมายว่า การเขียนสร้างสรรค์เป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะของการคิดริเริ่ม โดยที่ผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน

วิไล ทองแท่งไทย (2549,น.1) งานเขียนที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์อย่างมีศิลปะเขียนแสดงความและอารมณ์ออกมาอย่างประณีตบรรจง ทำให้ผู้อ่านได้รับอรรถรสของภาษา เกิดภาพพจน์และเพลิดเพลินไปกับความไพเราะของภาษา บางเรื่องอาจขาดเหตุผลผิดความเป็นจริงหรือไม่เป็นธรรมชาติ ทั้งนี้เพราะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มุ่งแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์เป็นสำคัญ

สรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง เป็นทักษะทางการเขียนที่ผู้เขียนต้องสื่อจากความคิดการจินตนาการ โดยผู้เขียนต้องใช้คำพูดหรือสำนวนที่เป็นลักษณะเฉพาะที่เป็นตัวเองแสดงออกถึงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความเห็นของผู้เขียนอย่างอิสระ โดยมีได้อยู่ในกรอบข้อบังคับใดๆ

2.4.2 ความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

เขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่สื่อความหมายให้เห็นถึงศิลปะในการสร้างคำหรือข้อความโดยการใช้ความคิด จินตนาการหรือความคิดคำนึงในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้

ถวัลย์ มาศจรัส (2545,น.4-5) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีความสำคัญต่อชีวิตบุคคล และสังคม โดยกล่าวสรุปดังนี้

1. ความสำคัญต่อชีวิต การเขียนเชิงสร้างสรรค์ทำให้เกิดภูมิปัญญาด้านสำนวนภาษาสำหรับติดต่อหรือสื่อสารทันโลก ทันเหตุการณ์ เกิดอาชีพใหม่ๆจากการใช้ภาษาเชิงสร้างสรรค์ เกิดการสืบสานรากเหง้าทางวัฒนธรรม

2. ความสำคัญต่อบุคคล มีการพัฒนาสมองซีกขวาให้เรื่องความคิดสร้างสรรค์เกิดภูมิปัญญาด้านต่างๆด้วยตนเอง

3. ความสำคัญต่อสังคม เกิดรูปแบบใหม่ในการติดต่อสื่อสารของคนในสังคม และระหว่างสังคมต่อสังคมเกิดวัฒนธรรมและอารยธรรมใหม่ของการติดต่อสื่อสารเป็นการจุดประกายความคิดให้เกิดสิ่งใหม่ในสังคมที่มาจากความคิด ความฝันและจินตนาการผ่านการนำเสนอในรูปแบบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

วนิจ จันทรวิมล (2549,น.1) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์สรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นทักษะพื้นฐานที่ช่วยให้เด็กได้กล้าแสดงออกในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ และประสบการณ์โดยเชื่อมโยงลำดับความคิดให้เป็นถ้อยคำที่สละสลวย สามารถเขียนได้หลายมุม แปร และไม่ซ้ำแบบใคร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นได้เข้าใจ ได้ผลงานที่แปลกใหม่ไม่เหมือนใคร การเขียนเชิงสร้างสรรค์ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และปัญหาแปลกใหม่ซึ่งเกิดขึ้นตลอดเวลาได้อีก การที่จะดำรงชีวิตหรือปรับตัว ให้อยู่ในสภาพสังคมลักษณะนี้ได้ จะต้องอาศัยทักษะที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และความกล้าแสดงออกในด้านความคิดให้มากขึ้น โดยลำดับ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เขียนได้สะท้อนความคิดของตนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม และยังได้ใช้จินตนาการประสบการณ์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวผู้เขียน เสนอแนวคิดในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ พร้อมกับกระตุ้นให้ผู้อ่านได้นำแนวคิดไปคิดสร้างสรรค์ในงานต่าง ๆ เช่น งานประดิษฐ์ งานประพันธ์บทเพลง คำขวัญ งานศิลปะและแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบัน และอนาคต เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อม และสังคมให้ดีขึ้นและเจริญก้าวหน้าต่อไป การเขียนเชิงสร้างสรรค์นอกจากจะทำให้ผู้เขียนเชิงสร้างสรรค์มีโอกาสดำเนินการได้แสดงออก ได้ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้แล้ว ยังสามารถช่วยให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินและนำความคิดไปสานต่อเพื่อพัฒนาสังคมให้มีความทันสมัย และดีกว่าที่เป็นอยู่ต่อไปได้อีกด้วย

จะเห็นได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นมีความสำคัญ และมีประโยชน์ต่อทั้งตัวผู้เรียนและผู้สอน ทั้งยังมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน เช่น การทำให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินการความคิดความรู้สึกจากประสบการณ์ที่เคยผ่านมาตามความสนใจและความต้องการของเด็กเอง เป็นการพัฒนาทั้งทักษะการคิด ความรู้สึก จินตนาการ สติปัญญา การแสดงออกทางด้านอารมณ์ และสังเคราะห์ถึงทักษะการเขียน ฉะนั้นในกิจกรรมการเรียนการสอนจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องส่งเสริมและหาเทคนิควิธีการที่หลากหลายแปลกใหม่ที่น่าสนใจมากระตุ้นผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้

2.4.3 หลักการสอนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่ยุ่งยากซับซ้อนเพราะนักเรียนต้องอาศัยประสบการณ์ ความประทับใจและความสามารถในการลำดับความคิดออกมาเป็นเรื่องราว รวมทั้งความสามารถในการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น ครูเป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง

ถวัลย์ มาศจรัส (2545, น.4-5) ได้สรุปหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. การทำให้นักเรียนได้แสดงแนวความคิดใหม่ และมีความหมายถือเป็นการกระทำที่สร้างสรรค์
2. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ควรมีหลายแบบตามความต้องการของนักเรียน
3. การสร้างบรรยากาศให้อบอุ่น สนับสนุนนักเรียนได้อย่างอิสระ
4. กระตุ้นให้นักเรียนนำประสบการณ์เดิมมาเขียน

อัญญา ชิวพันธ์ (2552, น.9) ได้สรุปหลักการจัดกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ ดังนี้

1. กำหนดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีจุดหมายที่ชัดเจนโดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับชั้นต่างๆ
2. จัดกิจกรรมเขียนสร้างสรรค์ให้มีความสัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์ต่างๆด้วย
3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน
4. ใช้สื่อที่จูงใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน ใหม่และรักในการเขียน
5. ให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการในการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ

จากหลักการสอนเชิงสร้างสรรค์ดังกล่าวสรุปได้ว่า ครูมีบทบาทอย่างยิ่งในการนำกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์มาถ่ายทอดให้เด็ก ครูต้องกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงแนวความคิดใหม่ การสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง จัดกิจกรรมที่มีความสนุกสนานเหมาะสมและให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในกลุ่มอื่นด้วย

2.4.4 แนวทางการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์

บันลือ พุกกะวัน (2545, น.7-8) ได้เสนอแนวคิดในการส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์พอสรุปได้ดังนี้

1. ครูต้องเป็นผู้สร้างบรรยากาศโดยเป็นผู้ที่รักเมตตา มีความสัมพันธ์กับผู้เรียน โดยใกล้ชิดเข้าใจและให้ความเห็นอกเห็นใจ ให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยมากกว่าการตำหนิ
2. ให้อิสระในการทำงานแก่ผู้เรียนทั้งเรื่องเวลา ระเบียบและรูปแบบ
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการศึกษาสภาพแวดล้อม ส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เลือกศึกษาค้นคว้าเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยการเล่าเรื่อง การรายงาน ประเภทของการเขียนเชิงสร้างสรรค์
5. กระตุ้น ชี้แนะผู้เรียนให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นสร้างความแปลกใหม่อยู่เสมอ

อัจฉรา ชีวพันธ์ (2552, น.5-7) ได้เสนอแนวทางในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย

1. ครูมีบุคลิกที่สร้างสรรค์ เช่น จัดกิจกรรมเร้าใจใหม่ๆ เปิดโอกาสได้แสดงออกด้านต่างๆ กระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น รับฟังความคิดเห็นของทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ชมเชย และให้กำลังใจ มีประชาธิปไตยในการสอน
2. จัดบรรยากาศเพื่อจูงใจให้เด็กให้รักการเขียนสร้างสรรค์ ไม่เคร่งเครียดเกินไป เช่น แบบฝึกหัดที่ใช้มีลักษณะจูงใจให้อยากทำ ไม่มากจนน่าเบื่อ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน
3. เริ่มจากสิ่งใกล้ตัว เพราะจะช่วยเร้าความสนใจของเด็กให้อยากเรียน อยากเล่า ในสิ่งเขามีประสบการณ์อยู่ ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการเขียนงานต่างๆอย่างสบาย เช่น การเล่าเรื่องของตนเอง การเขียนบันทึกประจำวัน การแต่งคำประพันธ์ในเรื่องที่ตนสนใจ และเขียนจดหมาย ฯลฯ
4. ช่วยให้มีความคิดที่แตกฉาน ได้แก่ คิดให้คล่อง ต้องยืดหยุ่นความคิด และรู้จักคิดประดิษฐ์ริเริ่ม
5. สนุกสนานในการเรียน โดยจัดกิจกรรมตามความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและประสบการณ์ต่างๆอย่างเต็มที่
6. ฝึกผู้เรียนให้เกิดทักษะต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อยๆ พยายามปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องให้ดีขึ้นจะช่วยพัฒนาการเขียนได้

นลินี ดิยะสันต์ (2548, น.55-68) ได้เสนอแนวทางในการสอนเพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า ครูต้องฝึกการเขียนอย่างสม่ำเสมอ สร้างบรรยากาศที่ดีกับผู้เรียน ให้กำลังใจจนเว้นการตำหนิ ให้อิสระในการทำงาน เปิดโอกาสให้คิดอย่างหลากหลาย รู้จักการยืดหยุ่นทั้งการใช้เวลาระเบียบปฏิบัติ ส่งเสริมให้ใช้ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม วัสดุที่มีอยู่ในการสร้างสรรค์ ผลงานควรจัดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยน โดยการเล่าเรื่อง อภิปราย กระตุ้นให้แสดงออกอย่างอิสระ

สรุปได้ว่า การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น ครูต้องฝึกการเขียนให้แก่เด็กอย่างสม่ำเสมอ สอนหรือคอยกระตุ้น รับฟังความคิดเห็นของทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ให้กำลังใจจนเว้นการตำหนิ จินตนาการ ชวนให้นักเรียนคิดแตกแขนงย่อยๆออกไป มีความกล้าที่จะเริ่มลงมือเขียน ฝึกผู้เรียนให้เกิดทักษะต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อยๆ และตรวจทานอย่างสม่ำเสมอพยายามปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้นจะช่วยพัฒนาการเขียนได้

2.4.5 การวัดและการประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นงานที่เกิดจากการจินตนาการที่แปลกใหม่ ถ้ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของตนเองโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล ดังนั้นการวัดและประเมินผลจำเป็นต้องดูการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จึงควรกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนที่เที่ยงตรง ครอบคลุมทุกด้าน ซึ่งได้มีผู้เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้ดังนี้

กรณีการ พวงเกษม (2534, น.160) ได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลการเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ ไว้ดังนี้

1. ความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาสอดคล้องกับภาพ
2. การเรียบเรียงจัดลำดับความคิด
3. ความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา

โดยในแต่ละข้อ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนออกเป็น 3 ระดับ ดีมาก = 3 ดี = 2 และพอใช้ = 1

กระทรวงศึกษาธิการ (2536, น.314) กล่าวว่า การเขียนแสดงความคิดอย่างเสรีและเชิงสร้างสรรค์เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ดังนั้นการวัดและประเมินผลที่ถูกต้องและตรงที่สุด คือให้นักเรียนเขียนแล้วให้คะแนนด้วยวิธีจัดอันดับคุณภาพ ดังนั้น

1. ความคิดแปลกใหม่
2. การใช้ภาษาคมคาย
3. มีประโยชน์ให้ข้อคิด ก่อให้เกิดจินตนาการ

4. เราควรรู้สึกอย่างไรอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตรงตามจุดประสงค์การเขียน และควรมีเกณฑ์การให้คะแนนด้วย

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, น.223-224) กล่าวถึงเกณฑ์การพิจารณาเพื่อประเมินงานเขียนว่ามักจะประกอบไปด้วยเกณฑ์ต่อไปนี้

1. ความถูกต้องด้านการใช้ภาษา ได้แก่ ศัพท์ โครงสร้าง
2. ความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา ได้แก่ ศัพท์ สำนวน ว่าสื่อได้ถูกต้องเหมาะสมชัดเจนและกระชับได้ในความหรือไม่
3. มีจุดเน้นของความคิดและการนำเสนอที่ชัดเจน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดและความสมดุลของการนำเสนอ
5. การใช้เทคนิควิธีการนำเสนอข้อมูลทั้งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรมที่เหมาะสม
6. การนำเสนอเรื่องได้อย่างน่าสนใจ

กรมวิชาการ(2545, น.25) ได้กล่าวถึงลักษณะการพิจารณางานเขียนเชิงสร้างสรรค์ 4 ประการ คือ

1. ให้ความคิดแปลกใหม่ หมายถึง ความคิดที่ไม่ซ้ำแบบและไม่ลอกเลียนผู้อื่น
2. การใช้ภาษาคมคายกะทัดรัด ทั้งนี้ต้องเป็นการใช้ภาษาไทยที่ไม่ผิดแปลกไปจากระเบียบของภาษาซึ่งเป็นการยอมรับ
3. สามารถเร้าความรู้สึกของผู้รับสาร อาจเป็นความขบขัน ความเศร้า ความปีติยินดี ความพิศวง เป็นต้น อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันได้
4. เป็นประโยชน์ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม เช่น ให้ข้อคิดที่เป็นคติในการดำรงชีวิตชี้ให้เห็นคุณและโทษของการกระทำบางอย่าง

ถวัลย์ มาสจรัส (2546, น.171-172) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการตัดสินการเขียนเรื่องไว้ดังนี้

1. ความชัดเจน ได้แก่ ความแจ่มชัดทางภาษาเขียนที่กระชับ ไม่คลุมเครือ
2. ความกระชับของถ้อยคำ ได้แก่ การใช้ถ้อยคำที่ตรงความหมาย
3. คำมีอำนาจสามารถสะกดให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์ร่วมไปกับลีลาการเขียนในแต่ละบทในแต่ละตอนอย่างต่อเนื่อง
4. มีความคิดใหม่ในท่วงทำนองการเขียนแต่ละครั้ง มีการถ่ายทอดความคิดแปลกใหม่ที่มีคุณค่าอยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกไม่จำเจ
5. มีความงดงามและสละสลวย คือ การเลือกใช้คำ การใช้ประโยคที่เป็นเอกภาพเดียวกัน อ่านแล้วไม่สะดุด ถ้อยคำไม่สละสลวย

จากแนวคิดทฤษฎีของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ในการประเมินผลงาน การเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นต้องพิจารณาในหลายๆด้าน และกำหนดเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจน ครอบคลุม

2.5 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับผังมโนทัศน์

2.5.1 ความหมายของมโนทัศน์

มโนทัศน์มาจากคำว่า Concept ในภาษาอังกฤษ นักการศึกษาของไทยให้คำแปลไว้แตกต่างกันมโนทัศน์ มโนคติ มโนคติสัมพันธ์สัณฐานกับและความคิดรวบยอด ซึ่งทุกคำมีความหมายไม่แตกต่างกัน งานวิจัยนี้ผู้วิจัยขอใช้คำว่า “มโนทัศน์”

บรูเนอร์ (Bruner,1957, p.244) ให้ความหมายว่า มโนทัศน์คือประเภทของสิ่งของการ กระทำความคิดหรือความรู้สึกซึ่งเกิดจากการเรียนรู้

กาเย่ (Gagne,1977, p.32) ให้ความหมายว่า มโนทัศน์หมายถึงการจัดประเภทของวัตถุ สิ่งของ เหตุการณ์หรือความคิด ซึ่งมโนทัศน์จัดเป็นส่วนประกอบของเกณฑ์และพื้นฐานของการ คิดในระดับสูง

โนแวกและโกวิน (Novak;&Gowin, 1984, p.4) ให้ความหมายว่ามโนทัศน์คือความ สม่าเสมอของวัตถุหรือเหตุการณ์ที่มีชื่อเรียก เช่น “เก้าอี้” คือชื่อที่เราใช้เรียกวัตถุที่มีขา มีที่นั่งและมีพนักพิงซึ่งเราใช้สำหรับนั่ง “ลม” คือชื่อที่เราใช้เรียกกรณีที่อากาศมีการเคลื่อนไหว

มนัส บุญประกอบ (2542, น.47) ให้ความหมายว่ามโนทัศน์หมายถึงการสรุปรวม ความคิดเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งทำให้แจ่มแจ้งประเภทได้สิ่งดังกล่าวอาจเป็นสิ่งที่แนวคิด หรือเหตุการณ์เช่น ปากกา มนุษย์ ทฤษฎีการเรียนรู้ วาดกัยเป็นต้น และมโนทัศน์อาจจะเขียนแทน ด้วยชื่อหรือสัญลักษณ์ มโนทัศน์อาจเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมจากแนวคิดของนักการศึกษา หลายท่านดังที่กล่าวมา สรุปได้ว่า มโนทัศน์ คือ ลักษณะร่วมของวัตถุเหตุการณ์แนวคิด ทฤษฎีทั้ง ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งเขียนเป็นถ้อยคำหรือประโยคสามารถนำมาจำแนกประเภทได้

2.5.2 กระบวนการสร้างมโนทัศน์

นวลจิตต์ เขวกิรติพงศ์ (2537, น.55-60) กล่าวถึงกระบวนการสร้างมโนทัศน์ว่า มโน ทัศน์จะเกิดขึ้น ไม่ได้เลยถ้าไม่มีประสบการณ์ดังนั้นบุคคลที่มีประสบการณ์ต่างกันย่อมมีมโนทัศน์ แตกต่างกันประสบการณ์ที่มากกว่าจะทำให้มโนทัศน์มีรายละเอียดซับซ้อนมากขึ้นโดยสรุปได้ว่า กระบวนการสร้างมโนทัศน์จะต้องอาศัยประสบการณ์ซึ่งได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าและใช้ ความสามารถในการสังเกตจัดจำแนกประเภทของสิ่งเร้าที่มีลักษณะร่วมกันไว้ด้วยกัน และ สามารถสรุปครอบคลุมมโนทัศน์ต่างๆได้

2.5.3 องค์ประกอบของผังมโนทัศน์

มนัส บุญประกอบ (2542, น.48) กล่าวว่าโครงสร้างของผังมโนทัศน์ประกอบด้วยส่วนสำคัญดังนี้

1. คำมโนทัศน์ซึ่งอาจเขียนด้วยคำสามัญนามหรือวลี
2. คำเชื่อมโยงมักใช้คำกริยาหรือวลีโดยเขียนกำกับไว้บนแนวเส้นเชื่อมโยง แต่บางทีก็ไม่จำเป็นต้องเขียนกำกับไว้เสมอไป
3. เส้นเชื่อมโยงใช้ลากโยงความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ด้วยเส้นตรงหรือเส้นโค้ง บางทีอาจแสดงทิศทางความสัมพันธ์ด้วยหัวลูกศรทางเดียวหรือสองทิศทางกำกับไว้ด้วย

สรุปได้ว่า มโนทัศน์ประกอบด้วยคำมโนทัศน์เชื่อมคำและเส้นเชื่อมโยงสำหรับคำเชื่อมโยงนั้นจะมีหรือไม่มีก็ได้ถ้าความสัมพันธ์มีความชัดเจนแล้วก็ไม่จำเป็นต้องมีคำเชื่อม เรื่องการใช้คำเชื่อมโยงในผังมโนทัศน์นั้น สุนีย์ เหมะประสิทธิ์ (2543, น.49-50) ได้ทดลองให้นิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ วิชาเอกการศึกษา ชั้นปีที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ต่างๆตามทีหลังสูตรกำหนด ผลปรากฏว่านิสิตต่างบอกว่าเขียนยากผู้สอนจึงสันนิษฐานว่าเป็นเพราะมีคำเชื่อม จึงทดลองให้เด็กชั้นอนุบาล 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เขียนผังมโนทัศน์แบบมีคำเชื่อม ผลคือเด็กทั้งสองเบื่อและไม่ค่อยอยากเขียน ต่อมาจึงทดลองให้เขียนแบบไม่มีคำเชื่อม ผลปรากฏว่าเด็กทั้งสองสามารถเขียนผังมโนทัศน์ได้ จากการทดลองดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคำเชื่อมเป็นอุปสรรคต่อการเขียนผังมโนทัศน์จึงมีผู้พัฒนาการเขียนผังมโนทัศน์ของโนแวนเป็นแบบไม่มีคำเชื่อมและตั้งชื่อใหม่เป็นอย่างอื่น เช่นผังการวิเคราะห์เนื้อหา (สุนีย์ เหมะประสิทธิ์ 2543, น.50) แผนที่ความคิดหรือ Mind Map (บุษาน, 2542) ซึ่งต่อมามีผู้นิยมการเขียนผังมโนทัศน์โดยไม่มีคำเชื่อมมากขึ้นเพราะทำให้การเชื่อมโยงความคิดในรูปของมโนทัศน์กระจายออกไปได้อย่างอิสระ

2.5.4 ทฤษฎีพื้นฐานของการสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์

บรูเนอร์ เป็นผู้นำในการคิดว่ากระบวนการสอนที่จะให้ผู้เรียนได้ผลดีในระยะสั้น คือการสอน “แก่น” หรือ “สาระ” ของวิชานั้นโดยพยายามศึกษาโครงสร้างของแต่วิชา และทำความเข้าใจเรื่องที่สำคัญๆในวิชาให้ได้และวิธีการสอนให้ผู้เรียนเกิดมโนทัศน์จะเน้นกระบวนการมากกว่าเนื้อหาสาระการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. ผู้สอนต้องเข้าใจในธรรมชาติของวิชาและโครงสร้างของวิชาอย่างชัดเจนและต้องรู้กลวิธีที่ถ่ายทอดโครงสร้างของวิชาให้กับผู้เรียน

2. ผู้สอนต้องรู้จักและเข้าใจผู้เรียนเป็นอย่างดีเพื่อจัดบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อสภาพการเรียนการสอนอันเหมาะสมกับผู้เรียน

3. การจักประสบการณ์การเรียนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลและกล้าแสดงในสิ่งที่เขาคิดรู้จักแก้ปัญหาและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

4. ผู้สอนต้องสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึก เกิดความชอบที่จะเรียนรู้เพราะแรงจูงใจเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่ส่งผลต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอน ควรจัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับขั้นพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก บรูเนอร์ได้เสนอว่าพัฒนาการทางสติปัญญาของคนแบ่งได้ 3 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 การเรียนรู้โดยการกระทำขั้นนี้เริ่มตั้งแต่เด็กแรกเกิดจนถึงอายุประมาณ 2 ปี เป็นช่วงที่เด็กเรียนรู้ด้วยการกระทำเป็นลักษณะของการถ่ายทอดประสบการณ์ด้วยการกระทำ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปตลอดชีวิตและถือว่าคนจะใช้วิธีการเรียนรู้โดยการกระทำมาใช้ในช่วงใดของชีวิตก็ได้

ขั้นที่ 2 การเรียนรู้โดยการรับรู้เป็นภาพในใจ ขั้นนี้เด็กสามารถใช้จินตนาการและการสร้างภาพในใจได้โดยไม่มีการกระทำเป็นช่วงอายุ 2-7 ปี เด็กสามารถนำสิ่งที่เห็นในโลกภายนอก และสิ่งที่อยู่ในใจของเขามาผสมผสานละจัดลำดับให้เป็นระเบียบให้เข้ากับการเกิดภาพในใจแสดงให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจนั้นจะพัฒนาเพิ่มขึ้นตามอายุจริงจนถึง 7 ปี จะพัฒนาได้สูงสุด

ขั้นที่ 3 การเรียนรู้โดยการสื่อความหมายทางสัญลักษณ์ขั้นนี้เด็กสามารถถ่ายทอดประสบการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆ โดยใช้สัญลักษณ์หรือภาษา ซึ่งภาษาแสดงให้เห็นถึงความคิด

เด็กสามารถคิดหาเหตุผลและในที่สุดจะเข้าใจสิ่งที่เป็นามธรรมได้และสามารถแก้ปัญหาได้ (ภพ เลหาไพบูลย์, 2534, น.71 ; วิชัย วงษ์ใหญ่, 2537, น.298-300)

ออซูเบล (ภพ เลหาไพบูลย์, 2534, น.74-75; อ้างอิงจาก Ausubel, 1963. The Psychology of Meaningful Verbal Learning) อธิบายถึงการเรียนรู้อย่างมีความหมายว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ ถ้าในการเรียนรู้สิ่งใหม่นั้น ผู้เรียนเคยมีพื้นฐานซึ่งเชื่อมโยงเข้ากับความรู้ใหม่ได้จะทำให้การเรียนสิ่งใหม่นั้นมีความหมายแต่ถ้าผู้เรียนพยายามรับรู้สิ่งที่เรียนใหม่โดยที่ไม่เคยมีพื้นฐาน และพยายามจดจำให้ได้เรียกการเรียนรู้นี้ว่าเป็นการเรียนรู้แบบท่องจำ เพราะผู้เรียนสามารถเรียนได้แต่ไม่รู้ความหมาย

ออซูเบล กำหนดการเรียนรู้ไว้เป็น 2 มิติดังนี้

มิติที่ 1 วิธีการเรียนรู้ไว้เป็น 2 มิติดังนี้

1. การเรียนรู้แบบรับรู้ไว้ ผู้สอนบอกให้หมดผู้เรียนไม่ต้องค้นคว้า

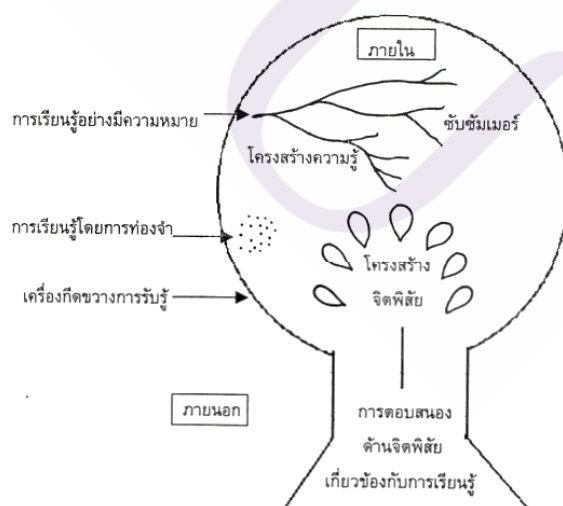
2. การเรียนรู้แบบค้นพบด้วยตนเอง ผู้เรียนต้องค้นคว้าสืบเสาะหาความรู้ มิติที่ 2

กระบวนการเรียนรู้ภายในของผู้เรียน มี 2 แบบ คือ

2.1 การเรียนแบบท่องจำ ผู้เรียนเมื่อเรียนรู้แล้วท่องจำไว้เพื่อเป็นประสบการณ์ของตนเองหรืออาจเรียกว่าการเรียนรู้แบบรับไว้เพื่อจดจำ

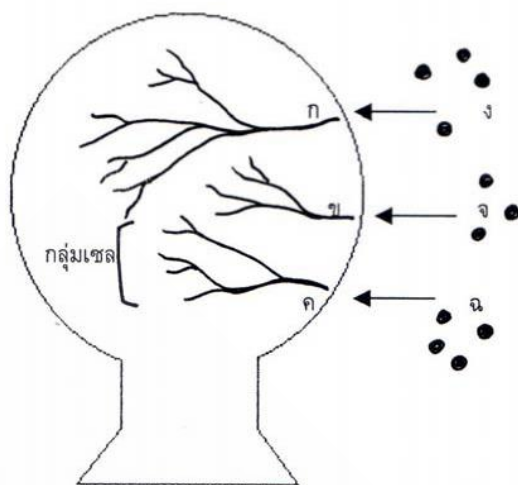
2.2 การเรียนรู้อย่างมีความหมาย ผู้เรียนเมื่อเรียนรู้แล้วสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่ให้สัมพันธ์กับความรู้เดิม หรืออาจเรียกว่าการเรียนรู้แบบรับไว้เพื่อให้ได้ความหมาย

การสร้างผังโน้ตทัศน์มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายของออซูเบล (Ausubel, 1968, p.15) ซึ่งมีแนวคิดว่าครูควรสอนสิ่งที่สัมพันธ์กับความรู้ที่นักเรียนมีอยู่เดิม ความรู้ที่มีอยู่เดิมนี้อยู่ในโครงสร้างของความรู้ซึ่งเป็นข้อมูลที่สะสมอยู่ในสมองและมีการจัดระบบไว้เป็น อย่างดีมีการเชื่อมโยงระหว่างความรู้เก่าและความรู้ใหม่อย่างมีระดับชั้น ดังนั้นโครงสร้างของความรู้จะใช้เป็นผังโน้ตทัศน์และใช้บันทึกประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับการเรียนรู้ อย่างมีความหมายจะเกิดขึ้นเมื่อความรู้ใหม่สัมพันธ์กับโน้ตทัศน์ซึ่งอยู่ในโครงสร้างของความรู้เดิมที่มีอยู่ซึ่ง ออซูเบล เรียกว่ากระบวนการดูดซึม หรือเรียกโน้ตทัศน์ที่เกิดจากการเชื่อมโยงนั้นว่า ซับซัมเมอร์แต่ถ้าไม่ได้นำความรู้ใหม่เข้าไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่มีอยู่จะเป็นการเรียนรู้ แบบท่องจำ ดังภาพประกอบ

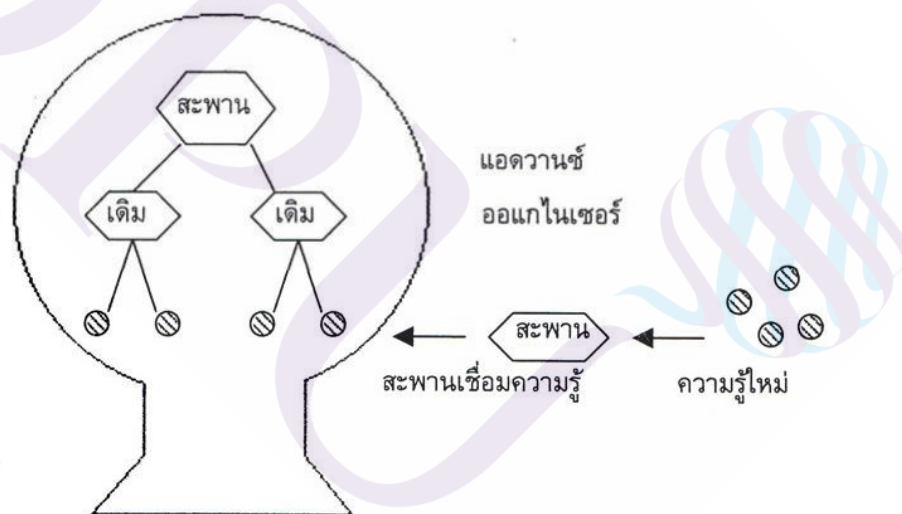
ภาพที่ 2.1 การเรียนรู้แบบท่องจำและการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ซึ่งเกิดจากการได้รับข้อมูลจากภายนอกผ่านเครื่องกีดขวางการรับรู้

ที่มา: สุนีย์ สอนตระกูล (2535, น.78)

ภาพที่ 2.2 แสดงการเรียนรู้ที่มีความหมายเมื่อ ก, ข, ค เป็นความรู้ใหม่จะเชื่อมโยงกับ โครงสร้างความรู้ที่มีอยู่เดิม คือ ก, ข และ ค

ที่มา: สุนีย์ สอนตระกูล (2535, น.79)

ภาพที่ 2.3 แสดงสะพานเชื่อมความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าสู่โครงสร้างของความรู้ ซึ่ง

Ausubel เรียกว่า Advance Organizer

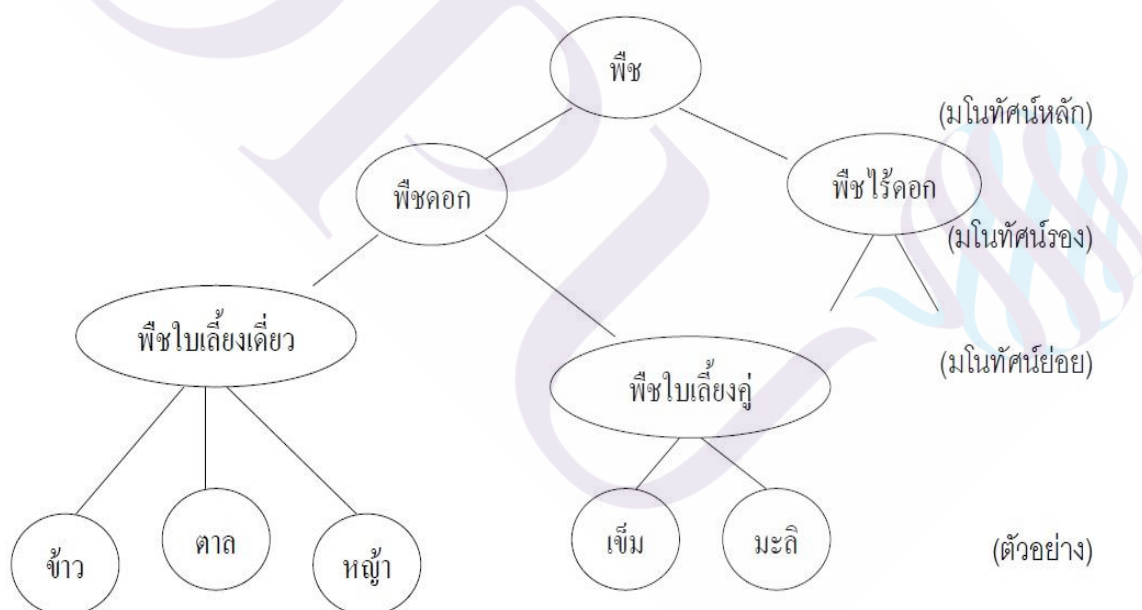
ที่มา : สุนีย์ สอนตระกูล (2535, น.79)

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ที่มีความหมาย เป็นการเรียนรู้โดยการนำความรู้ใหม่มา เชื่อมโยงกับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเข้าใจ

2.5.5 ลักษณะผังมโนทัศน์

มนัส บุญประกอบ (2545) กล่าวว่า ผังมโนทัศน์ (Concept Map) ตรงกับคำอื่น ๆ ในภาษาอังกฤษอีกหลายคำ เช่น Conceptual Mapping, Concept Maps หรือ C-Maps, Conceptual Framework, Semantic Mapping, Semantic Maps, Semantic Networking, Plot Maps, Clustering, Concept Webs และ Semantic Webs เป็นต้น จากอิทธิพลแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายของออสซูเบล ซึ่งเชื่อว่าโครงสร้างการรู้คิดของบุคคลมีลักษณะเป็นลำดับขั้นลดหลั่นกันลงมา เมื่อประสบการณ์ใหม่สัมพันธ์กับมโนทัศน์เดิมที่เคยทราบมาแล้วก็จะทำให้การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่บุคคลนั้นทันทีโนแวกเป็นผู้ที่ทำให้แนวความคิดของออสซูเบลมองเห็นเป็นแผนภูมิที่เข้าใจเป็นรูปธรรมได้และได้วิจัยบุกเบิกอย่างจริงจัง ต่อเนื่องกันมาตั้งแต่ก่อนปีค.ศ. 1973

โนแวก ได้จัดแยกประเภทมโนทัศน์เป็นหลายระดับ ได้แก่ มโนทัศน์หลัก มโนทัศน์รอง มโนทัศน์ย่อย มโนทัศน์เจาะจง และตัวอย่าง ซึ่งมีลักษณะเป็นลำดับขั้นลดหลั่นกันลงมา คล้ายกับการแตกรากของพืชยืนต้นที่แยกจากรากแก้วเป็นรากกิ่ง รากแขนง รากจี้ว และรากขนอ่อน ซึ่งมีผลทำให้ได้โครงสร้างที่แตกต่างไปจากเดิม ดังรูป

ภาพที่ 2.4 แสดงระดับของมโนทัศน์ตามแนวคิดของโนแวก

ที่มา: มนัส บุญประกอบ (น.9-10)

2.5.6 การสร้างผังมโนทัศน์

อัลท์ (Ault, 1985, p.41) กล่าวถึงการสร้างผังมโนทัศน์ว่าไม่มีทิศทางในการสร้างที่แน่นอนตายตัวแต่สามารถสร้างได้หลายวิธีซึ่งแต่ละวิธีควรเริ่มต้นด้วยการแนะนำแนวคิดเกี่ยวกับผังมโนทัศน์โดยทำในรูปของกิจกรรมการเรียนรู้หรือแนะนำโดยตรง

โนแวก (Novak, 1984, p.17) และอัลท์ (Ault, 1985, p.41) ได้แนะนำขั้นตอนการสร้างผังมโนทัศน์ไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือก

การเลือกเรื่องที่จะสร้างแผนผังมโนทัศน์อาจนำมาจากตำรา สมุดจดคำบรรยาย คำอธิบายก่อนการปฏิบัติการ เริ่มจากการอ่านข้อความนั้นอย่างน้อย 1 ครั้ง แล้วระบุมโนทัศน์ที่สำคัญโดยขีดเส้นใต้คำหรือประโยคที่สำคัญ ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุหรือเหตุการณ์แล้วลอมมโนทัศน์เหล่านี้ลงในแผ่นกระดาษเล็กๆเพื่อสะดวกในการจัดความสัมพันธ์

ขั้นที่ 2 จัดลำดับ

นำมโนทัศน์ที่สำคัญซึ่งได้เขียนลงในแผ่นกระดาษเล็กๆ แล้วนำมาจัดลำดับจากมโนทัศน์ที่มีความหมายกว้างไปสู่มโนทัศน์ที่มีความเฉพาะเจาะจง

ขั้นที่ 3 จัดกลุ่ม

นำมโนทัศน์มาจัดกลุ่มเข้าด้วยกันโดยมีเกณฑ์ 2 ข้อ คือ

1. จัดกลุ่มมโนทัศน์ที่อยู่ในระดับเดียวกัน
2. จัดกลุ่มมโนทัศน์ที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด

ขั้นที่ 4 จัดระบบ

เมื่อจัดระบบมโนทัศน์ที่สำคัญแล้ว นำมโนทัศน์ที่มีอยู่ในกลุ่มเดียวกันมาจัดระบบตามลำดับความเกี่ยวข้องซึ่งในขั้นนี้ยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้หรืออาจหามโนทัศน์อื่น ๆ มาเพิ่มเติมได้อีก

ขั้นที่ 5 เชื่อมโยงมโนทัศน์ที่มีความสัมพันธ์กัน

เมื่อจัดระบบมโนทัศน์ที่สำคัญแล้วนำมโนทัศน์ที่มีความสัมพันธ์กันมาเชื่อมโยงกันโดยการลากเส้นเชื่อมโยงกัน และมีคำเชื่อมระบุความสัมพันธ์ไว้ทุกเส้น และเมื่อใส่คำเชื่อมแล้วจะสามารถอ่านได้เป็นประโยค เส้นที่เชื่อมโยงอาจเชื่อมระหว่างมโนทัศน์ในชุดเดียวกัน หรือเชื่อมโยระหว่างชุดของมโนทัศน์ที่ต่างกันก็ได้

โบเยอร์ (ไวไลพร ธนสุวรรณ, 2543, p.10 อ้างอิงจาก Boyer, 1997, Concept Mapping.) ได้เสนอแนะวิธีเขียนผังมโนทัศน์ไว้ดังนี้

1. ใช้กระดาษที่ไม่มีเส้นบรรทัดและไม่มีข้อความใด ๆ ปรากฏอยู่
2. เขียนคำมโนทัศน์หลักด้วยอักษรตัวพิมพ์เพื่อง่ายต่อการอ่านแล้วเขียนวงกลมล้อมรอบ คำนั้น
3. จัดเรียงคำมโนทัศน์อื่นๆ ให้เรียงความสำคัญโดยมีคำหลักอยู่บนสุด
4. เชื่อมคำมโนทัศน์เหล่านั้นโดยใช้เส้นตรง และใช้ลูกศรเชื่อมโยงคำที่อยู่ต่างระดับกัน

5. ใส่คำเชื่อมระหว่างคำมโนทัศน์แต่ละตัว
6. ควรมีการเขียนผังมโนทัศน์ใหม่อีกครั้ง เพราะจะช่วยให้มองเห็นภาพของผังดังกล่าวชัดเจนขึ้น

มนัส บุญประกอบ (2542, น.51) แนะนำขั้นตอนการเขียนผังมโนทัศน์ไว้โดยย่อ ดังนี้

1. เลือกหรือคิดหาคำมโนทัศน์ (คำสามาหรือนามหรือวลี) ที่ต้องการใช้
 2. จัดลำดับความสำคัญของคำในข้อที่ 1 ได้แก่ คำมโนทัศน์หลัก คำมโนทัศน์รอง คำมโนทัศน์ย่อย คำมโนทัศน์เจาะจง และตัวอย่าง ตามลำดับ
 3. จัดวางคำมโนทัศน์แล้วเขียนเส้นเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคำมโนทัศน์เหล่านั้น ได้เป็นร่างผังมโนทัศน์รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่ต้องการ
 4. อาจจัดเป็นกลุ่มคำมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกันตามลำดับเหตุผลและความถูกต้องเชิงเนื้อหาสาระหรือความรู้ นั้น ๆ
 5. อาจเขียนคำเชื่อมโยง (คำกริยา หรือวลี) กำกับไว้ที่เส้นเชื่อมโยงตามความจำเป็นและเหมาะสมเพื่อการเข้าใจที่ตรงกัน
 6. ตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องของร่างผังมโนทัศน์อีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะเขียนจริงการเขียนผังมโนทัศน์ของนักการศึกษาแต่ละท่านมีลักษณะและขั้นตอนที่คล้ายกัน สรุปได้ดังนี้
1. เลือกคำมโนทัศน์หลัก มโนทัศน์รอง มโนทัศน์ย่อย มโนทัศน์เฉพาะจากเนื้อหาที่อ่าน
 2. จัดประเภทและลำดับชั้นของมโนทัศน์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันตามความสำคัญเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ด้วยเส้น อาจใช้คำเชื่อมระหว่างคำมโนทัศน์ตามความเหมาะสม
 3. ตรวจสอบและแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมตามเนื้อหา

ผู้วิจัยขอสรุปขั้นตอนการสร้างผังมโนทัศน์เป็นตารางไว้ดังนี้

โนเวค (Novak, 1984, p.17) และ อัลท์ (Ault, 1985, p.41)	โบเยอร์ (Boyer, 1997)	มนัส บุญประกอบ (2542, น.51)	ผู้วิจัย
ขั้นที่ 1 ระบุมโนทัศน์ที่สำคัญ โดยการขีดเส้นใต้	1. ใช้กระดาษที่ไม่มี เส้นบรรทัดและไม่มี ข้อความใด	1. เลือกหรือคิดหาคำ มโนทัศน์	1. เลือกกำหนดคำมโนทัศน์ วงกลมล้อมรอบ คำนั้น
ขั้นที่ 2 จัดลำดับจากมโนทัศน์ที่ มีความหมายกว้างไปสู่ มโนทัศน์ที่มีความ เฉพาะเจาะจง	2. เขียนคำมโนทัศน์ หลัก วงกลม ล้อมรอบคำนั้น	2. จัดลำดับ คำมโน ทัศน์หลัก รอง ย่อย เจาะจง และตัวอย่าง	2. เขียนเส้นเชื่อมโยง จัดเรียง คำ กลุ่มคำ โดยใช้เส้นตรงหรือลูกศร
ขั้นที่ 3 จัดกลุ่ม มโนทัศน์ที่อยู่ ในระดับเดียวกัน เกี่ยวข้อง กันอย่างใกล้ชิด	3. จัดเรียง เชื่อมคำ โดยใช้เส้นตรงหรือ ลูกศร	3. เขียนเส้นเชื่อมโยง ระหว่างคำ กลุ่มคำ	3. จัดระบบตามลำดับความ เกี่ยวข้องเพราะจะช่วยให้ มองเห็นภาพของผังดังกล่าว ชัดเจนขึ้น
ขั้นที่ 4 จัดระบบตามลำดับความ เกี่ยวข้อง	4. เขียนผังมโนทัศน์ ใหม่อีกครั้ง เพราะจะ ช่วยให้มองเห็นภาพ ของผังดังกล่าวชัดเจน ขึ้น	4. ตรวจสอบแก้ไขความ ถูกต้องก่อนที่จะเขียน จริง	4. ตรวจสอบแก้ไขความถูกต้อง ก่อนที่จะเขียนจริง
ขั้นที่ 5 เชื่อมโยงกันโดยการ ลากเส้นเชื่อมโยงกัน และมีคำเชื่อมระบุ ความสัมพันธ์ไว้ทุกเส้น			

2.5.7 วิธีสอนให้เกิดมโนทัศน์

วิชย วงศ์ใหญ่ (2537, น.179) เสนอวิธีสอนให้เกิดมโนทัศน์ ไว้ 4 ขั้น คือ

1. ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงจะเป็นปัจจัยที่จะบ่งชี้ให้ผู้เรียนสังเกต จำแนก ตรวจสอบและนำมาประกอบการพิจารณากระบวนการคิดข่าวสารที่แท้ของข้อมูลเพื่อจะนำไปสู่การสังเคราะห์เป็นลักษณะร่วมต่อไป

2. มโนทัศน์คือกระบวนการเพ้นจำแนกของผู้เรียนที่สังเคราะห์มาจากข้อมูลในข้อที่ 1 เช่น ลักษณะร่วมที่คุณสมบัติประเภท ความจริง แสดงความจริงที่สอดคล้องกันรวมทั้งการแสดงความเป็นเหตุเป็นผลกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ต่างๆ หรือแนวคิด หรือกระบวนการที่ผู้เรียนสามารถนำมโนทัศน์ต่างๆมา

วิเคราะห์และสังเกตว่ามีมโนทัศน์ใดบ้างมีความเป็นเหตุเป็นผลกันซึ่งจะเป็นแนวทางสรุปเป็นหลักการหรือความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น

4. หลักการคือ กระบวนการที่ผู้เรียนนำแนวคิดที่สรุปเป็นหลักการในข้อที่3 นำไปใช้แก้ปัญหาสร้างสรรค์หรือนำหลักการที่ได้มาตั้งเป็นสมมติฐาน เพื่อจะแสวงหาความรู้ใหม่ต่อไปเพื่อจะทำให้กระบวนการสอนเข้มข้นขึ้นอีก

2.5.8 ประเภทของผังมโนทัศน์

โดยทั่วไปผังมโนทัศน์มีทั้งหมด 13 ชนิด

1. Concept Map (ผังมโนทัศน์หรือผังมโนภาพ)
2. Mind Map หรือ Mind Mapping (แผนที่ความคิด)
3. Web Diagram หรือ Spider Map (แผนผังใยแมงมุม)
4. Tree Structure (แผนภูมิโครงสร้างต้นไม้)
5. Vynn Diagram (แผนภูมิเวนน์)
6. Descending Ladder หรือ Time Ladder Mapp (แผนภูมิขั้นบันได)
7. Cycle Graph (แผนภาพวงจร, แผนภูมิแบบวัฏจักร)
8. Flowchart Diagram (แผนผังการดำเนินการ)
9. Matrix Diagram (แผนภาพหรือแผนภูมิแสดงความสัมพันธ์)
10. Fishbour Map (แผนภูมิหรือแผนผังก้างปลา)
11. Intervar Graph หรือ Time line (แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่างๆ)
12. Order Graph ,Event chain (แผนภาพลำดับเหตุการณ์)
13. Classification map (แผนผังแสดงความสัมพันธ์แบบจำแนกประเภท)

มนัส บุญประกอบ (2542, น.48-50) กล่าวว่าประเภทของผังมโนทัศน์ว่า มีการจัดประเภทของผังมโนทัศน์โดยใช้เกณฑ์ต่างกันไปหลายแนวคิดที่สำคัญ 2 แนวคิดดังนี้

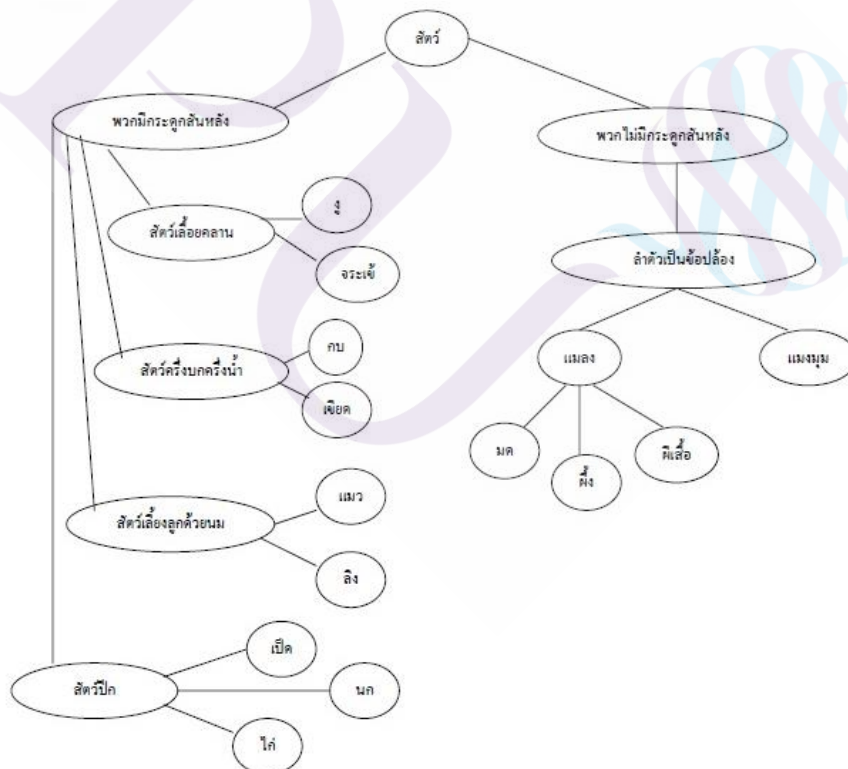
1. มินท์เซส วอนเดอร์ซีและโนแวก ได้แบ่งผังมโนทัศน์ออกเป็น 2 ชนิดได้แก่

1.1 แผนภูมิหลัก (Macro map) ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ที่สำคัญๆ เท่านั้น (ภาพที่ 2.5)

1.2 แผนภูมิย่อย (Micro map) แสดงรายละเอียดเพิ่มเติมเฉพาะมโนทัศน์องค์ประกอบของแผนภูมิหลักดูแผนที่โลกและแผนที่เฉพาะประเทศ ดังตัวอย่างในภาพประกอบ ภาพประกอบแสดงผังมโนทัศน์หลักเรื่องสิ่งมีชีวิต (ภาพที่ 2.6)

ภาพที่ 2.5 แสดงผังมโนทัศน์หลักเรื่องสิ่งมีชีวิต

ภาพที่ 2.6 แสดงผังมโนทัศน์หลักเรื่องสิ่งมีชีวิต 2

ที่มา: มนัส บุญประกอบ (2542, น.48 – 50)

2. ดร. เมิร์ตตัน แห่งมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ ได้แบ่งผังมโนทัศน์ออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

2.1 ชนิดปลายเปิด มีการแตกกิ่งก้านสาขาลงไปเรื่อย ๆ จากบนลงล่าง

2.2 ชนิดปลายปิด หรือเป็นวงปิด ดังภาพประกอบ 9

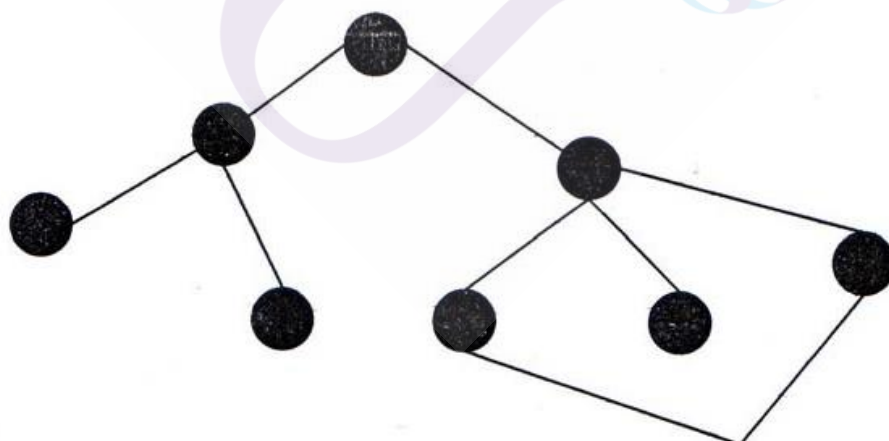
2.3 ชนิดเชื่อมโยงข้ามชุด คล้ายชนิดที่ 1 แต่มีการเขียนเส้นเชื่อมโยงข้ามกลุ่มในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ดังภาพประกอบ 10

2.4 ชนิดกระจายออกจากมโนทัศน์หลัก โดยเขียนแตกออกไปทุกทิศทาง ซึ่งบางแห่งเรียกว่า Spider Gram หรือ Spider Map หรือ Mind Mapping ดังภาพประกอบ 11 มนัส บุญประกอบ (2542, น.49) ได้เสนอรูปแบบของผังมโนทัศน์เพิ่มเติมจาก ดร.เมิร์ตตัน อีกรูปแบบหนึ่ง เป็นรูปแบบที่ 5

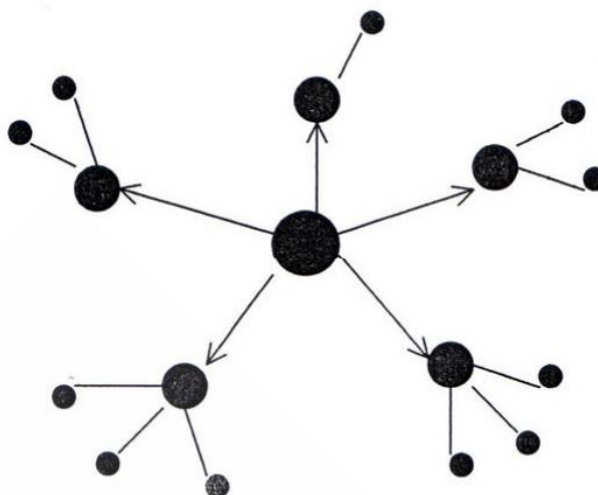
2.5 ชนิดผสมผสาน โดยมีการเขียนปนกันมากกว่าหนึ่งรูปแบบในผังมโนทัศน์หนึ่ง ๆ ดังภาพที่ 2.7 – 2.10

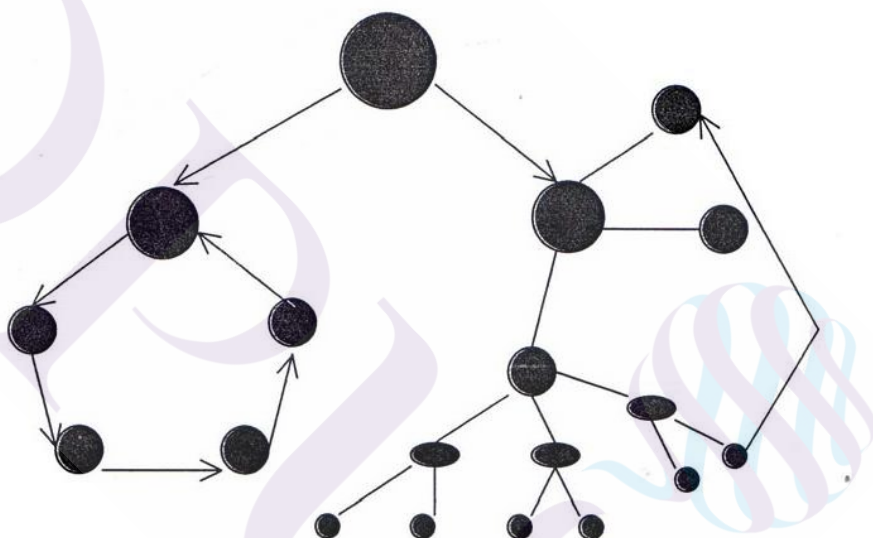
ภาพที่ 2.7 โครงสร้างผังมโนทัศน์ชนิดปลายปิด

ภาพที่ 2.8 โครงสร้างผังมโนทัศน์ชนิดเชื่อมโยงข้ามชุด

ภาพที่ 2.9 โครงสร้างผังมโนทัศน์ชนิดกระจายออก

ภาพที่ 2.10 โครงสร้างผังมโนทัศน์ชนิดผสมผสาน

2.5.9 การสอนสร้างผังมโนทัศน์

โนแวก; และ โกวิน (Novak & Gowin, 1984, pp.37-40) เสนอขั้นตอนในการสร้างผังมโนทัศน์ ไว้ 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมการเตรียมตัวเพื่อสร้างผังมโนทัศน์

1. ให้ชุดของคำที่นักเรียนคุ้นเคย 2 ชุด โดยเขียนบนกระดานหรือเครื่องฉายภาพ ข้ามสรีระคำชุดหนึ่งเป็นวัตถุ เช่น รถยนต์ ตู้แช่ แก้ว ไม้ เมฆ หนังสือ ฯลฯ คำอีกชุดหนึ่งเป็นเหตุการณ์ เช่น ฝนตก การเล่นเกม การคิด ฟังเพลง งานวันเกิด ฯลฯ แล้วให้นักเรียนบอกความ

แตกต่างของคำทั้ง 2 ชุด ครูพยายามช่วยให้นักเรียนบอกได้ว่าคำชุดแรกเป็นวัตถุ คำชุดที่ 2 เป็นเหตุการณ์

2. ให้นักเรียนอธิบายถึงสิ่งที่คิดเมื่อได้ยินคำต่าง ๆ เช่น รถยนต์ ศูนย์ ครูอธิบายให้เห็นว่าแม้จะใช้คำเดียวกันแต่แต่ละคนก็คิดสิ่งที่แตกต่างกันบ้าง ภาพที่เกิดขึ้นในสมองสำหรับคำเหล่านี้เรียกว่า มโนทัศน์ แล้วอธิบายความหมายของมโนทัศน์

3. ทำกิจกรรมเช่นเดียวกับข้อ 1.2 แต่ใช้ชุดของคำที่เป็นเหตุการณ์ และชี้ให้เห็นความแตกต่างที่เกิดขึ้นในสมอง ครูเพิ่มเติมว่า การที่คนเราเข้าใจไม่ตรงกัน เป็นเพราะว่าแต่ละคนมีมโนทัศน์ที่ไม่เหมือนกันแม้ว่าจะเป็นมโนทัศน์ของสิ่งเดียวกัน คำเป็นสิ่งที่บอกมโนทัศน์ แต่คนเราได้รับความหมายของคำแต่ละคำแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดมโนทัศน์แตกต่างกัน

4. ครูเขียนคำว่า เป็น ที่ไหน คือ นั่น แล้ว ด้วย ไว้บนกระดานแล้วถามนักเรียนว่าเกิดภาพอะไรขึ้นในใจ เมื่อได้ยินคำเหล่านี้ คำเหล่านี้ไม่ใช่คำที่ทำให้เกิดมโนทัศน์ เราเรียกว่า คำเชื่อม

5. ครูอธิบายว่าวิสามานาม ไม่ใช่คำที่ทำให้เกิดมโนทัศน์ แต่เป็นเพียงชื่อเฉพาะของคนเหตุการณ์ สถานที่ หรือวัตถุ ยกตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนเห็นความแตกต่างระหว่างคำสามัญที่แสดงเหตุการณ์หรือวัตถุ กับคำวิสามานามซึ่งเป็นคำเฉพาะ เช่น ชื่อคน

6. ครูยกตัวอย่างมโนทัศน์ 2 มโนทัศน์และคำเชื่อม แล้วสร้างเป็นประโยคสั้น ๆ บนกระดานเพื่ออธิบายให้เห็นว่าคำแสดงมโนทัศน์รวมกับคำเชื่อมตามที่เราใช้กันอยู่นั้น

7. ให้นักเรียนแต่งประโยคสั้น ๆ แล้วบอกว่าคำใดเป็นคำมโนทัศน์ และคำใดเป็นคำเชื่อม

8. ถ้ามีนักเรียนต่างภาษาอยู่ในชั้น ก็ให้นักเรียนคนนั้นบอกคำที่เป็นวัตถุ หรือเหตุการณ์เป็นภาษาของเขา แล้วบอกให้นักเรียนในชั้นทราบว่าภาษาไม่ใช่สิ่งที่จะใช้บอก

9. ให้คำใหม่ที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคย เช่น ห้าม โหม คร่ำ คำเหล่านี้ใช้แทนมโนทัศน์ที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว แต่มีความหมายพิเศษ ช่วยให้นักเรียนมองเห็นว่าความหมายของมโนทัศน์ไม่เคร่งครัดและไม่ตายตัวแต่สามารถขยายตัวและเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเราเรียนมากขึ้น

10. เลือกเนื้อหาตอนที่มีสาระชัดเจนตอนใดตอนหนึ่ง ทำสำเนาแจกให้นักเรียนอ่าน แล้วบอกมโนทัศน์ที่สำคัญ

ขั้นที่ 2 กิจกรรมสร้างผังมโนทัศน์

1. เลือกข้อความจากตำราเรียนหรือสิ่งพิมพ์อื่น 1-2 ย่อหน้า ให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกมโนทัศน์สำคัญที่ทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของบทอ่าน แล้วนำมโนทัศน์เหล่านี้

เขียนบนกระดานจากนั้นให้นักเรียนอภิปรายว่ามโนทัศน์ใดสำคัญที่สุด มโนทัศน์ใดมีความหมายกว้างที่สุด

2. เขียนมโนทัศน์ที่มีความหมายกว้างสุดไว้ด้านบน แล้วเรียงลำดับมโนทัศน์จากมโนทัศน์กว้างไปสู่มนทัศน์แคบ ซึ่งนักเรียนอาจเรียงลำดับไม่ตรงกัน แสดงให้เห็นว่าความหมายจากบทอ่านอาจเป็นได้ต่าง ๆ กันไป

3. ให้นักเรียนเริ่มสร้างผังมโนทัศน์ โดยใช้ชุดของคำที่เรียงลำดับไว้ก่อนและเลือกคำที่เหมาะสมที่จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ วิธีที่จะช่วยฝึกนักเรียนให้สร้างผังมโนทัศน์ได้ดีคือ เขียนคำเชื่อมและมโนทัศน์ลงในกระดาษสี่เหลี่ยมแล้วนำมาทดลองจัดผังมโนทัศน์

4. พิจารณาคำเชื่อมระหว่างมโนทัศน์ตอนใดตอนหนึ่งของผัง ให้นักเรียนช่วยกันเลือก

5. ผังมโนทัศน์ที่เขียนขึ้นครั้งแรกอาจไม่เหมาะสมนัก ควรสร้างใหม่ และชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจว่า บางครั้งต้องสร้างใหม่ 2-3 ครั้งจึงจะได้ผังมโนทัศน์ที่ดี

6. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงเกณฑ์การให้คะแนนผังมโนทัศน์ แล้วให้คะแนนผังมโนทัศน์ที่สร้างขึ้น ชี้ให้เห็นโครงสร้างที่ควรเปลี่ยนแปลงซึ่งอาจช่วยให้ความหมายดีขึ้น

7. ให้นักเรียนเลือกเนื้อหาตอนใดตอนหนึ่งของหนังสือเรียน แล้วดำเนินการตามขั้นตอนที่ 2.1-2.6 อีกครั้งหนึ่งด้วยตนเอง หรือเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2-3 คน

8. เสนอผังมโนทัศน์ที่สร้างขึ้นต่อชั้นเรียนโดยเขียนบนกระดาน หรือใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ให้ผู้สร้างผังอ่านให้นักเรียนในชั้นเข้าใจให้ชัดเจน

9. ให้นักเรียนสร้างผังมโนทัศน์สำหรับแนวคิดที่สำคัญ ๆ ในเรื่องที่นักเรียนสนใจนำมาคิดไว้ในห้องและสนับสนุนให้มีการอภิปรายกันอย่างไม่เป็นทางการ

10. รวบรวมคำถามเกี่ยวกับการสร้างผังมโนทัศน์ ในบททดสอบต่อไปเพื่อแสดงให้เห็นชัดเจนว่าการสร้างผังมโนทัศน์เป็นวิธีการประเมินที่เที่ยงตรง ซึ่งต้องใช้ความคิดอย่างหนัก และใช้เป็นเครื่องแสดงถึงความเข้าใจเนื้อหาวิชาได้

2.5.10 ประโยชน์ของผังมโนทัศน์

โนแวก; และ โกวิน (Novak & Gowin. 1984, pp.40-50) กล่าวถึงประโยชน์ของผังมโนทัศน์สรุปได้ดังนี้

1. ใช้ผังมโนทัศน์ในการสำรวจความรู้พื้นฐานของนักเรียน โดยใช้สำรวจความรู้ที่นักเรียนมีมาก่อนเพื่อนำไปใช้ในการเตรียมการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน

2. ใช้ผังมโนทัศน์แสดงความสัมพันธ์ของมโนทัศน์ต่าง ๆ ที่อยู่ในความคิดของนักเรียนซึ่งจะทำให้ทราบว่านักเรียนกำลังคิดอะไร และกำลังจะคิดทำอะไรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ คล้ายกับเส้นทางโดยใช้แผนที่

3. ใช้ผังมโนทัศน์ในการสรุปความหมายจากตำรา ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดเวลาในการอ่านครั้งต่อไปและไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการอ่าน

4. ใช้ผังมโนทัศน์ในการสรุปความหมายจากการปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ หรือในการปฏิบัติการภาคสนาม ผังมโนทัศน์จะเป็นแนวทางให้แก่ นักเรียนว่าควรจะทำอะไรบ้าง สังเกตสิ่งใดบ้างเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

5. ใช้ผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือในการจดบันทึกการอ่านจากหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร

6. ใช้ผังมโนทัศน์ในการวางแผนการเขียนงานทางวิชาการ หรือการเขียนรายงาน อัลท์ (Ault, 1985, p.42) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของผังมโนทัศน์ไว้ ดังนี้

1. ใช้ผังมโนทัศน์ในการเตรียมการสอน ซึ่งจะช่วยบูรณาการเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

2. ใช้ผังมโนทัศน์ในการวางแผนประเมินหลักสูตร

3. ใช้ผังมโนทัศน์เป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นอภิปราย

4. ใช้ผังมโนทัศน์เป็นแนวทางในการปฏิบัติการทดลอง จะทำให้นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติการทดลองได้ตามวัตถุประสงค์

5. ใช้ผังมโนทัศน์ในการจับใจความสำคัญจากตำราเรียน จะทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

6. ใช้ผังมโนทัศน์ในการตอบข้อสอบแทนการเขียนตอบ

มนัส บุญประกอบ (2542, น.50-51) กล่าวว่าผังมโนทัศน์อาจจะเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วย ส่งเสริมและพัฒนา สุนทรียภาพ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจนักปราชญ์ ได้ดังต่อไปนี้

1. “สุ” หมายถึง สาระความรู้ที่ได้จากการฟังผู้รู้ หรือการอ่านเอกสาร ตำรา นำสาระความรู้นั้นมาย่อเป็นผังมโนทัศน์จะช่วยให้เห็นภาพรวมของทั้งเรื่องได้

2. “จิ” หมายถึง การใช้ความคิด จินตนาการและการคิดวิเคราะห์ เมื่อต้องการคิดถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ใช้การระดมความคิดโดยคิดคนเดียวหรือคิดรวมกับเพื่อนแล้วเขียนสิ่งที่คิดได้ลงไปบนกระดาษโดยไม่วิพากษ์วิจารณ์ จากนั้นมองหาความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ต่าง ๆ จัดเป็นกลุ่มแล้วเชื่อมโยงความสัมพันธ์อาจนำไปสู่แนวความคิดใหม่ ๆ แดกถึงออกไปได้อีก ซึ่งผังมโนทัศน์นี้

3. “ป” หมายถึงการถามหรือสัมภาษณ์บุคคล เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นความรู้
 ใด อย่างหนึ่งโดยการเขียนเป็นผังมโนทัศน์คร่าว ๆ หรือโดยละเอียดไว้ก่อนว่าควรจะ
 ชักถามหรือสัมภาษณ์ประเด็นใดบ้าง มีลำดับก่อนหลัง และประเด็นที่เชื่อมโยงกันอย่างไรบ้าง

4. “ล” หมายถึงการเขียนที่อาจเป็นการเขียนโครงร่างความคิดเกี่ยวกับบทความหรือ
 การสังเคราะห์แนวคิดเขียนรายงานเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แม้กระทั่งการเขียนเรียงความและการเขียน
 เนื้อหาความรู้เป็นบท เป็นเล่ม โดยการระดมความคิดของตนในรูปผังมโนทัศน์ก่อนแล้วจึงเขียน
 เป็นประโยคข้อความได้เป็นเรื่องราวที่ละเอียดลออมากขึ้นประโยชน์ของผังมโนทัศน์ดังกล่าว
 สามารถสรุปได้ 3 ประเด็น ดังนี้

1. ใช้ผังมโนทัศน์ในการวางแผนการดำเนินงานต่าง ๆ ก่อนลงมือปฏิบัติ เพื่อให้
 งานนั้นดำเนินไปตามขั้นตอน สะดวกและง่ายขึ้น
2. ใช้ผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ โดยการสรุปความรู้ที่ได้จากการอ่าน
 เอกสารตำราต่าง ๆ เขียนเป็นผังมโนทัศน์เพื่อแสดงความสัมพันธ์ของเนื้อหาทั้งหมด สามารถใช้
 อ่านทบทวนได้เมื่อต้องการ และจดจำได้นาน
3. ใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน
 โดยการให้สรุป สิ่งที่ยึดเป็นผังมโนทัศน์ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเนื้อหาที่เรียน

2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พรรณี ลีกิจวัฒน์ (2549, น.3) ได้กล่าวถึง ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 เอาไว้ว่า หมายถึง ความสามารถของนักเรียน ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ ด้านเจตคติ
 และค่านิยม อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน

พิมพันธ์ เฉชะคุปต์ (2550, น.125) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง
 ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

จันทร์เพ็ญ สาลี (2550, น.19) ได้กล่าวไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นเป็นส่วนที่มี
 ความสำคัญในกระบวนการเรียนการสอน เพราะจะเป็นตัวชี้ให้ทราบว่า การเรียนการสอนที่ผ่าน
 มาประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ทั้งครู และนักเรียนจะต้องปรับปรุงพัฒนาในส่วนใดบ้าง
 จุดมุ่งหมายสำคัญของการสอนก็คือจะช่วยพัฒนาให้นักเรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้

สุคนธ์ ลิขพานนท์ (2551, น.42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง
 ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมของการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลง
 พฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนก
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ปัทมา ภาสุมูล(2552, น.64) ได้สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าหมายถึงความรู้หรือทักษะซึ่งเกิดจากการทำงานที่ประสานกันและต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา องค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของความสำเร็จสามารถวัดโดยใช้แบบสอบถามหรือคะแนนที่ครูให้

จากคำกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของการทดสอบความรู้ ความสามารถทางด้านการรวมทั้งความพยายามที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ หลังจากที่ผู้เรียนได้รับการศึกษาอบรมไประยะหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการประสานงานขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ออกมาในรูปของความสำเร็จ สามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดด้านความรู้ ด้านทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีผู้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนี้

ปัทมา ภาสุมูล (2552, น.59) ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบ หรือชุดของข้อสอบที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประเภทที่ครูสร้างมีหลายแบบแต่นิยมใช้มี 6 แบบดังนี้

1. ข้อสอบแบบอัตนัยหรือแบบความเรียง (Subjective or Essay Test) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถาม แล้วให้นักเรียนเขียนคำตอบได้อย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้และความคิดเห็นของแต่ละคน

2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True – False Test) คือข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือก แต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่ และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก – ผิด ,ใช่ – ไม่ใช่ , จริง – ไม่จริง, เหมือน – ต่างกัน เป็นต้น

3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion Test) เป็นข้อสอบที่ประกอบไปด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์ แล้วให้ตอบเติมคำหรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ เพื่อให้มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

4. ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ (Short Answer Test) เป็นข้อสอบคล้ายข้อสอบแบบเติมคำแต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์(ข้อสอบเติมคำเป็น

ประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเขียนตอบ คำตอบที่ผู้ออกข้อสอบต้องการจะสั้นและกะทัดรัด ได้ใจความสมบูรณ์ ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยความเรียง

5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิดหนึ่งโดยมีคำหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่งจะคู่กับคำหรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนด

6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) คำถามแบบเลือกตอบโดยทั่วไปจะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำหรือคำถาม(Stem) กับตัวเลือก(Choice) ซึ่งในตัวเลือกนั้นจะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูก และตัวเลือกหลง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้พิจารณาแล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่นๆและคำถามแบบเลือกตอบที่ดีนิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน

ชวาล แพริตกุล(2552,น.74) กล่าวว่าความหมายของแบบทดสอบประเภทความสัมฤทธิ์ หมายถึงแบบทดสอบที่วัดความรู้ ทักษะและสมรรถภาพสมองด้านต่างๆที่เด็กได้รับจากประสบการณ์ทั้งปวง ทั้งจากโรงเรียนและทางบ้าน ยกเว้น การวัดทางด้านร่างกาย ความถนัดและทางบุคลิก-สังคม

เกียรติสุตา ศรีสุข (2552, น.125) ได้กล่าวว่าแบบทดสอบ (Testing) เป็นชุดของข้อคำถามเงื่อนไข หรือสถานการณ์ที่เราให้ผู้สอบได้แสดงความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาบางอย่างที่ต้องการศึกษา แบบทดสอบมักนิยมวัดความรู้-ความเข้าใจในเนื้อหาต่างๆ วัดการคิด เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดวิจารณ์เป็นต้น โดยทั่วไปแบบทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือ

1. แบบทดสอบปรนัย (Objective Test) เป็นแบบทดสอบชนิดที่มีคำตอบถูกต้องเพียงคำตอบเดียว แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะคือ แบบเติมคำ (short Answer), แบบถูกผิด (True – False) แบบจับคู่ (Matching) แบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

2. แบบทดสอบอัตนัย (Subjective Test/Essay Test) เป็นแบบทดสอบที่มีคำตอบถูกหลายคำตอบ เน้นการถามความรู้ เข้าใจในเชิงการคิดขั้นสูง โดยในการตอบเน้นให้ผู้สอบตอบคำถาม โดยการเขียนตอบด้วยภาษาของตนเอง บางทีถูกเรียกว่า แบบทดสอบความเรียง

เยาวดี รามชัยกุล วิบูลย์ศรี (2552, น.14) ได้กล่าวว่าแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) ส่วนมากจะเป็นเครื่องมือสำหรับช่วยให้ครูสามารถตัดสินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเป็นวิธีการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความเป็นอิสระได้มากกว่า วิธีอื่นเมื่อเทียบกับกระบวนการสอนที่มีอยู่แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ใช้ในโรงเรียนมุ่งวัดความรู้ในแต่ละวิชาและทักษะต่างๆโดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญอยู่ 2 ประการ คือ

ประการแรก เพื่อเป็นเครื่องมือในการวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนอันเป็นข้อมูลที่ได้รับสำหรับการประเมินผลการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล ประการที่ 2 เพื่อเป็นการตรวจสอบความสามารถของนักเรียนแต่ละคนซึ่งแตกต่างกันโดยธรรมชาติ

การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ดี จะต้องมีการเตรียมตัวและมีการวางแผนโดยปกติกรรมวิธีในการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์สามารถแบ่งได้เป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปของการสอบให้อยู่ในรูปแบบของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยระบุเป็นข้อๆและให้วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเหล่านั้นสอดคล้องกับเนื้อหาสาระทั้งหมดที่จะทำการทดสอบ

ขั้นที่ 2 กำหนดโครงเรื่องของเนื้อหาสาระที่จะทำการทดสอบให้ครบถ้วน

ขั้นที่ 3 เตรียมตารางเฉพาะหรือผังของแบบทดสอบเพื่อแสดงถึงน้ำหนักของเนื้อหาวิชาแต่ละส่วน และพฤติกรรมต่างๆที่ต้องการทดสอบให้เด่นชัด สั้น กระชับ และมีความชัดเจน

ขั้นที่ 4 สร้างข้อกระทงทั้งหมดที่ต้องการจะทดสอบให้เป็นไปตามสัดส่วนของน้ำหนักที่ระบุไว้ในตารางเฉพาะ

การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ควรคำนึงถึงข้อตกลงเบื้องต้น 3 ข้อคือ

1. เนื้อหา หรือทักษะภายในขอบเขตที่ใช้วัด จะต้องจำกัดอยู่ในรูปของพฤติกรรมที่มีความหมายเฉพาะเจาะจงในลักษณะที่สามารถสื่อสารไปยังบุคคลอื่นได้
2. ผลผลิตหรือสิ่งที่ต้องการวัด จะต้องเกิดจากการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
3. การนำผลสอบไปเปรียบเทียบกันจะต้องมั่นใจว่า ผู้เข้าสอบทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้ในสิ่งที่นำมาสอบโดยเท่าเทียมกัน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หมายถึงแบบทดสอบที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชาและทักษะต่างๆ ของแต่ละวิชา ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีทั้งเป็นปรนัยเลือกตอบ อัตนัยข้อเขียน และที่เป็นภาคปฏิบัติ

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ขมวด เชื้อสุวรรณทวี (2548, น.113-114) ได้กล่าวไว้ว่าแบบทดสอบที่นิยมใช้ในปัจจุบันแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือ

1. แบบทดสอบอัตนัย(Subjective Test or Essay Test) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดปัญหาหรือคำถาม โดยมุ่งหวังทดสอบผู้เรียนในด้านของการใช้ภาษา การจัดระเบียบของความรู้ การเรียบเรียง การสังเคราะห์ การแสดงออก ขั้นตอนกระบวนการคิดแก้ปัญหา แสดงความคิดเห็น เจตคติต่างๆ ผู้ตอบจะต้องแสดงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน ส่งเสริมทักษะในการเขียน และการแสดงเหตุผล

2. แบบทดสอบปรนัย(Objective Test) รูปแบบข้อสอบแบบปรนัยมีหลายแบบ คือ

2.1 แบบเลือกตอบ(Multiple Choices)

2.2 แบบเติมคำ(Completion) หรือแบบตอบสั้นๆ(Short Answer)

2.3 แบบถูกผิด(True – False)

2.4 แบบจับคู่(Matching)

2.5 แบบจัดลำดับ(Rearrangement)

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่นิยมใช้ในปัจจุบันมี 2 แบบ คือแบบทดสอบแบบอัตนัยและแบบทดสอบแบบปรนัย

วิธีสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาได้กล่าวถึง วิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้ สถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2546, น.29) ได้กล่าวไว้ว่าการสร้างแบบทดสอบมีขั้นตอนสำคัญดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายของ มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และมโนทัศน์ของแต่ละเรื่อง

2. กำหนดสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ต้องการวัด

3. เลือกประเภทของแบบทดสอบอย่างหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความรู้ ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ

4. กำหนดจำนวนข้อสอบ การกระจายของเนื้อหาสาระที่ต้องการทดสอบและเวลาที่ใช้ทดสอบ

5. สร้างแบบทดสอบตามคุณลักษณะที่กำหนด โดยคำนึงถึงเทคนิคการสร้างแบบทดสอบและความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย

6. การตรวจความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบสำหรับแบบทดสอบบางแบบอาจต้องตรวจสอบความเป็นปรนัยด้วย

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า วิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ต้องพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือจุดมุ่งหมาย ต้องคำนึงถึงเนื้อหา ซึ่งจะเป็นสื่อที่จะให้นักเรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายนั้นๆ ควบคู่กันไป

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้ ชาวาล แพร์ตกุล (2552, น.74-75) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นมีองค์ประกอบมากมายหลายอย่าง ดังนี้

1. ด้านคุณลักษณะการจัดระบบในโรงเรียน ตัวแปรด้านนี้จะประกอบไปด้วยขนาดของโรงเรียน อัตราส่วนนักเรียนต่อครู อัตราส่วนของนักเรียนต่อห้อง ซึ่งตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
2. ด้านคุณลักษณะของครู ตัวแปรทางด้านคุณลักษณะของครู จะประกอบไปด้วย อายุ วุฒิครู ประสบการณ์ของครู การฝึกอบรมของครู จำนวนวันลาของครู จำนวนคาบที่สอนในหนึ่งสัปดาห์ของครู ความเอาใจใส่ในหน้าที่ ซึ่งตัวแปรเหล่านี้ล้วนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น ต้องการหรือเป็นไปตามเป้าหมายที่ตนเองต้องการ ซึ่งเป็นสภาพความรู้สึกในเชิงบวก และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้นให้ไปสู่ความสำเร็จ

2.7 ความพึงพอใจ

2.7.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ในการปฏิบัติงานใดๆ การที่ผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความพึงพอใจต่อการทำงานนั้นมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในงานที่มีอยู่ นักการศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าและตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงานไว้ดังนี้

เฮร์เบอร์ก (Herzber, 1959, pp.113-115) ได้ศึกษาทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุ ทำให้เกิดความพึงพอใจและได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานดังนี้

1. ปัจจัยกระตุ้น เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการงาน ซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่
2. ปัจจัยจูงใจ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะของอาชีพ และสภาพการทำงาน เป็นต้น

แมกเกรเกอร์ (Mcgregor, 1966, p.33-55) ได้ศึกษาธรรมชาติของมนุษย์ และอธิบายถึงเรื่องลักษณะของมนุษย์ว่ามี 2 ประเภท คือ

1. คนประเภทเอ็กซ์ (X) มีลักษณะดังนี้
 - 1.1 มีสัญชาตญาณที่จะหลีกเลี่ยงการทำงานทุกอย่าง
 - 1.2 มีความรับผิดชอบน้อย
 - 1.3 ชอบให้สั่งการ
 - 1.4 ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
 - 1.5 มีความปรารถนาให้ตอบสนองความต้องการด้านร่างกายและความปลอดภัย

2. คนประเภทวาย (Y)
 - 2.1 ชอบทำงาน เห็นว่าการทำงานเป็นของสนุก เหมือนการเล่นหรือการพักผ่อน
 - 2.2 มีความรับผิดชอบในการทำงาน
 - 2.3 มีความทะเยอทะยานและกระตือรือร้น
 - 2.4 ตั้งใจตนเองและสามารถควบคุมตัวเองได้
 - 2.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปรับปรุงงานและพัฒนาวิธีทำงาน
 - 2.6 ปรารถนาเกียรติยศ ชื่อเสียง และความสำเร็จในชีวิตเป็นความรู้สึกมีความสุข

เมื่อเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งในระดับความพึงพอใจ แต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกัน ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก จากสิ่งเร้าและจิตใจ ซึ่งแสดงออกทางพฤติกรรม ในลักษณะความชอบ และไม่ชอบ ที่จะเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555, น.273) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ความรู้สึกที่ดี ที่ประทับใจ หรือเจตคติที่ดีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับในเชิงบวก โดยสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย และจิตใจ บุคคลทุกคนมีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง และมีความต้องการหลายระดับซึ่งหากได้รับการตอบสนองก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ ลักษณะความพึงพอใจมี 2 ลักษณะดังนี้

1. ความพึงพอใจที่นำไปสู่การเรียนรู้หรือการทำงาน เป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนหรือผู้ปฏิบัติงานจึงเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพ การเรียนหรือการทำงานที่สูงกว่า ส่วนผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพ การทำงานที่ลดลง หมายความว่า ครูผู้สอนที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อกิจกรรม การเรียนรู้ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์รวมทั้งสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจในการศึกษาและทำกิจกรรม จนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้

2. ผลของการเรียน/การปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลปฏิบัติงานที่ถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่นๆ ผลการเรียน/การปฏิบัติงานที่ดีที่ประทับใจจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสมคุ้มค่า และนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจของผลการเรียน การปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปแบบความพึงพอใจ รางวัล สิ่งตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลการตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) ผ่านการรับรู้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้เรียน/ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือความพึงพอใจในงานของผู้เรียน/ผู้ปฏิบัติงาน หมายความว่า ครูผู้สอนที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยสื่อ/นวัตกรรมที่สร้างขึ้นแล้วเกิดความพึงพอใจ การเรียนรู้ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด จึงต้องคำนึงถึงคุณภาพของสื่อ/นวัตกรรม เพื่อตอบสนองต่อการใช้สื่อ/นวัตกรรมของผู้เรียนแล้วนำไปสู่ความพึงพอใจของผู้เรียน

จากคำกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึก อารมณ์หรืออคติของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนปรารถนา

3. ด้านคุณลักษณะของนักเรียน ประกอบด้วย ตัวแปรที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น เพศ อายุ สถิติปัญญา การเรียนพิเศษ การได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียน สมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของผู้ปกครอง ความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์การเรียน ทักษะคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนฐานะของครอบครัว การขาดเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ตัวแปรเหล่านี้ก็มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. ด้านภูมิหลังทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของนักเรียนการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ขนาดครอบครัว ภาษาที่พูดในบ้าน ถิ่นที่ตั้งบ้าน การมีสื่อทางการศึกษาต่างๆ ระดับการศึกษาของบิดามารดา ฯลฯ ผลการศึกษาค้นคว้าที่ผ่านมาพบว่า สิ่งเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เยาดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2552, น.14) กล่าวว่า มีองค์ประกอบหลายประการที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ด้านตัวนักเรียน เช่น สถิติปัญญา อารมณ์ ความสนใจ เจตคติต่อการเรียน ด้านตัวครูเช่น คุณภาพของครู การจัดระบบ การบริหารของผู้บริหาร อีกทั้งด้านสังคม เช่น สภาพเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัวนักเรียน เป็นต้นแต่ปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็คือ การสอนของครูนั่นเอง

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสมรรถภาพทางสมองของนักเรียนในด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมิน

ค่า ว่าหลังจากการเรียนรู้แล้วนักเรียนมีความรู้ ความสามารถในด้านต่างๆมากขึ้นน้อยเพียงใด มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมตามจุดมุ่งหมายของวิชานั้นๆเพียงใด

2.7.2 ความหมายของความพึงพอใจ

พิน กงพูน (2549, น.389) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึก รัก ชอบ ยินดี เต็มใจ หรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่ได้รับการกระทำนั้นๆ

สมศักดิ์ อภิบาลศรี (2550, น.54) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึงว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือ เจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงาน หรือปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก

นวรรตน์ วิทยาคม (2550, น.14) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยม ประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับและจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้

มาสโลว์ (Maslow, 1970, p.69-80) ได้เสนอทฤษฎีความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ สิ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิต ได้แก่อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัย ความมั่นคงในชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และอนาคต ความเจริญก้าวหน้า ความอบอุ่นใจ

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงาน จะต้องมียุทธศาสตร์ดังนี้

3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย

3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

เชษฐา กิจระการ (2550, น.7) ได้กล่าวถึง แนวคิดของแฮทฟีลด์ และฮิวส์แมน ที่ได้ทำการพัฒนาแนวคิดของนักวิจัยต่างๆมาเป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน พบว่าองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจ ซึ่งเป็นที่นิยมแพร่หลายในปัจจุบัน ประกอบด้วย องค์ประกอบ 5 ประการคือ

ตัวแปรที่ 1 องค์ประกอบเกี่ยวกับงานในปัจจุบัน แบ่งเป็น

1. ความตื่นเต้น / น่าเบื่อ

2. ความสนุกสนาน / ความไม่สนุกสนาน

3. ความโล่ง / ความกลัว

4. ความท้าทาย / ไม่ท้าทาย

5. มีความพอใจ / ไม่พอใจ

ตัวแปรที่ 2 องค์ประกอบทางด้านค่าจ้างประกอบด้วย

1. ถือว่าเป็นรางวัล / ไม่เป็นรางวัล
2. มาก / น้อย
3. ยุติธรรม / ไม่ยุติธรรม
4. เป็นทางบวก / เป็นทางลบ

ตัวแปรที่ 3 องค์ประกอบทางการเลื่อนตำแหน่ง

1. ยุติธรรม / ไม่ยุติธรรม
2. เชื่อถือได้ / เชื่อถือไม่ได้
3. เป็นเชิงบวก / เป็นเชิงลบ
4. เป็นเหตุผล / ไม่เป็นเหตุผล

ตัวแปรที่ 4 องค์ประกอบทางด้านผู้บังคับบัญชา

1. อยู่ใกล้/อยู่ไกล
2. ยุติธรรมแบบจริงจัง/ยุติธรรมแบบไม่จริงจัง
3. เป็นมิตร/ค่อนข้างไม่เป็นมิตร
4. เหมาะสมทางคุณสมบัติ/ไม่เหมาะสมทางคุณสมบัติ

ตัวแปรที่ 5 องค์ประกอบทางด้านเพื่อนร่วมงาน

1. เป็นระเบียบเรียบร้อย/ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย
2. จงรักภักดีต่อสถานที่ทำงาน/ไม่จงรักภักดีต่อสถานที่ทำงานและเพื่อนร่วมงาน
3. สนุกสนานร่าเริง/ดูไม่มีชีวิตชีวา
4. น่าสนใจเอาใจจริงเอาใจ/ดูน่าเบื่อหน่าย

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกจากสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจ ซึ่งแสดงออกทางพฤติกรรม ในลักษณะความชอบ และไม่ชอบที่จะเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลปฏิบัติงานหรือผลการเรียนจะเป็นที่น่าพอใจจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆที่นำมาใช้ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของคำพูด การกระทำ หรือหมายรวมไปถึงกิจกรรมการสอนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกในด้านบวกให้ได้

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญฉिता จิตริเชาว์, บุญเรียน ขจรศิลป์, วารุณี ถักนโซคติ (2560, บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะความคิดสร้างสรรค์ ในวิชาโครงงาน คอมพิวเตอร์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนโครงการห้องเรียนพิเศษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 - 3/3 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 94 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการฝึกทักษะ แบบทดสอบความคิด สร้างสรรค์ที่มีค่าความยากง่ายของข้อสอบ เท่ากับ 0.23 – 0.55 ค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.35 – 0.53 และค่า ความ เทียงของข้อสอบอัตนัย เท่ากับ 0.80 และ แบบฝึกทักษะความคิด สร้างสรรค์ ในวิชาโครงงานคอมพิวเตอร์ ที่มี ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 81.50/82.94 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ร้อย ละ ค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.5106 คิดเป็นร้อยละ 51.06 และคะแนนหลังการฝึก ทักษะ นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกทักษะเท่ากับ 47.52 คิดเป็นร้อยละ 79.20 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากคะแนน เฉลี่ยก่อนการฝึก ซึ่งมีค่าเท่ากับ 34.50 คิดเป็นร้อยละ 57.50 โดย คะแนนพัฒนาการเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 50.69

เกรียงศักดิ์ เพชรเสถียร (2554, บทคัดย่อ) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบ ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ทางภาษาและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โรงเรียนสุเมธพิทยาคาร จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โดยนักเรียนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดมีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง เป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 40 คน รูปแบบการวิจัย เป็นแบบ One Group Pretest- Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัด ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริม ทักษะเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิด สร้างสรรค์ทางภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ มี นักเรียนจำนวน 35 คน จากทั้งหมด 40 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 มีการพัฒนาด้านความคิด สร้างสรรค์ทางภาษาผ่าน เกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (การสร้างแบบฝึกเสริม ทักษะเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเมธ

พิทยาคาร จังหวัดอุดรธานี The Construction of Supplementary Exercises to Develop Creative Thinking in Language of Mattayomsuksa II Students Sumsaopittayakarn School Udon Thani เกียรติกร เพชรเสถียร (Kriangkrai Petsatien) * ธนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข (Thanomwan Prasertcha-roensook, Ph.D.) **)

เบ็กเคเทอร์ (Beghetto, 2006, p.447-457) ได้ศึกษาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเอง ความสัมพันธ์ในนักเรียนระดับกลางและระดับมัธยมศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นระดับกลางและระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1,322 คน ผลการศึกษาพบว่า ความรอบรู้ของนักเรียน ความเชื่อเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติ และการสะท้อนกลับของครูในเรื่องเกี่ยวกับความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเองยังมีความเกี่ยวข้องกับความไม่ชอบฟังครูและบางครั้งก็มีความรู้สึกลดหวังกับตัวครู และนักเรียนที่มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเองสูงจะมีความเชื่อมั่นในเรื่องความสามารถทางด้านวิชาการในทุกๆวิชาและส่วนใหญ่ก็มีความมุ่งมั่นในการวางแผนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเองต่ำ และสุดท้ายนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียนหลังจากที่เรียนวิชาการแล้วและหลังจากที่ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มเสร็จแล้ว สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและการปฏิบัติความคิดสร้างสรรค์จะได้รับการอภิปรายต่อไป

คลาแฟมส์ (Clapham, 1997, p.33-34) ได้ศึกษาการฝึกทักษะกระบวนการคิด (Ideations Skill) ส่วนประกอบที่สำคัญในการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมความคิดสร้างสรรค์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของโปรแกรมการฝึกอบรมความคิดสร้างสรรค์ซึ่งส่วนประกอบหนึ่งของโปรแกรมคือ การฝึกทักษะกระบวนการคิด เพื่อเพิ่มความสามารถในการคิดสร้างสรรค์กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนระดับอุดมศึกษา ซึ่งทำการสุ่มเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่ได้รับการฝึกความคิดสร้างสรรค์ (Creativity Training) การฝึกทักษะกระบวนการคิด (Ideational Skill Training) และกลุ่มควบคุม ทุกคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจะได้รับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้แบบทดสอบรูปภาพของทอร์เรนซ์ และตอบแบบสอบถาม และจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ และทดสอบรายคู่ พบว่า การฝึกอบรมทั้ง 2 รูปแบบนั้น มีอิทธิพลทางบวกกับคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทั้งหมดที่ได้จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบของทอร์เรนซ์ เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุมและเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analyses of covariance) พบว่า การฝึกอบรมทั้ง 2 วิธี มีผลต่อคะแนนความคิดสร้างสรรค์ในตัว

แปรย่อยของแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของทอร์เรนซ์แตกต่างกันซึ่งเรื่องนี้จะได้มีการอภิปรายในโอกาสต่อไป

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ สรุปได้ว่าการฝึกให้มีความทักษะในการคิดเชิงสร้างสรรค์สามารถสอดแทรกเข้าไปได้ในหลายวิชา เช่นวิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ การฝึกทักษะทางภาษา เหล่านี้สามารถใช้แบบฝึกทักษะความคิดสร้างสรรค์เข้ามาช่วยมาว่าจะเป็นในรูปของโครงการ แบบฝึกก่อนและหลังเรียน ทั้งนี้ผลการวิจัยก็พบว่าทั้งผู้เรียน ผู้เข้ารับการฝึกอบรมและผู้สอนบรรลุตามความต้องการที่วางไว้

สุดารัตน์ เกียรติจรุงพันธ์ (2559, บทคัดย่อ) การศึกษามโนทัศน์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาชีววิทยาเพิ่มเติม เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ผลการวิจัยพบว่า 1) มโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .012) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพ ของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

อมรรัตน์ อยู่แบน (2555, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง“การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ผังมโนทัศน์ช่วยในการสรุปบทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เรื่องสารและสมบัติของสาร ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่1” มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของการใช้ผังมโนทัศน์ช่วยในการสรุปบทเรียน เรื่องสารและสมบัติของสาร วิชา วิทยาศาสตร์และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ผังมโนทัศน์ช่วยสรุปบทเรียน เรื่องสารและสมบัติของสาร วิชา วิทยาศาสตร์ การวิจัยนี้เป็นวิธีการวิจัยเชิงทดลองแบบหนึ่งกลุ่มวัดก่อนเรียน-หลังเรียน กลุ่มทดลองได้แก่นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่1 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผังมโนทัศน์ ช่วยในการสรุปบทเรียน เรื่องสารและสมบัติของสาร และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนทดลองสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์ช่วยสรุปบทเรียนและเมื่อนักศึกษาเรียนจบแล้วทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนการวิเคราะห์ข้อมูลได้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ และคำนวณหาค่าสถิติร้อยละและทดสอบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้สถิติ-t-test ผลวิจัยพบว่าการใช้ผังมโนทัศน์ช่วยสรุปบทเรียนที่พัฒนาขึ้นครั้งนี้มีประสิทธิภาพสูง กว่าเกณฑ์ที่กำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้ ผังมโนทัศน์ช่วยสรุปบทเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ประนอม นุกุลกิจ (2549, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การใช้ผังมโนทัศน์เพื่อพัฒนาทักษะการสรุปบทเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ชั้น ม. 2 โรงเรียนราษฎร์นิยม” มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อฝึกทักษะการสรุปเนื้อหาโดยใช้ผังมโนทัศน์และเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง ชีวิตสัตว์โดยใช้กลุ่มเป้าหมายเป็น นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่2/1 ปี การศึกษา 2548 จำนวน 34 คน มีการดำเนินการสอนตามแผนการสอน ทดสอบก่อน – หลังเรียนเรื่องชีวิตสัตว์ และประเมินความพอใจต่อการเขียนผังมโนทัศน์ ได้ผลการวิจัยว่า ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ผลปรากฏ เช่นนี้เป็นเพราะผู้เรียนได้ลงมือกระทำจริงได้แสดงออกซึ่งศิลปะมีความสุขสนุกสนานไม่เคร่งเครียดเรียน ด้วยความสบายใจเกิดองค์ความรู้แบบถาวรส่วนเจตคติในการสร้างผังมโนทัศน์เรื่องชีวิตสัตว์มีค่าเฉลี่ยของการเห็นด้วยร้อยละ 43.53 โดยเห็นด้วยต่อการสรุปใจความสำคัญร้อยละ 43.53 เห็นด้วยกับการเกิดความรู้ที่ คงทนร้อยละ38.25 เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการนำไปใช้กับวิชาอื่นร้อยละ44.12 แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการสรุปบทเรียนโดยใช้ผังมโนทัศน์เรื่องชีวิตสัตว์

ส่วนงานวิจัยที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะเน้นผลจากการใช้ผังมโนทัศน์ มีการเปรียบเทียบ คะแนนสอบก่อนและหลังที่มีการใช้ผังมโนทัศน์ และนำเสนอคะแนนสอบออกมาในรูปแบบตารางแล้วใช้ วิธีการทางสถิติพื้นฐาน อันได้แก่ค่าเฉลี่ยร้อยละมาเป็นตัวเปรียบเทียบ คะแนนสอบและการใช้ค่าสถิติ-t-test นอกจากนี้ยังมีการวัดผลด้านเจตคติจากการใช้ผังมโนทัศน์ ซึ่งงานวิจัยที่นำผังมโนทัศน์มาใช้มุ่งผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนปรากฏอยู่ในงานวิจัยชั้นเรียนของ อาจารย์มิตสแสงธิดา เจริญนานและรายงานของ อาจารย์ไชติ คาเด่นเหล็ก โดยมีเนื้อหาโดยย่อ ดังนี้

มิตสแสงธิดา เจริญนาน (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเชื้อเพลิง ชาคดิกคำบรรพ์ในรายวิชา ว.40226 โดยใช้ผังมโนทัศน์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6/3” ได้ใช้กลุ่ม ตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าคือนักเรียนระดับ ชั้น ม.6/3 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2553 จำนวน 10 คนที่ไม่สามารถจะจดจำและเข้าใจเนื้อหาบทเรียนเรื่องเชื้อเพลิงชาคดิกคำบรรพ์ได้โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบ ก่อนเรียนเรื่องเชื้อเพลิงชาคดิกคำบรรพ์ได้แก่ถ่านหิน หินน้ำมันและปิโตรเลียมจากนั้นให้นักเรียนฝึกการ เขียนผังมโนทัศน์เรื่องเชื้อเพลิงชาคดิกคำบรรพ์ได้แก่ถ่านหิน หินน้ำมันและปิโตรเลียม แล้วทำการทดสอบหลังเรียนในเรื่องเชื้อเพลิงชาคดิกคำบรรพ์อีกครั้งนำมาหาค่าเฉลี่ยคะแนนสอบด้วยการใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ร้อยละและค่าเฉลี่ยได้ผลจากการวิจัยคือนักเรียนส่วนใหญ่ที่เขียนผังมโนทัศน์เรื่องเชื้อเพลิงชาคดิกคำบรรพ์ ได้แก่ถ่านหินหินน้ำมันและปิโตรเลียมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

โชติ คำเด่นเหล็ก (2550) ได้เขียนรายงาน “ผลการใช้สื่อการสอนผังมโนทัศน์เรื่อง พันธะเคมีที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรายวิชาวิทยาศาสตร์3 เคมีพื้นฐานว 40103” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างและพัฒนาสื่อการสอนผังมโนทัศน์เรื่องพันธะเคมีจำนวน 3 เรื่องคือพันธะไอออนิกพันธะโคเวเลนต์ และพันธะโลหะที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนในรายวิชาวิทยาศาสตร์3 เคมีพื้นฐานว 40103 ช่วงชั้นที่ 4 ปีที่1 ปีการศึกษา2550 จำนวน 92คน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้สื่อการสอนผังมโนทัศน์ เรื่องพันธะเคมีโดยใช้ t-test (Pair sample test) พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักเรียนมีเจตคติต่อการ ใช้สื่อการสอนผังมโนทัศน์ เรื่องพันธะ เคมีอยู่ในระดับมาก

อุไรวรรณ นิลนวล(2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การวิจัยและพัฒนา ทักษะ การเขียนสื่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่6 โดยใช้เทคนิคร่วมกันอ่าน เขียน (CIRC) ร่วมกับ ผังมโนทัศน์ (Concept maps) โดยบูรณาการหลักเศรษฐกิจพอเพียง” ผู้วิจัย ใช้รูปแบบการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design ได้ผลการวิจัยคือ แผนการ จัดการ เรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.84/86.25ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์80/80 ที่ตั้งไว้ได้ค่าดัชนีประสิทธิผลของ การจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 0.7549 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 75.49 และเมื่อทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังมีการวัดระดับความพึงพอใจต่อ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำการวิเคราะห์แล้วได้ผลคือนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37

อัจฉรา อินทร์น้อย (2555, บทคัดย่อ) ผลการสอนโดยวิธีจัดการเรียนรู้แบบแผนที่ ความคิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการศึกษาครั้งนี้ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเศรษฐศาสตร์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแผนที่ความคิดระหว่างก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่กำลังศึกษาใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 204 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการเรียนรู้เรื่องเศรษฐศาสตร์ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ แบบแผนที่

ความคิด จำนวน 6 แผน ใช้เวลาในการทดลอง 18 ชั่วโมง ภายในระยะเวลา 8 สัปดาห์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องเศรษฐศาสตร์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนตามแผนหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ t -test (Dependent Sample) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเศรษฐศาสตร์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแผนที่ความคิด (Mind Mapping) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พระวี ภัคศิณรงค์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อมนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2วิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพ และบริหารธุรกิจ พบว่า 1) ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น โดยวัดจากจำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านและการเพิ่มขึ้นของคะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุดหลังจากการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหา 2) ผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือหลังจากนักศึกษาได้ใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาจะมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนใช้ผังมโนทัศน์ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจในการใช้ผังมโนทัศน์ในการสรุปเนื้อหาวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาอยู่ในระดับที่มีความพอใจมาก ($\bar{x} = 4.20$)

วรวรรณ สุขสวัสดิ์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางเรียน การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 94 2) ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ ผังมโนทัศน์ นักเรียนคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนน้อยกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ในภาพรวมของความพึงพอใจในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.81$ S.D. = 0.79)

จากการศึกษางานวิจัยการใช้ผังโน้ตค้นพบว่าผังโน้ตค้นเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ กล่าวคือ ผู้เรียนที่นำการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังโน้ตค้นไปใช้สามารถสรุปเนื้อหาของมากเป็นขั้นเป็นตอนได้ตามความรู้และความเข้าใจของผู้เรียนเอง อีกทั้งยังสามารถช่วยในเรื่องของการจัดระบบของความจำและสามารถระลึกได้เมื่อต้องการนำข้อมูลเหล่านั้นออกมา ดังจะเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้ผังโน้ตค้นเป็นวิธีหลักซึ่งมีผลเป็นที่น่าพอใจ

ลอนคาริก (Loncaric, 1986, p.2006-A) ได้ศึกษาผลการใช้ผังโน้ตค้นในการเรียนวิชาสังคมศึกษาที่มีต่อมโนทัศน์ทางสังคม โดยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ โดยใช้แบบทดสอบ Gates-MacGenetics Reading Test ซึ่งกลุ่มทดลองจะได้รับการสอนให้สร้างผังโน้ตค้นก่อนเรียนวิชาสังคม ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการสอนให้สร้างผังโน้ตค้น ผลการวิจัยพบว่าคะแนนจากแบบทดสอบของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูง ระดับกลางและระดับต่ำ

โบโดลัส (Bodolus, 1987, p.3387-A) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้ผังโน้ตค้นเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายของนักเรียนเกรด 9 ในวิชาวิทยาศาสตร์ ในด้านการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงเจตคติโดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ได้รับการสอนโดยใช้ผังโน้ตค้น กลุ่มที่ 2 ได้รับการสอนแบบปกติ และกลุ่มที่ 3 ไม่ได้รับการสอนแบบปกติและไม่ได้ใช้ผังโน้ตค้น ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังโน้ตค้นกับการสอนแบบปกติและไม่ได้ใช้ผังโน้ตค้น ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังโน้ตค้นกับการสอนแบบปกติมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการสอนแบบปกติและไม่ได้ใช้ผังโน้ตค้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังโน้ตค้นมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติเพียงเล็กน้อย

เฮนซ์-ฟราย; และ โนวาค (Heinze-Fry & Novak, 1990) ได้วิจัยพบว่าการเรียนการสอนโดยใช้ผังโน้ตค้นประกอบการสอนแบบมีเงื่อนไขมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่าการสอนแบบปกติ

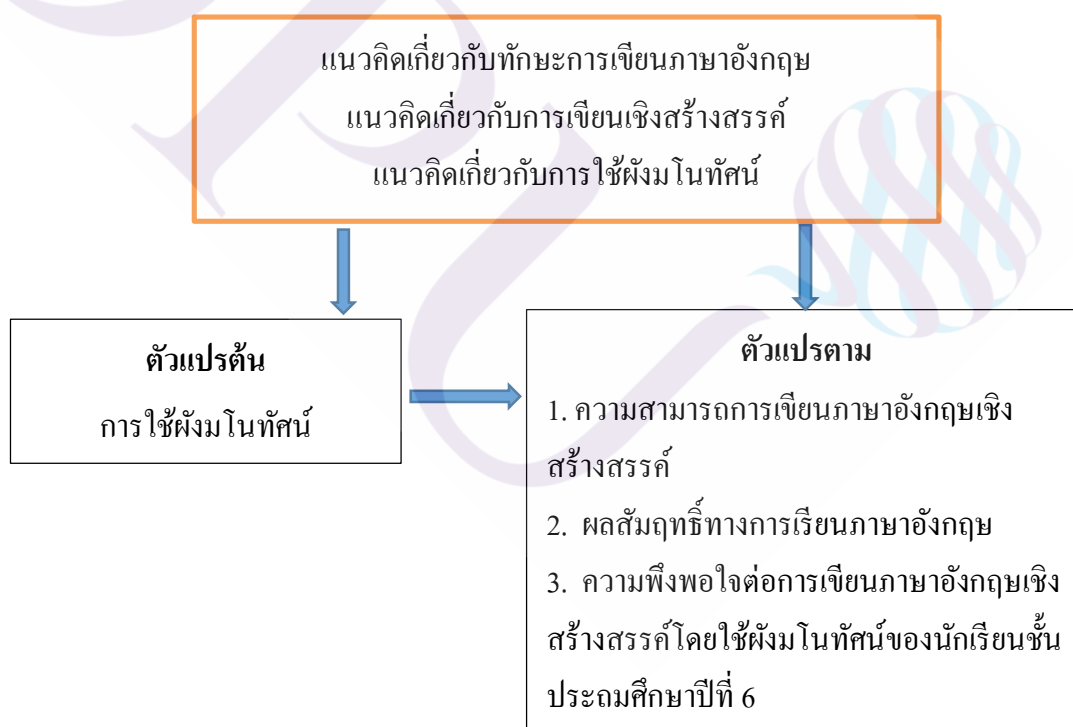
เบรนแนน (Brennan, 1996, p.1965-A) ได้ศึกษาผลของการใช้ผังโน้ตค้นที่มีต่อการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาล โดยสำรวจความคิดเห็นครูผู้สอนในโรงเรียนอนุบาลที่ได้รับการฝึกสร้างผังโน้ตค้นผลการสำรวจพบว่าเด็กในโรงเรียนอนุบาลที่ได้รับการสอนให้สร้างผังโน้ตค้นจากครูสามารถรวบรวมข้อมูลและเชื่อมโยงความคิดบนแผนผังที่สร้างได้

สติร์ม (Sturm, 1996) ได้ศึกษาผลของการสร้างผังโน้ตสนในการเขียนเรื่องอธิบาย โดยการสร้างผังโน้ตสนด้วยมือและใช้คอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับ 8 ที่ด้อยความสามารถทางการเรียนและด้อยความสามารถทางการอ่าน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ด้อยความสามารถทางการเรียนและด้อยความสามารถของการอ่านทั้งกลุ่มที่สร้างผังโน้ตสนด้วยมือและใช้คอมพิวเตอร์มีความสามารถทางการเขียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05

สรุปจากการศึกษางานวิจัยเรื่องการใช้ผังโน้ตสนสำหรับการเรียนรู้ความคิดสร้างสรรค์การเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนเป็นการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม และพัฒนาให้ผู้เรียนให้เขียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังโน้ตสนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขียนเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ผังมโนทัศน์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้
- 3.3 การสร้างเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 360 คน โรงเรียนไพฑูริย์ อุดมศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 24 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

- 3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์
- 3.2.2 แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
- 3.2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
- 3.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์

3.3 การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ เพื่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.3.1.2 ศึกษาหลักการและวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.1.3 วิเคราะห์และเลือกเนื้อหาสาระเพื่อนำมาสร้างแผนจัดการเรียนรู้ จากทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Around Town

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Our planet

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง Achievements

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง Graduation day

3.3.1.4 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ผังมโนทัศน์ จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ คือ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Around Town

จำนวน 8 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Our Planet

จำนวน 8 ชั่วโมง

รวม 16 ชั่วโมง

3.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา เพื่อแนะนำและปรับปรุงแก้ไข

3.3.1.6 จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (Rovinelli&Hambleton, 1977, pp. 49-60) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้ไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

3.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2 สร้างแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์

จากหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้จำนวน 2 หน่วย มี 2 แบบทดสอบ ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 1 ชุด และแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 1 ชุด แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์จากงานวิจัยและคู่มือการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.3.2.2 นำแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ให้ที่ปรึกษาพิจารณาเพื่อแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข

3.3.2.3 จากนั้นนำแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษาและนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (Rovinelli & Hambleton, 1977, pp. 49-60) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน	+1	หมายถึงแน่ใจว่าแบบทดสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหา
ให้คะแนน	0	หมายถึงไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหา
ให้คะแนน	-1	หมายถึงแน่ใจว่าแบบทดสอบไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหา

3.3.2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนจำนวน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษจากเอกสารต่างๆเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หลักการสร้างแบบทดสอบชนิดปรนัย

3.3.3.2 วิเคราะห์หลักสูตรรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบทดสอบให้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์

3.3.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อน และหลังเรียน เป็นข้อสอบปรนัย แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ

3.3.3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความ สอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และ ความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (Rovinelli & Hambleton, 1977, pp. 49-60) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้น ไปถือว่า มีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน	+1	หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหา
ให้คะแนน	0	หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหา
ให้คะแนน	-1	หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหา

แบบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่า IOC เท่ากับ 0.67 – 1.00 ขึ้นไป

3.3.3.5 ผู้วิจัยได้นำแบบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 24 คน ที่ไม่ใช่ นักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบคะแนนของนักเรียน นำคะแนนมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัดสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยกำหนดการผ่านค่า ความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.2 – 0.8 และอำนาจจำแนก (r) 0.2 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2550, น. 58 – 66) จำนวน 25 ข้อ

แบบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.595 – 0.733 และค่าอำนาจ จำแนก (r) เท่ากับ 0.2 ขึ้นไป

3.3.3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไข เรียบร้อยแล้ว นำไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.3.4 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผัง มโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขั้นตอนการสร้างมีดังนี้

3.3.4.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ วิธีการวัดความพึงพอใจ และ การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.3.4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวัดเป็นรายด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านครูผู้สอน รวมทั้งหมด 8 ข้อโดยสร้างแบบมาตราส่วน ประเมินค่า Rating Scale 3 ระดับ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและแปลผล

3	หมายถึง	พึงพอใจมาก
2	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อย

เกณฑ์การแปลความหมายมีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2550, น. 105-106)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.41 -3.00	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.67 – 2.40	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 -1.66	หมายถึง	พึงพอใจน้อย

3.3.4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (Rovinelli&Hambleton, 1977, pp. 49-60) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน	+1	หมายถึง	แน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจวัดจุดประสงค์
ให้คะแนน	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจวัดจุดประสงค์
ให้คะแนน	-1	หมายถึง	แน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจไม่วัดจุดประสงค์

3.3.4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ผังโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และรายละเอียดให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังโนทัศน์

1.2 ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-Test) โดยใช้แบบทดสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 25 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัย

3.4.2 ขั้นทดลอง การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้

จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 16 คาบ ในแต่ละแผนมีแบบทดสอบหลังเรียน และประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์เป็นรายบุคคล

3.4.3 ขั้นหลังการทดลอง หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบตามแผนจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-Test) โดยใช้แบบทดสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 25 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัย

3.4.4 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ผังมโนทัศน์

3.4.5 เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ Paired-Samples t-test

3.5.2 ประมวลผล แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.3 สรุปผลและอภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.6.1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, น. 101)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน ร้อยละ
	f	แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงร้อยละ
	N	แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, น. 101)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน จำนวนข้อมูล

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, น103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	N-1	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ (Degrees of freedom)

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.6.2.1 หาค่าความเที่ยงตรงดัชนีความสอดคล้อง (Index item of – Objective Congruence: IOC) (Rovinelli & Hambleton, 1977) คำนวณค่า IOC ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องกับเนื้อหา องค์ประกอบที่ต้องการวัด
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.6.2.2 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้อสอบรายข้อใช้วิธีวิเคราะห์แบบอิงเกณฑ์ของเบรนนาน (Bennan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	U	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	N ₁	แทน	จำนวนผู้รอบรู้ที่สอบผ่านเกณฑ์
	N ₂	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

3.6.2.3 การหาค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร P ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2541, น. 195)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนผู้ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

เกณฑ์พิจารณาการหาค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เกณฑ์การพิจารณาระดับค่าความยากง่ายของข้อสอบแต่ละข้อที่ได้จากการคำนวณจากสูตรที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 1.00 ที่มีรายละเอียดเกณฑ์ของเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสิน ดังนี้

ได้	$0.80 \leq p \leq 1.00$	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก ควรตัดทิ้ง หรือนำไปปรับปรุง
	$0.60 \leq p < 0.80$	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่ายใช้ได้ดี
	$0.40 \leq p < 0.60$	เป็นข้อสอบที่ความยากง่ายปานกลาง ดีมาก
	$p < 0.20$	เป็นข้อสอบที่ยากมาก ควรตัดทิ้งหรือนำไปปรับปรุง

โดยที่ข้อสอบที่จะสามารถนำไปใช้ในการวัดผลที่มีประสิทธิภาพจะมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 ถึง 0.80

3.6.2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR_{20} ตามวิธีของ Kuder-Richardson (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 85-86)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right)$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อ
	P	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิดในแต่ละข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน

3.6.2.5 Paired simple t-test แบบ Dependent Samples ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} ; df = n-1$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t – distribution
D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
N	แทน	จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน
$\sum D$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง

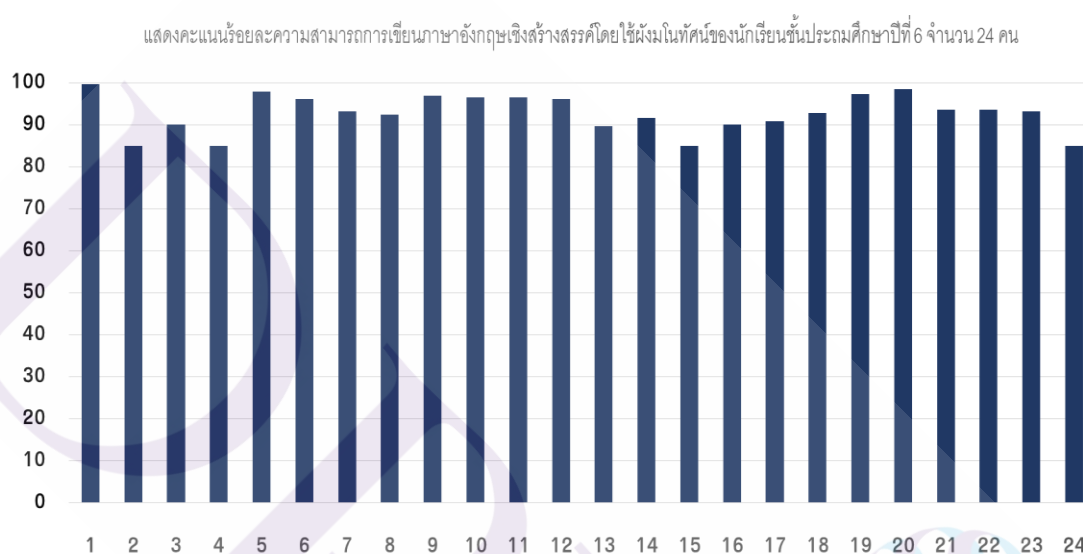
บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ (1) เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษา ดังนี้

- 4.1 ผลของการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 4.3 ระดับความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากตารางที่ 4.1 แสดงคะแนน/ร้อยละความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 24 คน พบว่าภาพรวมของความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ มีคะแนนเฉลี่ย 237.08 นักเรียนทุกคนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 คือ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละร้อยละ 92.75

ภาพที่ 4.1 ผลการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 4.2 แสดงคะแนน/ร้อยละความคิดสร้างสรรค์การเขียนโดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 24 คน

ลำดับ	ความคิดสร้างสรรค์การเขียนโดยใช้ผังมโนทัศน์ จำนวน 12 ครั้ง ทุละ 12 คะแนน												รวม 144 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
1	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	144	100
2	12	8	12	8	8	8	12	8	12	10	12	12	122	84.72
3	12	9	12	12	8	12	12	8	12	12	10	12	131	91.66
4	12	11	12	12	12	10	12	12	12	12	10	12	139	96.52
5	12	10	12	12	10	12	12	12	12	12	12	12	140	97.22
6	12	8	12	12	10	12	12	12	12	12	12	12	138	95.83
7	12	12	12	8	10	8	12	12	12	12	12	12	134	93.05
8	12	8	12	8	10	12	12	12	12	12	12	12	134	93.05
9	12	12	12	12	10	12	12	10	12	12	12	12	140	97.22
10	12	10	12	12	10	12	12	12	12	12	12	12	140	97.22
11	12	10	12	12	10	12	12	12	12	12	12	12	140	97.22
12	12	10	12	12	10	12	12	12	12	8	12	12	136	94.44
13	12	8	12	12	8	9	12	8	12	12	12	12	129	89.58
14	12	8	12	12	8	12	12	12	12	12	8	12	132	91.66
15	12	12	12	12	8	10	12	12	12	12	12	12	138	95.83
16	12	8	12	8	8	9	12	12	12	12	12	12	129	89.58
17	12	8	12	12	8	12	12	10	12	12	9	12	131	91.66
18	12	12	12	12	8	10	12	8	12	12	12	12	134	93.05
19	12	12	12	12	10	10	12	12	12	12	12	12	140	97.22
20	12	12	12	12	10	12	12	10	12	12	12	12	140	97.22
21	12	9	12	12	10	8	12	12	12	12	12	12	135	93.75
22	12	8	12	12	8	10	12	12	12	12	12	12	134	93.05
23	12	8	12	12	8	12	12	12	12	10	12	12	134	93.05
24	12	12	12	12	8	9	12	12	12	12	12	12	137	95.13
คะแนนเฉลี่ย	12	9.88	12	11.33	9.25	10.71	12	11.08	12	11.67	11.54	12	135.46	94.12

จากตารางที่ 4.2 แสดงคะแนน/ร้อยละความคิดสร้างสรรค์การเขียนโดยใช้ผังมโนทัศน์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 24 คน พบว่าภาพรวมของความคิดสร้างสรรค์การเขียน
โดยใช้ผังมโนทัศน์คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทั้งหมด 12 ครั้ง ครั้งที่มียคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 12
คะแนน มีจำนวน 6 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1,2,3,7,9,และ 12 มีคะแนนความคิดสร้างสรรค์ตั้งแต่ร้อยละ
84.72 – 100 และมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 94.12

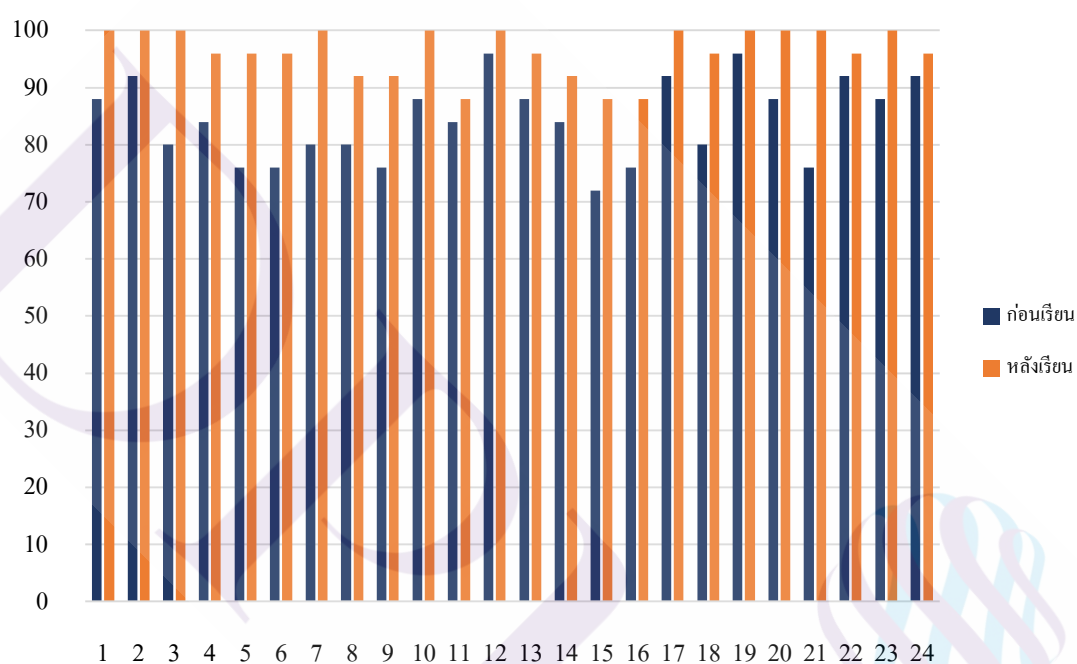
4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แสดงดังตารางที่ 4.3 – 4.4

ตารางที่ 4.3 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ผังมโนทัศน์ จำนวนนักเรียน 24 คน

ลำดับ	คะแนน ก่อน เรียน	คิด เป็น ร้อยละ	คะแนน หลัง เรียน	คิด เป็น ร้อยละ	ลำดับ	คะแนน ก่อน เรียน	คิดเป็น ร้อยละ	คะแนน หลัง เรียน	คิดเป็น ร้อยละ
1	22	88.00	25	100	13	22	88.00	24	96.00
2	23	92.00	25	100	14	21	84.00	23	92.00
3	20	80.00	25	100	15	18	72.00	22	88.00
4	21	84.00	24	96.00	16	19	76.00	22	88.00
5	19	76.00	24	96.00	17	23	92.00	25	100
6	19	76.00	24	96.00	18	20	80.00	24	96.00
7	20	80.00	25	100	19	24	96.00	25	100
8	20	80.00	23	92.00	20	22	88.00	25	100
9	19	76.00	23	92.00	21	19	76.00	25	100
10	22	88.00	25	100	22	23	92.00	24	96.00
11	21	84.00	22	88.00	23	22	88.00	25	100
12	24	96.00	25	100	24	23	92.00	24	96.00
						21.08	84.33	24.08	96.33

จากตารางที่ 4.3 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนนักเรียน 24 คน ก่อนเรียนมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 6 คน และผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 18 คน คิดเป็นคะแนนร้อยละ 84.33 หลังเรียน พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และคิดเป็นร้อยละของคะแนน 96.33

แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ภาพที่ 4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน

	n	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	24	25	21.08	1.78	9.77*	.000
หลังเรียน	24	25	24.08	1.05		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.4 คะแนนเฉลี่ยแสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 21.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.78 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ค่า Sig.(2-tailed) มีค่า .000 คะแนน สรุปได้ว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

4.3 ระดับความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 24 คน

ข้อที่	หัวข้อ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความหมาย
ด้านเนื้อหา				
1.	เนื้อหาเหมาะสมกับนักเรียน	2.79	0.41	มาก
2.	เนื้อหาในบทเรียนช่วยเพิ่มการเรียนรู้และความรู้ภาษาอังกฤษ	2.58	0.50	มาก
3.	เนื้อหาในบทเรียนน่าสนใจทำให้อยากเรียนรู้	2.50	0.51	มาก
4.	เนื้อหาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	2.67	0.48	มาก
รวม		2.64	0.04	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
5.	การใช้ผังมโนทัศน์ช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความคิดได้เป็นระบบ	2.71	0.46	มาก
6.	การใช้ผังมโนทัศน์ช่วยให้นักเรียนมีการคิดสร้างสรรค์การเขียนภาษาอังกฤษ	2.67	0.48	มาก
รวม		2.69	0.01	มาก
ด้านครูผู้สอน				
7.	ครูมีวิธีการสอนทำให้เกิดความเข้าใจ	2.75	0.44	มาก
8.	ครูมีความเป็นกันเองและช่วยในการเรียนรู้โดยการตอบคำถามและพูดคุย	2.79	0.41	มาก
รวม		2.77	0.02	มาก
รวม 3 ด้าน		2.68	0.04	มาก

จากตารางที่ 4.5 ผลระดับความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.68$, S.D.= 0.04) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีคะแนนเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$, S.D.= 0.02) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.69$, S.D.= 0.01) ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.64$, S.D.= 0.04) และมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

ด้านครูผู้สอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ดังนี้ ครูมีวิธีการสอนทำให้เกิดความเข้าใจ ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.44) ครูมีความเป็นกันเองและช่วยในการเรียนรู้โดยการตอบคำถามและพูดคุย ($\bar{X} = 2.79$, S.D. = 0.41)

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ดังนี้ การใช้ผังมโนทัศน์ช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความคิดได้เป็นระบบ ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 0.46) การใช้ผังมโนทัศน์ช่วยให้นักเรียนมีการคิดสร้างสรรค์การเขียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.48)

ด้านเนื้อหา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ดังนี้ เนื้อหาเหมาะสมกับนักเรียน ($\bar{X} = 2.79$, S.D.= 0.41) เนื้อหาในบทเรียนน่าสนใจทำให้อยากเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.58$, S.D.= 0.50) เนื้อหาในบทเรียนน่าสนใจทำให้อยากเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.5$, S.D.= 0.51) เนื้อหาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 2.67$, S.D.= 0.48)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมุติฐานงานวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้ผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตงานวิจัย

1. ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 360 คน โรงเรียนไพทอคมศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 24 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

ตัวแปรต้น

- ฟังมโนทัศน์

ตัวแปรตาม

1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ฟังมโนทัศน์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ฟังมโนทัศน์
2. แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ฟังมโนทัศน์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และรายละเอียดให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ฟังมโนทัศน์

1.2 ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-Test) โดยใช้แบบทดสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 25 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัย

2. ขั้นทดลอง การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้

จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 16 คาบ ในแต่ละแผนมีแบบทดสอบหลังเรียน และประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์เป็นรายบุคคล

3. ขึ้นหลังการทดลอง หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบตามแผนจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-Test) โดยใช้แบบทดสอบไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ จำนวน 25 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัย

4. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการเขียน ภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์

5. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ Paired-Samples t-test

2. ประมวลผล แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3. สรุปผลและอภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ผลของการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าภาพรวมของความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษ เชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ มีคะแนนเฉลี่ย 237.08 นักเรียนทุกคนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 คือ มีคะแนนตั้งแต่ร้อยละ 96.33

5.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 21.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.78 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ค่า Sig.(2-tailed) มีค่า .000 คะแนน สรุปได้ว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

5.1.3 ระดับความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.68$,

S.D.= 0.04) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีคะแนนเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.77, S.D.= 0.02) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.69, S.D.= 0.01) ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.64, S.D.= 0.04)

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 ผลของการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าภาพรวมของความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ นักเรียนทุกคนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งโนแวกและโกวิน (NOVAK; & GWIN, 1984, p.37-40) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเตรียมตัวเพื่อสร้างแผนมโนทัศน์ คือ (1) ให้ชุดของคำที่นักเรียนคุ้นเคย 2 ชุด โดยเขียนบนกระดานหรือฉายภาพข้ามศีรษะคำชุดหนึ่งเป็นวัตถุ เช่น รถยนต์ สุนัข แก้ว ดิน ไม้ เมฆ หนังสือ ฯลฯ แล้วให้นักเรียนบอกความแตกต่างของคำทั้ง 2 ชุด ครูพยายามช่วยให้นักเรียน บอกได้ว่า คำชุดแรกเป็นวัตถุ คำชุดที่ 2 เป็นเหตุการณ์ (2) ให้นักเรียนอธิบายถึงสิ่งที่คิด เมื่อได้ยินคำต่างๆ เช่น รถยนต์ สุนัข ครูอธิบายให้เห็นว่าแม้จะใช้คำเดียวกันแต่แต่ละคน ก็คิดสิ่งที่แตกต่างกันบ้าง ภาพที่เกิดขึ้นในสมองสำหรับคำเหล่านี้เรียกว่า มโนทัศน์แล้วอธิบาย ความหมายของมโนทัศน์ (3) การใช้ชุดของคำที่เป็นเหตุการณ์ และชี้ให้เห็นความแตกต่าง ที่เกิดขึ้นในสมอง ครูเพิ่มเติมว่า การที่คนเราเข้าใจไม่ตรงกันเป็นเพราะว่าแต่ละคนมีมโนทัศน์ ที่ไม่เหมือนกันแม้ว่าจะเป็นมโนทัศน์ของสิ่งเดียวกัน คำเป็นสิ่งที่บอกมโนทัศน์ แต่คนเราได้รับความหมายของคำแต่ละคำแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดมโนทัศน์แตกต่างกัน (4) ครูเขียนคำว่าเป็น ที่ไหน หรือ นั่น แล้ว ด้วย ไว้บนกระดานแล้วถามนักเรียนว่า เกิดภาพอะไรขึ้นในใจเมื่อ ได้ยินคำเหล่านี้ คำเหล่านี้ไม่ใช่คำที่ทำให้เกิดมโนทัศน์ เราเรียกว่าคำเชื่อม จะใช้เชื่อมระหว่าง มโนทัศน์เพื่อสร้างประโยคที่มีความหมาย (5) ครูอธิบายว่าวิสามานยนาม ไม่ใช่คำที่ทำให้เกิด มโนทัศน์แต่เป็นเพียงชื่อเฉพาะของคน เหตุการณ์ สถานที่ หรือวัตถุ ยกตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนเห็น ความแตกต่างระหว่างคำสามัญที่แสดงเหตุการณ์ หรือวัตถุ กับคำวิสามานยนาม ซึ่งเป็นคำเฉพาะ เช่น ชื่อคน (6) ครูยกตัวอย่างมโนทัศน์ 2 มโนทัศน์ และคำเชื่อม แล้วสร้างเป็นประโยคสั้นๆ บนกระดานเพื่ออธิบายให้เห็นว่า คำแสดงมโนทัศน์รวมกับคำเชื่อมตามที่เรากำลังใช้อยู่สามารถ สื่อความหมายได้อย่างไร เช่น สุนัขกำลังวิ่งอยู่ มีเมฆและฟ้าร้อง (7) ให้นักเรียนแต่งประโยคสั้นๆ แล้วบอกว่า คำใดเป็นคำมโนทัศน์ และคำใดเป็นคำเชื่อม เป็นดิน และ โนแวกและ โกวิน (NOVAK; & GWIN, 1984, pp. 40-50) กล่าวถึงประโยชน์ของผังมโนทัศน์สรุปได้ดังนี้ (1) ใช้ผังมโนทัศน์ในการสำรวจความรู้พื้นฐานของนักเรียน โดยใช้สำรวจความรู้ที่นักเรียน

มีมาก่อนเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน (2) ผังมโนทัศน์แสดงความสัมพันธ์ของมโนทัศน์ต่างๆที่อยู่ในความคิดของนักเรียนซึ่งจะทำให้ทราบว่านักเรียนกำลังคิดอะไร และกำลังคิดจะทำอะไรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ คล้ายกับเดินทางโดยใช้แผนที่ (3) ใช้ผังมโนทัศน์ในการสรุปความหมายจากตำรา ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดเวลาในการอ่านครั้งต่อไป และไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการอ่าน (4) ใช้ผังมโนทัศน์ในการสรุปความหมายจากการปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ หรือในการปฏิบัติการภาคสนาม ผังมโนทัศน์จะเป็นแนวทางให้แก่ นักเรียนว่าควรจะทำอะไรบ้าง สังเกตสิ่งใดบ้างเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ วณิช จันทรวิมล (2549, น.1) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นทักษะพื้นฐานที่ช่วยให้เด็กได้กล้าแสดงออกในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ และประสบการณ์โดยเชื่อมโยงลำดับความคิดให้เป็นถ้อยคำที่สละสลวยสามารถเขียนได้หลายมุม แปลก และไม่ซ้ำแบบใคร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นได้เข้าใจ ตรงกับเพื่อเขียนต้องการ และได้ผลงานที่แปลกใหม่ไม่เหมือนใคร การเขียนเชิงสร้างสรรค์ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และปัญหาแปลกใหม่ซึ่งเกิดขึ้นตลอดเวลาได้ อีกการที่จะดำรงชีวิตหรือปรับตัว ให้อยู่ในสภาพสังคมลักษณะนี้ได้ จะต้องอาศัยทักษะที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และความกล้าแสดงออกในด้านความคิดให้มากขึ้นโดยลำดับ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เขียนได้สะท้อนความคิดของตนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม และยังได้ใช้จินตนาการประสบการณ์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวผู้เขียน เสนอแนวคิดในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ พร้อมกับกระตุ้นให้ผู้อ่านได้นำแนวคิดไปคิดสร้างสรรค์ในงานต่าง ๆ เช่น งานประดิษฐ์ งานประพันธ์บทเพลง คำขวัญ งานศิลปะและแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมและสังคมให้ดีขึ้นและเจริญก้าวหน้าต่อไป การเขียนเชิงสร้างสรรค์นอกจากจะทำให้ผู้เขียนเชิงสร้างสรรค์มีโอกาสดำเนินการได้แสดงออกได้ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้แล้ว ยังสามารถช่วยให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลิน และนำความคิดไปสานต่อเพื่อพัฒนาสังคมให้มีความทันสมัย และดีกว่าที่เป็นอยู่ต่อไปได้อีกด้วยและ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2552, น.5-7) ได้เสนอแนวทางในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย (1) จัดบรรยากาศเพื่อจูงใจให้เด็กให้รักการเขียนสร้างสรรค์ ไม่เคร่งเครียดเกินไป เช่น แบบฝึกหัดที่ใช้มีลักษณะจูงใจให้อยากทำ ไม่มากจนน่าเบื่อ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน (2) เริ่มจากสิ่งใกล้ตัว เพราะจะช่วยสร้างความสนใจของเด็กให้อยากเรียน อยากเล่าในสิ่งเขามีประสบการณ์อยู่ ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการเขียนงานต่างๆอย่างสบาย เช่น การเล่าเรื่องของตนเอง การเขียนบันทึกประจำวัน การแต่งคำประพันธ์ในเรื่องที่ตนสนใจ และเขียนจดหมาย ฯลฯ (3) ยั่วยุให้มีความคิดที่แตกฉาน ได้แก่ คิดให้คล่อง ต้องยืดหยุ่นความคิด และรู้จักคิดประดิษฐ์วิธี (4) สนุกสนานในการเรียน โดยจัดกิจกรรมตามความสามารถและความแตกต่างระหว่าง

บุคคล เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและประสบการณ์ต่างๆอย่างเต็มที่ (5) ฝึกผู้เรียนให้เกิดทักษะต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อยๆ พยายามปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้นจะช่วยพัฒนาการเขียนได้ สุदारัตน์ เกียรติจรุงพันธ์ (2559) การศึกษามโนทัศน์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาชีววิทยาเพิ่มเติม เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ผลการวิจัยพบว่า 1) มโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ลอนคาริก (Loncaric, 1986, pp.2006-A) ได้ศึกษาผลการใช้ผังมโนทัศน์ในการเรียนวิชาสังคมศึกษาที่มีต่อมโนทัศน์ทางสังคม ผลการวิจัยพบว่าคะแนนจากแบบทดสอบของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูง ระดับกลางและระดับต่ำ และ เฮนซ์-ฟราย; และ โนแวก (Heinze-Fry; & Novak, 1990) ได้วิจัยพบว่าการเรียนการสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์ประกอบการสอนแบบมีเงื่อนไขมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่าการสอนแบบปกติ

5.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 21.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.78 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ค่า Sig.(2-tailed) มีค่า .000 คะแนน สรุปได้ว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจาก

ประการแรก คำศัพท์และไวยากรณ์ที่นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์ ดังที่ โนแวก และ คานัส (Novak & Cañas, 2006) ได้เสนอแนะว่า การใช้ผังมโนทัศน์ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจและจัดหมวดหมู่ความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ระหว่างคำ วลี ประโยค และระหว่างบริบทได้

ประการที่ 2 นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีความรู้ในเรื่องของการเรียบเรียงประโยค ผ่านการฝึกการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคำ วลี ประโยคให้เข้าใจความสมบูรณ์ การที่นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของประโยคเข้าด้วยกัน ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจเรื่อง ความคิดหลัก และความคิดรอง ถือเป็นหลักของการใช้ผังมโนทัศน์ ดังที่ วิลคัล และ โฟเบอร์ท (Wheeldon ;& Faubert, 2009) ได้เสนอแนะว่า การใช้ผังมโนทัศน์เป็นการช่วยลำดับความสัมพันธ์ และความสำคัญของการเขียน เพราะผังมโนทัศน์สามารถใช้สรุปความคิดรวบยอด ใช้ลูกศรแสดงความเชื่อมโยง (Directional

Arrows) ใช้คำเชื่อมโยง (Linking Words) รวมถึงการลำดับตามความสำคัญ (Hierarchical Relationship) ผ่านผังมโนทัศน์

ประการที่ 3 นักเรียนมีความรู้ทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการใช้คำเชื่อมโยง(Linking Words) ซึ่งถือเป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยให้การเขียนสร้างสรรค์มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากขึ้น สอดคล้องกับ อัจฉรา อินทร์น้อย (2553, บทคัดย่อ) ผลการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบแผนที่ความคิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม): มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเศรษฐศาสตร์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแผนที่ความคิด (Mind Mapping) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01และ วรวรรณ สุขสวัสดิ์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย มีดังนี้ 1)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 94

5.2.3 ระดับความพึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=2.68$, S.D.= 0.04) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X}=2.77$, S.D.= 0.02) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.69$, S.D.= 0.01) และด้านเนื้อหา ($\bar{X}=2.64$, S.D.= 0.04)

ด้านผู้สอน ได้แก่ ครูมีความเป็นกันเองและช่วยในการเรียนรู้โดยการตอบคำถาม และพูดคุยและครูมีวิธีการสอนทำให้เกิดความเข้าใจ

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ การใช้ผังมโนทัศน์ช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความคิดได้เป็นระบบ การใช้ผังมโนทัศน์ช่วยให้นักเรียนมีการคิดสร้างสรรค์การเขียนภาษาอังกฤษ

ด้านเนื้อหา ได้แก่ ดังนี้ เนื้อหาเหมาะสมกับนักเรียนและเนื้อหาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวรรณ สุขสวัสดิ์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้ผังมโนทัศน์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวมของความพึงพอใจในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.81$, S.D. = 0.79) อุไรวรรณ นิลนวล (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง

“การวิจัยและพัฒนา ทักษะการเขียนสื่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่6 โดยใช้เทคนิคร่วมกันอ่าน เขียน (CIRC) ร่วมกับ ผังมโนทัศน์ (Concept maps) โดยบูรณาการหลัก เศรษฐกิจพอเพียง” พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผลคือนักเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และพระวี ภัคดิณรงค์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลังงานและ สิ่งแวดล้อมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่2วิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพ และ บริหารธุรกิจ พบว่า ความพึงพอใจในการใช้ผังมโนทัศน์ในการสรุปเนื้อหาวิชาพลังงานและ สิ่งแวดล้อมของนักศึกษาอยู่ในระดับที่มีความพอใจมาก (ค่าเฉลี่ย= 4.20)

5.3 ข้อค้นพบงานวิจัย

5.3.1 การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ เป็นเทคนิคการสอน ที่สามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้ดี เช่น การเขียนเป็นลำดับขั้นตอนสามารถ ขยายออกเป็นคำ วลี ประโยค

5.3.2 นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ได้หลากหลายในการแต่งประโยค เมื่อครั้งแรกของการใช้ ผังมโนทัศน์นักเรียนยังไม่เข้าใจวิธีการและยังคิดไม่ออกจึงใช้คำศัพท์เดิมๆซ้ำๆ ในย่อหน้าที่เขียน แต่เมื่อมีการฝึกเขียนหลายเรื่องขึ้นไปจึงทำให้นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้หลากหลาย ในการนำมาเขียนเป็นประโยคในย่อหน้านั้นๆ เช่น แทนที่เด็กจะเขียน my mother ตลอด นักเรียน เลือกลำมาใช้คำว่า she , mom หรือใช้ชื่อเรียกเฉพาะที่รู้จักกัน เช่น Mrs.cooking

5.3.3 การใช้ผังมโนทัศน์ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเนื่องจากการที่นักเรียนได้ฝึกการเขียนงานสร้างสรรค์ถึง 12 ครั้ง ในหัวข้อเรื่องที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ เรื่องของการใช้คำศัพท์ วลี และการสร้างประโยค มากยิ่งขึ้น เมื่อมีการทดสอบครั้งสุดท้ายเป็นเสมือนกับนักเรียน ได้ความรู้ ความเข้าใจที่เรียนมาทั้งหมดมาใช้ ในการเขียนจึงทำให้งานเขียนมีคะแนนสูงขึ้นและนักเรียนเองมีความภูมิใจในสิ่งที่ตนเองได้รับ ซึ่งจะเห็นได้จากคะแนนความพึงพอใจของการใช้ผังมโนทัศน์ช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความคิด ได้เป็นระบบและช่วยให้นักเรียนมีการคิดสร้างสรรค์การเขียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักเรียน ยังเกิดความรู้สึกว่าครูมีวิธีการสอนทำให้เกิดความเข้าใจและครูมีความเป็นกันเอง และ ช่วยในการเรียนรู้โดยการตอบคำถามและพูดคุย

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์ ครูต้องหมั่นฝึกให้นักเรียนเขียนประโยคภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ ผังมโนทัศน์จะช่วยให้ทั้งครูและนักเรียนได้จัดระบบความคิด การสื่อความรวมถึงในเรื่องของการเขียนให้ เป็นไปอย่างสอดคล้องและถูกต้องเหมาะสม เมื่ออ่านแล้วทำให้ง่ายแก่ความเข้าใจ

2. ครูจำเป็นต้องออกแบบเรื่องราวให้ทันสมัยจะช่วยให้ นักเรียนสามารถคิด และจินตนาการเรื่องราวนำไปสู่การกลั่นกรองออกมาเป็นงานเขียนที่ดี ถูกต้อง เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของเรื่องนั้นๆ

3. นักเรียนต้องหมั่นฝึกอ่านเรื่องราวต่างๆ ในเนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษจะทำให้ นักเรียนมีคลังคำศัพท์มากขึ้น รู้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ลำดับเรื่องราวได้เป็นระบบขึ้น เมื่ออ่านได้อย่างสม่ำเสมอแล้ว จะทำให้นักเรียนสามารถเขียนเป็นประโยคภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

5.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรใช้ผังมโนทัศน์กับการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.2 และ ป.3) เพื่อเป็นการปูพื้นฐานการเขียนภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียนต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2534). *การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2536). *การกระจายอำนาจการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษดา ขำหลงวรสิริ. (2552). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเขียนเขต ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์ และนาฏเฉลิม สุมาวงศ์. (2506). *วิชาชีพครู ตอน 3: จิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง. (2555). *การพัฒนาสื่อนวัตกรรมเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ*. กรุงเทพฯ: เขต 10 การพิมพ์ (1988).
- เกรียงศักดิ์ เพชรเสถียร. (2554). *การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 3). เชียงใหม่: ครองช่างพรินต์.
- จันทร์เพ็ญ สาลี. (2550). *การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำประกอบแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. ลำพูน: โรงเรียนอนุบาลลำพูน.
- จิรดา วุฑฒิยากร. (2550). *การพัฒนาเครื่องมือระบุนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ชมนาด เชื้อสุวรรณทวี. (2548). *การสอนคณิตศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชวาล แพร่ตันกุล. (2552). *เทคนิคการวัดผล* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ชวาล แพรัตนกุล. (2552). *เทคนิคการวัดผล (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. (2544). *คู่มือการเขียนแผนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญณรงค์ พรุ่งรุ่งโรจน์. (2546). *ความคิดสร้างสรรค์*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชติ คำเด่นเหล็ก. (2561). ผลการใช้สื่อการสอนผังมโนทัศน์เรื่องพันธะเคมีที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรายวิชาวิทยาศาสตร์3 เคมีพื้นฐาน ว 40103 (2550) โรงเรียนราชดำริ. สืบค้น 23 พฤษภาคม 2561, จาก www.rd.ac.th/research/index.htm.
- เดือนใจ ทรงกำพล. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต).
- พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2545). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ*. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). *นวัตกรรมการศึกษา ชุดแบบฝึกหัด แบบฝึกเสริมทักษะ*. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ทิสนา แยมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นลินี ดิยสันต์. (2548). *การใช้ภาพจากสื่อสิ่งพิมพ์พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นลินี ดิยสันต์. (2548). *การใช้ภาพสื่อสิ่งพิมพ์พัฒนางานเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นวรรตน์ วิทยาคม. (2550). *การศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- นวลจิตต์ ชาวศิริพิงศ์. (2537). ความคิดรวบยอดกับการเรียนการสอน. *วารสารพัฒนาหลักสูตร*. 14 (119), 55-60
- บันลือ พุกกะวัน. (2545). *ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *สถิติและการวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- บุญฉัตร จิตริเชาว์, บุญเรียน ขจรศิลป์, วรุณี ถิ่นโชคดี. (2560). *การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะความคิดสร้างสรรค์ในวิชาโครงงานคอมพิวเตอร์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุษาน, โทนี. (2542). *ใช้หัวคิด [Use your head]* (ปัญญา ผลอนันต์, ผู้แปลและเรียบเรียง) (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ขวัญข้าว.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2553). *การพัฒนาการคิด* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินต์.
- ปัทมา ผาสุมูล. (2552). *การพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชั้น ม. 2 โรงเรียน ราษฎร์นิยม*. สืบค้น 23 พฤษภาคม 2561, จาก http://edchem.multiply.com/journal/item/27/27?&show_interstitial=1&u=%2Fjournal%2Fitem
- ปัทมา ผาสุมูล. (2552). *การพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านตำแย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปาริชาติ มธุรสเลิศสกุล. (2542). *หลักการเขียนสร้างสรรค์เชิงวารสารศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- เพ็ญ กิจระการ. (2550). *การวิจัยและเทคโนโลยีการศึกษา*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรณี ลีกิจวัฒน์. (2549). *วิธีการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม.
- พระวิ กัดดินรงค์. (2554). *ผลการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2*. เชียงใหม่: วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ
- พิน คงพูน. (2549). *ความพึงพอใจที่มีต่อบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการประถมศึกษา*
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2550). *การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแบเนจเม้นท์
- มนัส บุญประกอบ. (2542). *แผนภูมิโน้ตกับการสร้างเสริม สู่ จี ปู ลิ. วารสารบัณฑิตศึกษา, 3(3), 47-54.*
- มนัส บุญประกอบ. (2553). *ยุทธศาสตร์ใหม่ทางการศึกษา: แผนภูมิโน้ต*. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 69(6), 19-28.

มนัส บุญประกอบ. (2542). แผนภูมิโน้ตทัศน์กับการสร้างเสริม สติ จิต ใจ. วารสารบัณฑิตศึกษา.

มนัส บุญประกอบ. (2545). *ผังโน้ตทัศน์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มิตแสวงธีราเจริญนาน. (2553). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเชื้อเพลิงซากดึกดำบรรพ์ในรายวิชา ว 40226 โดยใช้ผังโน้ตทัศน์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 / 3.*

สืบค้น 6 มิถุนายน 2561, จาก www.swis.act.ac.th/html_edu/act/temp_emp_research/726.pdf

เขาวดี ราชย์กุล วิบูลย์ศรี. (2552). *การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์* (พิมพ์ครั้งที่ 8).

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

วนิจ จันทรวิมล. (2550). *การใช้แบบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.*

สืบค้น, จาก <http://www.thaiedresearch.org>.

วนิช สุชาติรัตน์. (2547). *ความคิดและความคิดสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วรวรรณ สุขสวัสดิ์. (2561). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้ผังโน้ตทัศน์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2532). *การเขียนการสอนความคิดรวบยอดและหลักการ*. วารสาร *การวิจัยทางการศึกษา*, 19(3), 18-32.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน: ภาคนิพนธ์*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วิยะดา ระวังสุข. (2545). *การประเมินความคิดรวบยอดวิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้ผังโน้ตทัศน์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิไลพร ธนสุวรรณ. (2543). *การพัฒนากิจกรรมผังโน้ตสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิไลวรรณ ตรีศรีชนะมา. (2537, เมษายน-มิถุนายน). *แนวคิดบางประการเกี่ยวกับความคิดรวบยอด*. สารพัฒนาหลักสูตร. 13(117): 49.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2546). *การสร้างแบบทดสอบ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.

สมศักดิ์ อภิบาลศรี. (2550). *การผลิตชุดการสอน*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา.

สมศักดิ์ ถินธุเวชญ์. (2544). *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.

- สลิสา พันชนะ. (2546). การใช้กลวิธีที่เน้นการตั้งคำถามเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุคนธ์ สิทธิพานนท์. (2551). การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญ.
- สุดารัตน์ เกียรติจรูญพันธ์. (2559). การศึกษามโนทัศน์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาชีววิทยาเพิ่มเติม เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก.
- สุนี สอนตระกูล. (2535). การพัฒนาระบบการเรียนการสอนแบบจัดกรอบมโนทัศน์ สำหรับวิชาชีววิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. เอกสารสำเนา.
- สุนีย์ สอนตระกูล. (2535), น.78) การพัฒนาระบบการเรียนการสอนแบบจัดกรอบมโนทัศน์ สำหรับ วิชาชีววิทยาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2543, มกราคม-เมษายน). ฟังการวิเคราะห์เนื้อหา. วิชาการศึกษาศาสตร์. 1(2): 49-50.
- สุมาลี จันทร์ชลอ. (2533). ผลการฝากทักษะการรู้คิดต่อการคิดรวบยอด. ปรินญานิพนธ์(การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). ครบเครื่องเรื่องความคิด. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- อมรรัตน์ อยู่เบน. (2551). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ผังมโนทัศน์ช่วยในการสรุปบทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เรื่องสารและสมบัติของสารชั้นมัธยมศึกษาปีที่1. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.learners.in.th/blogs/posts>. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2558.
- อัจฉรา อินทร์น้อย. (2555). ผลการสอนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแผนที่ความคิดที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม). (รายงานการวิจัย). สืบค้น 26 พฤษภาคม 2561, จาก www.payaptechno.ac.th/app/images/payap/vijai-2558/vijaichanrean/vijaichanrean-28.pdf.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2552). กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). การทดสอบและประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี ตนานนท์. (2542). การพัฒนาแผนการสอนเพื่อเสริมสร้าง ทักษะการคิดในหลักสูตร โรงเรียนมัธยมศึกษา (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัญชลี ตนานนท์. (2535). ฟังมโนมติสัมพันธ์กับการพัฒนาความคิด. *ศึกษาศาสตร์*, 17(2), 45-52.
- อารีย์ พันธุ์ณี. (2546). ฝึกคิดให้เป็น คิดให้สร้างสรรค์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไยไหม.
- อารีย์ ปรีดีกุล. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อุไรวรรณ นิลนวล. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคร่วมกันอ่านเขียน (CIRC) ร่วมกับ ฟังมโนทัศน์ (Conceptmaps) โดยบูรณาการ หลักเศรษฐกิจพอเพียง. โรงเรียนชุมชนยอดแก้วสงเคราะห์ อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. สืบค้นเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2561, จาก <http://www.cyk.ac.th/?name=download&file=readdownload&id=8>

ภาษาต่างประเทศ

- Ausubel, D.B. (1968). *Educational Psychology : A Cognitive View*. New York : Holt Rinehart and Winstion, Inc.
- Ausubel, D.B. (1963). *The Psycholopment Meaningful Verbal Learning : An Introduction to School Learning*. New York : Grune & Straton. 1963.
- Ault, C.R. (1985). Concept Mapping as a Study Strategy in Earth Science. *Journal of College Science Teaching*, 15 (1), 38 – 44.
- Beghetto, R.A. (2006). *Improving student thinking: A comprehensive approach*. Needham Heights: Allyn Quarterly.
- Bodolus, J.E. (1987). The Use of Concept Mapping Strategy to Facilitate Meaningful Learning for Nith Grade Student in Science. *Dissertation Abstracts Interntional*, 477(3), 3387-A.
- Bruner, J.S., Goodnow, J. J. and Austin, G. A. (1957). *A Study of Think*. New York: John Wiley and Sons.

- Buzan, Tony. (1991). *Use your sides of your Brain*. New York : Penquin Group.
- Carter, Bonnte Glaunor. (1985). For the Learning Disabled: Semantic Mapping and SQ3R. *Dissertation Abstracts International*, 46(3), 674 – A.
- Clapham M.M. (1997). Ideational skills training: A key element in creativity training programs. *Creativity Research Journal*, 10, 33-34.
- Ciburn, Joseph w. (1987). Heaping student Understand Physiology interaction: A Concept Mapping Activity. *The American Biology Teacher*, 49(12), 426-427
- De Bono, Edward. (1982). *Lateral Thinking: A Text book of Creativity*. Harondswort: Penquin Book.
- Gagne, R.M. (1977). *The Conditions of Learning and Theory of Instruction*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Guilford, J.P. & Hoepfner, R. (1971). *The Analysis of Intelligence*. New York: McGraw-Hill.
- Guilford, J.P. (1967). *The Nature of Human Intelligence*. New York : McGraw-Hill.
- Harmer, J. (2001). *The practice of the English language teaching*. Essex: Pearson Education Limited.
- Heinze-Fry; & J.D. Novak. (1990). Concept Mapping Brings Long-Terms Movement Toward Meaningful. *Learning Science Education*, 74 (7), 481-482.
- Herzberg, Frederick. (1959). *The Motivation to Work*. New York: John Wiley.
- Loncaric, Linda. (1986). The Effect of a Concept Mapping Strategy Program upon the Acquisition of Social Studies Concept. *Dissertation Abstracts International*, 47(5), 2006 – A.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and personality*. New York: Harper&Row Publisher.
- McGregor, Douglas M. (1966). *The Human Side of Enterprise*. New York: McGraw Hill book Company.
- Moreira, Maroc A. (May 1979). Concept Maps as Tool for Teaching. *Journal of Collage Science Coaching*, 21(4), 283.
- Nickerson. (2004). *Doing Counseling Research*. London: Sage
- Novak, Josweph D.; & Gowin, D. Bob. (1984). *Learning How to Learn*. London: Cambridge University Press.
- Osborn, A. (1963). *Applied imagination, principles, and procedures of creative problems solving*. (3rd ed). New York: Charles Scribers.

- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.
- Scrivener, J. (2011). *Learning teaching*. London: Macmillan Education.
- Smith, R. H., and Other. (2013). *Measurement: Making Organization Perform*. New York: Macmillan.
- Starko, A.J. (2010). *Creativity in the classroom – schools of curious delight*. New York: Routledge.
- Sturm, Janet M. (1996). *Effect of Hand – Drawn and Computer – Generated Concept Mapping on Expository Writing and Writing Attitudes of Middle Level Student with Learning and Reading Disabilities*. (Doctoral dissertation). Lincoln: The University of Nebraska. Photocopy.
- Torrance, E.P. (1962). *Guiding creative talent*. NJ: Prentice-Hall.
- Torrance, E.P. (1964). *Education and the Creative Potential*. Minneapolis: the Lund Pren.
- Ur, P. (2012). *A course in English language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Weigle, S. C. (2010). *Assessing writing*. New York : Cambridge University Press.

ภาคผนวก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**การพัฒนาความสามารถเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ผังมโนทัศน์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

คาบสอน	เรื่อง	เกณฑ์การประเมิน
คาบที่ 1	ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Pre-test)	
คาบที่ 2	เขียนเรื่องเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน (Present Simple Tense)	1.เนื้อหา 2.การใช้ภาษา 3.ความคิดสร้างสรรค์ -ความคิดริเริ่ม -ความคิดคล่องแคล่ว -ความคิดยืดหยุ่น -ความคิดละเอียดลออ 4.ผังมโนทัศน์
คาบที่ 3	เขียนสิ่งรอบตัวเรา (Present Simple Tense)	
คาบที่ 4	เขียนเรื่องจากรูปภาพ 1 (พวกเขากำลังทำอะไร) (Present Continuous Tense)	
คาบที่ 5	เขียนเรื่องจากรูปภาพ 2 (Present Continuous Tense)	
คาบที่ 6	เขียนการกระทำที่เกิดขึ้นในอดีต (Past Simple Tense)	
คาบที่ 7	เขียนเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในอดีต (Past Simple Tense)	
คาบที่ 8	ทดสอบการเขียนโดยใช้โครงสร้าง Past Simple Tense	
คาบที่ 9	เขียน “เมื่อฉันโตขึ้น ฉันจะเป็น.....” Future Simple Tense	
คาบที่ 10	ทดสอบการเขียนโดยใช้โครงสร้าง Future Simple Tense	
คาบที่ 11	เขียนถ้าฉันมีเงินมาก ฉันจะ..... (If clause)	
คาบที่ 12	เขียนเรื่องเกี่ยวกับอาหาร (Fact and opinion)	
คาบที่ 13	ทดสอบการเขียนจากเรื่องที่นักเรียนกำหนดเอง	
คาบที่ 14	ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Post-test)	

Pre - test

Part 1 (วัดความรู้)

Choose the best answer.

This is Jenny. She is a nurse. She is tall and thin. She 1 at the hospital. She 2 sick people. She gets up at six o'clock in the morning. She takes a shower and 3 her clothes. Then she eats breakfast at half past six. At seven o'clock, she drives her car to the hospital. Jenny 4 work at eight o'clock. She clean the rooms in the hospital. Then, she helps the doctors. At twelve o'clock, she has lunch. She goes home at five o'clock. At home she cooks dinner. Then, she watches TV. At ten o'clock, she 5 to bed

1.) A goes	B works	C is	D drive
2.) A looks at	B looks down	C looks after	D looks forward to
3.) A puts out	B puts on	C puts it	D puts across
4.) A drives	B does	C starts	D meets
5.) A goes	B starts	C is	D downs

Past 2

Choose the best answer. (วัดความรู้)

Mrs. Polina is sitting on a bench. She is wearing a green dress with red flowers on it. A lot of people 6 in this area. Her little boy is sitting beside her. She 7 him to the dentist, but they are early for the appointment. They 8 some boys. The boys 9 basketball. Next to them, a man and a woman are sitting on a bench. Behind them, a boy 10 on bike cycle way. In front of them, a taxi driver is driving on the road.

6.) A. is taking	B. are watching	C. are walking	D. are playing
7.) A. is taking	B. are watching	C. are walking	D. are playing
8.) A. is taking	B. are watching	C. are walking	D. are playing
9.) A. is taking	B. are watching	C. are walking	D. are playing
10.) A. is riding	B. are watching	C. are walking	D. are playing

Parts 3 (วัดความรู้)

Select the word that best describes the picture.

11.)

A. sang

B. slept

C. swam

D. stood

12.)

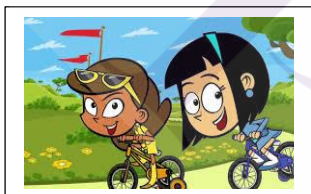
A. flew

B. fed

C. found

D. felt

13.)

A. rode

B. rang

C. ran

D. rid

14.)

A. flew

B. fought

C. fell

D. found

Part 6 (การนำไปใช้)**Read the passage and answer the question****Jackie Robison**

Jackie Robinson was the first Black man to play on a major league baseball team. He showed us that the color of your skin is not what matters. What matters is how good you are at something and that you don't give up.

Jackie Robinson was born in Georgia in 1919. His family did not have a lot of money. He had four brothers and sister. Jackie's father left when he was just a baby. Then his family moved to California.

Growing up, people thought Jackie Robinson was very good at sports. He played football, baseball and basketball in high school. He was also a very fast runner. Jackie began playing for a league with only Black players when he was 25. Later, he becomes the best player. I think Jackie Robinson is the greatest baseball player that ever lived.

20.) Which statement is a fact?

- A.) I think Jackie Robinson is the greatest baseball player that ever lived
- B.) I feel that Jackie Robinson is smart.
- C.) Jackie Robinson was born in Georgia in 1919.
- D.) I believe Jackie Robinson didn't give up anything.

21.) Which statement is on opinion?

- A.) He played football and baseball and basketball in high school.
- B.) Jackie Robinson was black color.
- C.) I think Jackie Robinson is the greatest baseball player that ever lived
- D.) He had four brothers and sister.

THE BOAT PARADE

The boats are floating along the lakeshore. It is the summer boat parade.

There are motor boat, rowboats, and sailboats.

Jessica's favorite is the yellow motor boat with the flag. The rowboat decorated with flowers is

Lisa's favorite. Tony likes the purple sailboat.

The boats float by one at a time. The people on the boats waive at the crowds. The crowds cheer the boats. The boat parade is so much fun to watch. It is the best of the summer.

Answer the Questions:

22.) Where are the boats floating?

- A. Along the lakeshore B. Near the beach C. Under the waterfall D. In the sea

23.) What is Lisa's favorite boat?

- A. A motor boat B. A sailboats C. A boat parade D. A rowboats

Going to the movie

My class is going to the movie on a field trip next week. We are going to see a movie that tells the story from a book we read. We love it when movie are made from books. It is fun to compare the movie to the book I usually like the book better.

We get to the movie early so we can buy popcorn. Some of us buy candy and slushes too. We all enjoy watching the movie. When we return to school, we talk about things that were in the movie and the book. The movie and book are similar. We all agree that we like the book better though. Books let you picture characters any way you want to picture them.

Answer the Questions:

24.) What is fun to compare?

A. popcorn and candy	B. classroom and movie
C. movie and book	D. picture and characters

25.) What do the students like better?

A. movie	B. book	C. popcorn	D. candy

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ.161101 ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Around town เวลา 8 คาบ
 บทเรียนย่อยที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense และ Present Continuous Tense คาบที่ 1-3
 คาบละ 50 นาที ครูผู้สอน นางสาววัฒนากาญจน์ แก้วมณี

1.มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและเขียน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ต.1.3 สามารถพูดหรือเขียนประโยค Present Simple Tense และ Present Continuous Tense ได้

3.สาระสำคัญ

การใช้ Present Simple Tense และ Present Continuous Tense

4.จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถเขียนประโยค Present simple tense ได้

5.สาระการเรียนรู้

การใช้ Present Simple Tense

6.ชิ้นงานและภาระงาน

ผังมโนทัศน์

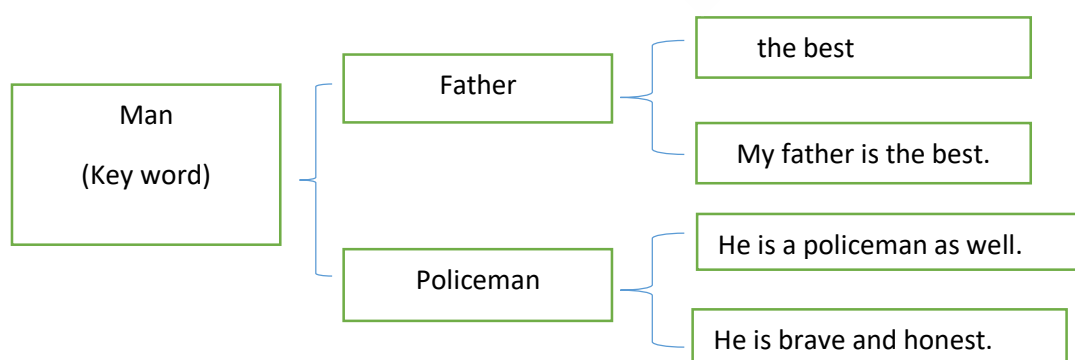
งานเขียนเชิงสร้างสรรค์

7.กิจกรรมการเรียนรู้

ครูวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ข้อสอบปรนัย 25 ข้อ (Pre – test)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)

1. ครูชี้แจงการเรียนรู้เรื่องการใช้ Present Simple Tense โดยใช้ผังมโนทัศน์ ตัวอย่าง

ขั้นตอนการสอน

2. ครูให้นักเรียนเรียนรู้จากใบงานเรื่อง Present Simple Tense
3. ครูนำเสนอหัวข้อที่นักเรียนจะต้องเขียนโดยใช้แผนผังโน้ตสน์

Present Simple Tense			
คาบที่ 1 Pre – Test			
คาบที่ 2	กิจวัตรประจำวัน (Routine)	เช้า (morning) บ่าย (afternoon)	บ้าน (home) โรงเรียน (school)
คาบที่ 3	สิ่งที่อยู่รอบตัว	สิ่งของ : โทรศัพท์มือถือ (cell phone), คอมพิวเตอร์ (computer) สถานที่ : โรงเรียน(school), บ้าน (home)	

จากตารางข้างต้นในคาบที่ 2 ครูให้นักเรียนเลือกเขียน กิจวัตรประจำวัน โดยเลือกหัวข้อซึ่งสามารถทำเป็น key word ของผังโน้ตสน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) ได้โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

จากตารางข้างต้นในคาบที่ 3 ครูให้นักเรียนเลือกเขียน สิ่งที่อยู่รอบตัว โดยเลือกหัวข้อซึ่งสามารถทำเป็น key word ของผังโน้ตสน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) ได้ โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

จากตารางข้างต้นในคาบที่ 3 ครูทำการทดสอบการเขียนความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์ โดยนักเรียนเลือกเรื่องด้วยตัวเอง และสามารถทำเป็น key word ของผังโน้ตสน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) ได้ โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที โดยใช้โครงสร้างของ Present Simple Tense

4. ขณะที่นักเรียนเขียนแผนผังโน้ตสน์และเขียนเรื่อง ครูเดินสังเกตการณ์ทำงานของนักเรียนให้ทั่วถึงเป็นการตรวจสอบการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน

ขั้นสรุป

5. ครูเลือกชิ้นงานที่ดีและโดดเด่นมาแสดงให้นักเรียนในชั้นเรียนได้เห็นเพื่อเป็นตัวอย่าง
6. ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันสรุปเรื่องการใช้ Present Simple Tense

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้.

ใบความรู้เรื่อง Present Simple Tense

9. การวัดและประเมินผล

ใบงานแสดงผังโน้ตส์และงานเขียน

แบบประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์

เกณฑ์ผ่านมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ใบความรู้เรื่อง Present Simple Tense

โครงสร้าง :

Subject + Verb 1

เราจะใช้ Present Simple Tense เพื่อพูดถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันในลักษณะดังต่อไปนี้

1. ใช้พูดถึงความจริงในชีวิตประจำวันหรือความจริงตามธรรมชาติ

Example: I live in Bangkok. ฉันอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

Tigers are fierce animals. เสือเป็นสัตว์ดุร้าย

The sun rises in the east. ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก

2. ใช้พูดถึงนิสัยและการกระทำที่เป็นกิจวัตรประจำวัน

โดยเหตุการณ์หรือการกระทำที่เป็นประจำ มักจะมีคำวิเศษณ์แสดงความถี่ (Adverb of Frequency)

ปรากฏอยู่ด้วย

ตารางแสดงความถี่ของ Adverb of Frequency

(เรียงความถี่จากมากไปหาน้อย % คือ เปอร์เซ็นความถี่)

คำวิเศษณ์	%	ความหมาย	คำวิเศษณ์	%	ความหมาย
Always	100	เสมอ	Rarely	30	น้อยครั้งนัก
Usually	85	โดยปกติ	Seldom	20	ไม่ใคร่จะ / ไม่บ่อย
Frequently	75	บ่อยๆ	Hardly	10	ไม่ใคร่จะ / เกือบจะไม่
Often	60	บ่อยๆ	hardly ever	5	แทบจะไม่เลย
Sometimes	50	บ่อยครั้ง	Never	0	ไม่เลย
Occasionally	40	บางโอกาส			

Adverb of frequency อื่นๆ ที่เป็นกลุ่มคำ

Adverb of frequency	คำแปล	ตัวอย่าง	
Every day	ทุกวัน		
Every <u>จำนวน</u>	ทุก _____	Every Monday	ทุกวันจันทร์
		Every month	ทุกเดือน
Adverb of frequency	คำแปล	ตัวอย่าง	
Once a <u>จำนวน</u>	1 ครั้งต่อ _____	Once a week	ทุกสัปดาห์
		Once a month	ทุกเดือน
Twice a <u>จำนวน</u>	2 ครั้งต่อ _____	Twice a month	2 ครั้งต่อสัปดาห์
<u>จำนวน</u> times a <u>จำนวน</u>	_____ ครั้งต่อ _____	Six times a week	6 ครั้งต่อสัปดาห์
		Four times a day	4 ครั้งต่อวัน

ตำแหน่งของ Adverb of Frequency

- วางไว้หน้ากริยา

He sometimes goes to the cinema. เขาไปดูภาพยนตร์เป็นบางครั้งบางครั้ง

I hardly ever see him. ฉันแทบจะไม่เห็นเขาเลย

- adverbs ที่เป็นกลุ่มคำวางไว้ท้ายประโยค

Winai goes to Chiangmai twice a month. พวกเราไปเชียงใหม่ 2 ครั้ง ต่อเดือน

I go to work every day. ฉันไปทำงานทุกวัน

We do not wear a uniform every Friday. เราไม่ได้ใส่เครื่องแบบทุกวันศุกร์

- วางไว้หลัง Verb to be

They are always at home on Saturdays. พวกเขาพักอยู่ที่บ้านเสมอ

Wipa is seldom absent from school. วิภาไม่ค่อยขาดโรงเรียน

- วางไว้ระหว่างกริยาช่วยและกริยาแท้ หรือหลังกริยาช่วย + ประธานในประโยคคำถาม

Do you often play tennis? คุณเล่นเทนนิสบ่อยๆไหม

No, I don't ผมไม่ได้เล่นเทนนิสบ่อย

Tom doesn't usually go to the cinema. โดยปกติทอมไม่ได้ไปดูภาพยนตร์

ข้อควรจำ

- rarely / seldom / hardly ever / hardly / never

เป็นคำที่มีความหมายเป็นเชิงปฏิเสธอยู่แล้ว ดังนั้น จะ ไม่ใช่ ในประโยคปฏิเสธเด็ดขาด

เช่น ✓ I hardly cook. ฉันแทบจะไม่เคยทำกับข้าวเลย

✗ I don't hardly cook.

- Every day

มีการใช้สับสน ระหว่าง every day กับ everyday เสมอ ถึงทั้ง 2 มีความหมายเหมือนกัน “ทุกวัน” แต่ใช้ต่างกันดังนี้

Every day	Adv. Of frequency	ใช้ขยายกริยา ว่า ทำ_____ทุกวัน
Everyday	Adjective	ใช้ขยายนาม ว่า เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทุกวัน / เป็นประจำ / เป็นธรรมดา

เช่น We wear a uniform every day. เราใส่เครื่องแบบทุกวัน every day ใช้ขยาย wear ที่เป็นคำกริยา

We don't wear the everyday uniform to the wedding. everyday ใช้ขยาย uniform ที่เป็นนาม

ส่วนเติมเต็ม มักประกอบด้วย

- คำที่จะตามหลังติดกับ be มักจะมีได้ดังนี้

คำคุณศัพท์ เช่น a / an those one fat

red tall Chinese

คำนาม เช่น a dog women school

คำบุพบท เช่น in under about

คำวิเศษณ์ เช่น really always quite

- ส่วนขยายอื่นๆ เพื่อขยายคำที่ตาม be เพิ่มเติม

สรุปโครงสร้าง Present Simple Tense

Present simple tense	
โครงสร้างประโยคบอกเล่า	Subject + Verb ช่อง 1+ (กรรม) + (ส่วนขยาย) +. (ถ้าประธานเป็นเอกพจน์ He , she ,it กริยาเติม –S) Example : She reads novel. (ถ้าประธานเป็นพหูพจน์ I , you ,we , they กริยาไม่ต้องเติม –S) Example : They eat spicy food.
โครงสร้างประโยคปฏิเสธ	Subject + do / does + not + Verb infinitive + (กรรม) + (ส่วนขยาย) +. (ถ้าประธานเป็นเอกพจน์ He, she, it ให้ใช้กริยาช่วย does + not + Verb infinitive) Example: She does not read novel. (ถ้าประธานเป็นพหูพจน์ I / You / We / They ให้ใช้กริยาช่วย do +not + Verb infinitive) Example: They do not eat spicy food. **เราสามารถใช้รูปย่อ does not และ do not ได้ Do not เป็น don't Does not เป็น doesn't
โครงสร้างประโยคคำถาม	Do / Does + Subject + Verb infinitive + (กรรม) + (ส่วนขยาย) + ? (ถ้าประธานเป็นเอกพจน์ He, she, it ให้ใช้กริยาช่วย Does + subject + Verb infinitive) Example: Does she read novel? การตอบ Yes, she does. No, she doesn't. (ถ้าประธานเป็นพหูพจน์ I / You / We / They ให้ใช้กริยาช่วย Do + subject + Verb infinitive)

Present simple tense	
	Example: Do you eat spicy food? การตอบ Yes, I do. No, I doesn't.
โครงสร้างประโยคคำถาม Wh- Wh-question ได้แก่ Who / What/ Where / When / Why / How	Wh questions + do / does + Subject + verb infinitive + (กรรม) + ส่วนขยาย +? (ถ้าประธานเป็นเอกพจน์ He, she, it ให้ใช้กริยาช่วย does Example: What does he do after finish her homework? (ถ้าประธานเป็นพหูพจน์ I / You / We / They ให้ใช้กริยาช่วย do Example: How often do they go to the temple? การตอบ They go to the temple everyday.

โครงสร้างประโยคที่มี Verb to be:

I	Am	ส่วนเติมเต็ม + .
	Am not (I'm not)	
ประธานเอกพจน์	Is	
	is not (isn't)	
ประธานพหูพจน์	Are	
	are not (aren't)	

Am	I	ส่วนเติมเต็ม + ?
Is	ประธานเอกพจน์	
Are	ประธานพหูพจน์	

การตอบ

Yes – ใช่				No – ไม่ใช่			
Yes,	I	am	.	No,	I'm	not	.
	You / we / they	Are			You / we / they	aren't	
	He / she / it	Is			He / she / it	isn't	

QW	am	I	ส่วนเติมเต็ม	?
	Is	ประธานเอกพจน์		
	Are	ประธานพหูพจน์		

หรือ

QW	Am	ส่วนเติมเต็ม	?
	Is		
	Are		

การตอบ

- ใช้รูปประโยคบอกเล่า
- ใช้สรรพนาม (I / you / we / they / he / she / it) แทนประธานเสมอ
ยกเว้นคำขึ้นต้นด้วย “who / what (บางกรณี)”
- เน้นตอบตาม Question word

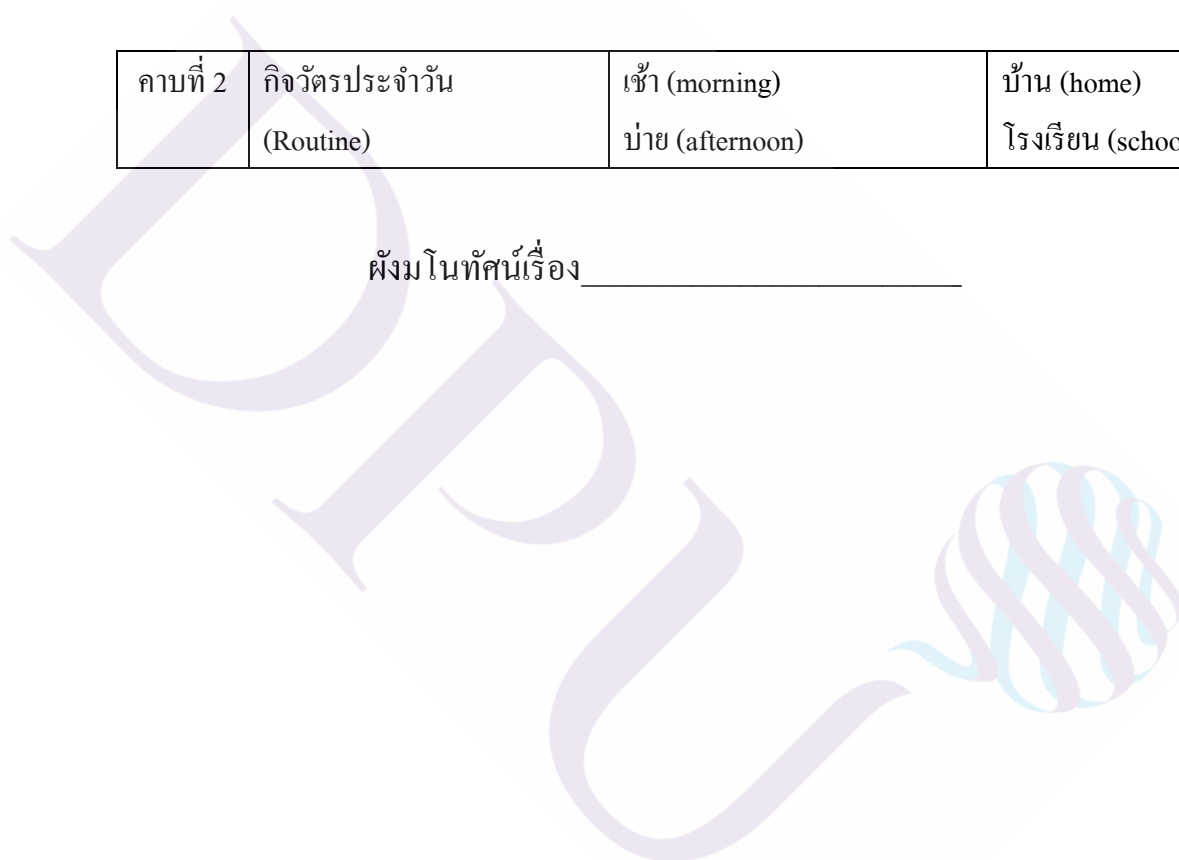
ใบงานแสดงผังมโนทัศน์และงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกเขียน กิจกรรมประจำวัน โดยเลือกหัวข้อซึ่งสามารถทำเป็น key word ของ ผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

คาบที่ 2	กิจกรรมประจำวัน (Routine)	เช้า (morning) บ่าย (afternoon)	บ้าน (home) โรงเรียน (school)
----------	------------------------------	------------------------------------	----------------------------------

ผังมโนทัศน์เรื่อง _____

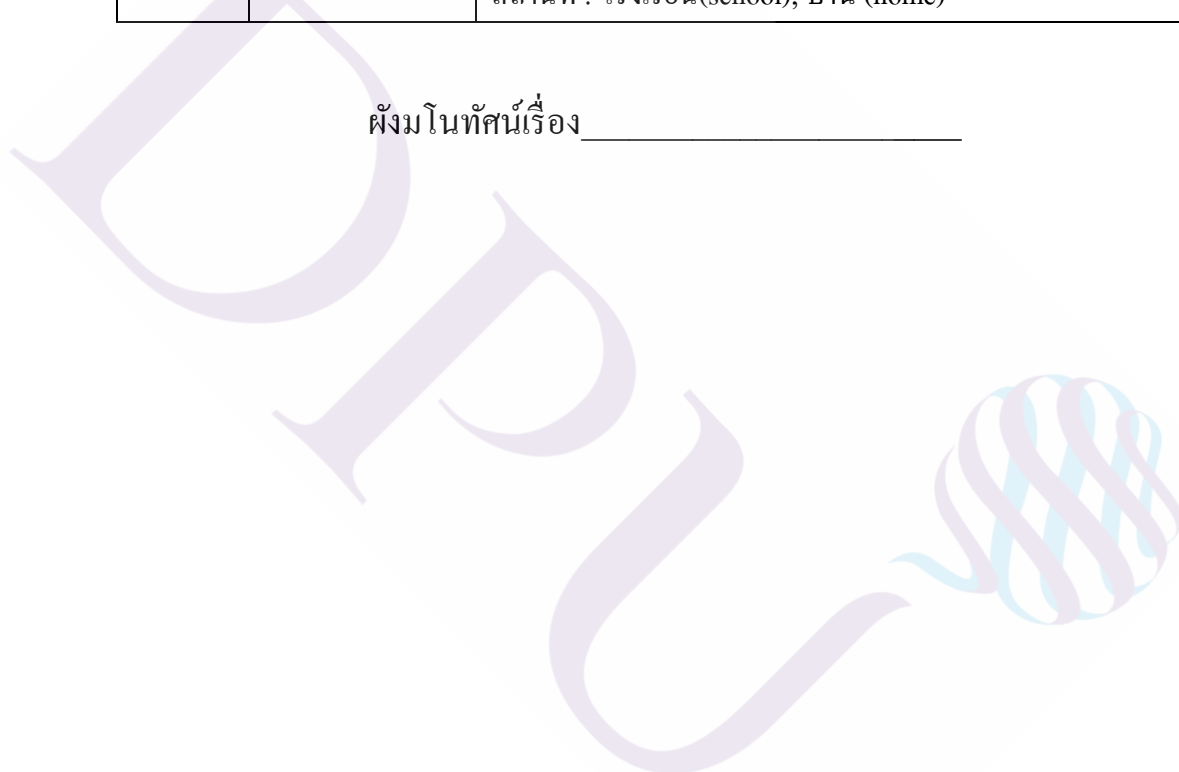
ใบงานแสดงผังมโนทัศน์และงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกเขียน สิ่งที่อยู่รอบตัว โดยเลือกหัวข้อซึ่งสามารถทำเป็น key word ของ ผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

คาบที่ 3	สิ่งที่อยู่รอบตัว	สิ่งของ : โทรศัพท์มือถือ(cell phone), คอมพิวเตอร์ (computer) สถานที่ : โรงเรียน(school), บ้าน (home)
----------	-------------------	---

ผังมโนทัศน์เรื่อง _____

ใบงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

เรื่อง _____

แบบทดสอบการเขียนผังมโนทัศน์และงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนผังมโนทัศน์จากเรื่องที่นักเรียนกำหนดขึ้นเอง จากนั้นนำไปเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์ โดยใช้โครงสร้างของ Present simple tense จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) ได้ โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

ผังมโนทัศน์เรื่อง _____

แบบทดสอบงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

เรื่อง _____

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ.161101 ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Around town เวลา 8 คาบ
 บทเรียนย่อยที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense และ Present Continuous Tense คาบที่ 4-5
 คาบละ 50 นาที ครูผู้สอน นางสาววัฒนากาญจน์ แก้วมณี

1.มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ

โดยการพูด และเขียน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ต.1.3 สามารถพูดหรือเขียนประโยค Present Simple Tense และ Present Continuous Tense ได้

3.สาระสำคัญ

การใช้ Present Simple Tense และ Present Continuous Tense

4.จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถเขียนประโยค Present Continuous Tense ได้

5.สาระการเรียนรู้

การใช้ Present Continuous Tense

6.ชิ้นงานและภาระงาน

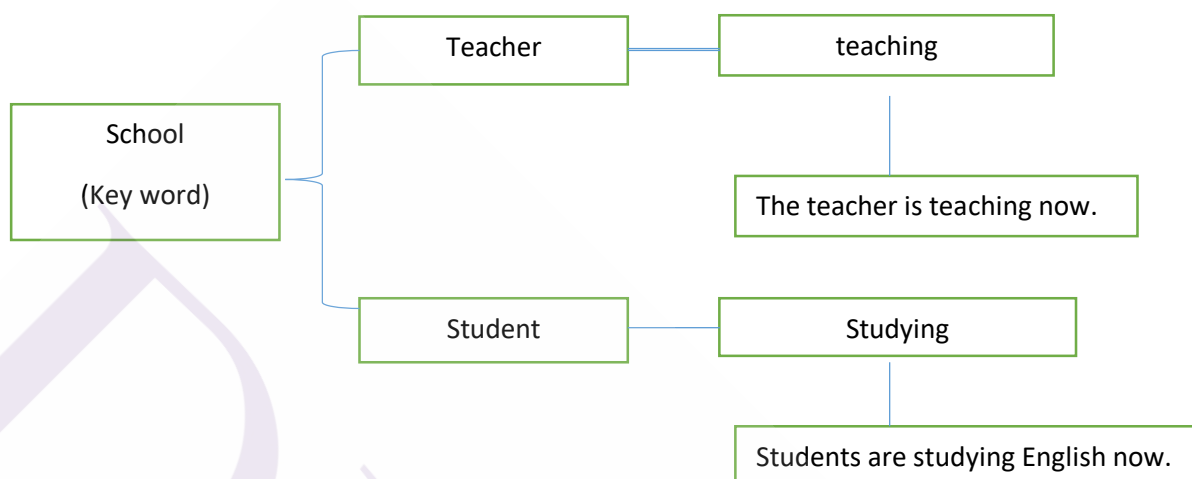
ผังมโนทัศน์

งานเขียนเชิงสร้างสรรค์

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)

1. ครูชี้แจงการเรียนรู้เรื่องการใช้ Present Continuous Tense โดยการใช้ผังมโนทัศน์
ตัวอย่าง

ขั้นดำเนินการสอน

2. ครูให้นักเรียนเรียนรู้จากใบงานเรื่อง Present Continuous Tense
3. ครูนำเสนอรูปภาพเพื่อเป็นหัวข้อที่นักเรียนจะต้องเขียนโดยใช้แผนผังมโนทัศน์

Present Continuous Tense	
คาบที่ 4	พวกเขากำลังทำอะไร (What are they doing?)
คาบที่ 5	ทดสอบการเขียนเรื่องจากรูปภาพ

จากตารางข้างต้นในคาบที่ 4 ครูให้นักเรียนเลือกเขียน วิชา (subject) หรือ กิจกรรม (activities) ที่นักเรียนกำลังกระทำอยู่ในขณะนี้ โดยเลือกหัวข้อซึ่งสามารถทำเป็น key word ของผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) ได้ โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

จากตารางข้างต้นในคาบที่ 5 ครูทำการทดสอบการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ โดยครูกำหนดเรื่อง ผึ้งและดอกไม้ (bee and flower) ซึ่งสามารถทำเป็น key word ของผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) ได้ โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที โดยใช้โครงสร้างของ Present Simple Tense และ Present Continuous Tense จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

4. ขณะที่นักเรียนเขียนแผนผังมโนทัศน์และเขียนเรื่อง ครูเดินสังเกตการณ์ทำงาน
ของนักเรียนให้ทั่วถึงเป็นการตรวจสอบการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน

ขั้นสรุป

5. ครูเลือกชิ้นงานที่ดีและโดดเด่นมาแสดงให้นักเรียนในชั้นเรียนได้เห็นเพื่อเป็นตัวอย่าง
6. ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันสรุปเรื่องการใช้ Present Continuous Tense

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้.

ใบความรู้เรื่อง Present Continuous Tense

รูปภาพ

9. การวัดและประเมินผล

ใบงานแสดงผังมโนทัศน์และงานเขียน
แบบประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์
เกณฑ์ผ่านมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ใบความรู้เรื่อง Present Continuous Tense

โครงสร้าง : **Subject + is / am / are + verb เติม ing**

การใช้ Present Continuous tense

1. ใช้กล่าวเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่พูดอยู่ หรือในระหว่างอาทิคัยนั้น เดือนนั้นก็ได้ มักมี adverb of time ปรากฏอยู่ในประโยค เช่น now / right now / at the moment แปลว่า ตอนนี้ / ขณะนี้ หลักการแปลให้แปลรวม is am are กับกริยาที่เติม ing ว่า “กำลัง”

Example :

We are running right now. พวกเรากำลังวิ่งขณะนี้

Jasmine is talking with Jane at the moment. เจสันกำลังคุยกับเจนตอนนี้

A cat is sleeping in the room. แมวกำลังนอนหลับในห้อง

They are going to school. พวกเขา กำลังไปโรงเรียน

2. ใช้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต (แน่ๆ) และมักจะมีคำที่บ่งบอกอนาคตกำกับอยู่ ด้วย เช่น

This evening เย็นนี้

Tonight คืนนี้

Tomorrow พรุ่งนี้

This weekend สุดสัปดาห์นี้

Next week สัปดาห์หน้า

Next month เดือนหน้า

Next year ปีหน้า

...และอื่นๆ

หลักการแปล ให้แปลรวม is / am / are / กับกริยาที่เติม ing ว่า “กำลังจะ.....” หรือจะแปลว่า “จะ” ก็ได้

Example :

I am studying English this weekend. ฉันกำลังจะเรียนภาษาอังกฤษสุดสัปดาห์นี้ (เรียนแน่เพราะจ่ายเงินแล้ว)

She is going to the market tomorrow. หล่อนกำลังจะไปตลาดพรุ่งนี้ (ของหมด ต้องไปซื้อ)

We are moving to new York next year. พวกเราจะย้ายไปนิวยอร์กปีหน้า (ย้ายแน่ๆ)

สรุปโครงสร้าง Present Continuous Tense

Present Continuous tense	
โครงสร้างประโยคบอกเล่า	Subject + is / am / are + Verb เติม ing + กรรม + ส่วนขยาย + . (ถ้าประธานเป็นเอกพจน์ He , she , it , ชื่อคน , สัตว์ ใช้ is + Verb เติม ing) Example : A cat is sleeping in the room. แมวกำลังนอนหลับในห้อง (ถ้าประธานเป็นพหูพจน์ you , we , they ใช้ are + Verb เติม ing) Example : We are running right now. พวกเรา กำลังวิ่งขณะนี้ *I ใช้คู่กับ am เช่น I am studying English this weekend. ฉันกำลังจะเรียนภาษาอังกฤษสุดสัปดาห์นี้
โครงสร้างประโยคปฏิเสธ	Subject + is / am / are + not + Verb เติม ing + (กรรม) + (ส่วนขยาย) + . Example: We are not running right now. พวกเราไม่ได้กำลังวิ่งขณะนี้ She is not going to school. หล่อนไม่ได้กำลังจะไปโรงเรียน
โครงสร้างประโยคคำถาม	Is / Am / Are + Subject + Verb เติม ing + ส่วนขยาย + ? (ถ้าประธานเป็นเอกพจน์ He , she , it , ชื่อคน , สัตว์ ให้ใช้ is) เช่น Example: Is he driving a car.

Present Continuous tense	
	เขากำลังขับรถใช่ไหม? การตอบ: Yes, he is / No he isn't. (ถ้าประธานเป็นพหูพจน์ You / We / They ให้ใช้ are) Example: Are they eating an apple? การตอบ : Yes, they are. No, They aren't.
โครงสร้างประโยคคำถาม Wh- Wh-question ได้แก่ Who / What/ Where / When / Why / How	Wh questions + is / am / are + verb เดิม ing + Subject + ส่วนขยาย + ? Example: What are doing? คุณกำลังทำอะไร คำตอบมักตอบเป็นประโยคบอกเล่า I am doing my homework. Example: Who is talking? ใครกำลังพูด **หากถามด้วย Who ให้ใช้ชื่อคนเป็นคำตอบได้เลย Jo is talking.

หลักการเติม V -ing (Gerund)

คำกริยาฐานที่เติม -ing มีชื่อภาษาอังกฤษ เรียกว่า “Gerund” เราทำให้คำกริยาเป็น gerund โดยการเติม -ing ที่คำกริยา โดยมีหลักการเติมดังนี้

Verb (คำกริยา)	หลักการเติม	ตัวอย่าง
คำกริยาทั่วไป / คำสั้นที่มี 2 – 3 พยางค์	เติม -ing เลย	walk walking go going
คำลงท้ายด้วย -ie	เปลี่ยน ie เป็น y แล้วเติม ing	die dying
คำที่พยางค์สุดท้ายติดกับสระ 1 ตัว	เติมพยางค์นี้อีก 1 ตัว แล้วจึงเติม ing	swim swimming hit hitting

Verb (คำกริยา)	หลักการเติม	ตัวอย่าง
คำที่พยัญชนะตัวท้ายติดกับสระ 1 ตัว แต่เป็น w หรือ y	เติม -ing เลย	play playing draw drawing
คำที่พยัญชนะตัวท้ายติดกับสระ 2 ตัว	เติม -ing เลย	Sleeping sleeping Eat eating
คำที่ลงท้ายด้วย e	ตัด e ออก แล้วเติม ing	Come coming Live living

คำกริยาต่อไปนี้ไม่ใช้กับ Present Continuous เด็ดขาด

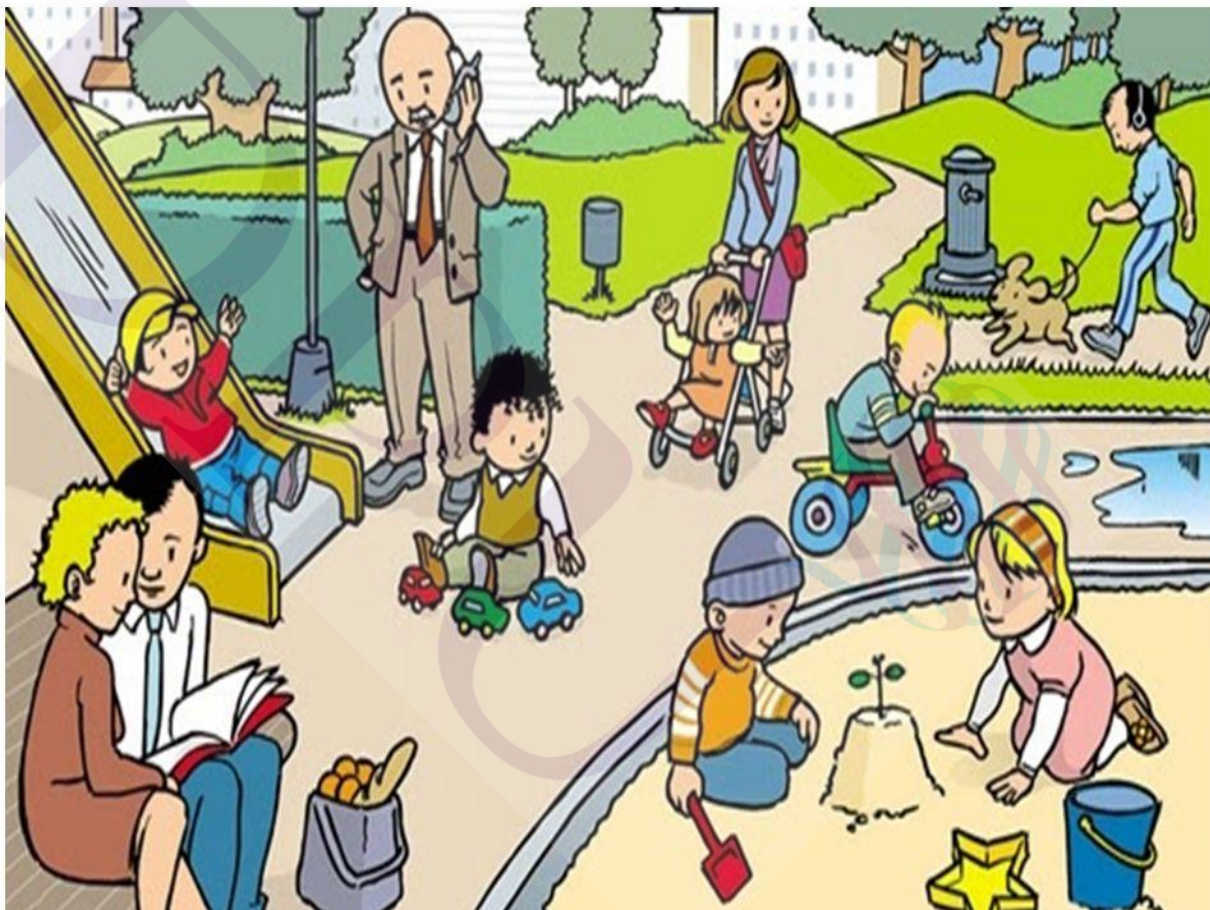
คำกริยาที่เกี่ยวกับ	คำศัพท์ – คำแปล
ประสาทสัมผัส	Feel รู้สึก smell ได้กลิ่น hear ได้ยิน See เห็น taste ชิม
ความจำ / การคิด / ความเข้าใจ / ความรู้สึก	Forget ลืม remember จำ recognize จำได้ Know รู้ understand เข้าใจ Notice สังเกต Mean หมายถึง Imagine จินตนาการ
ความคิดเห็น	Assume สมมติ Think คิด Believe เชื่อ Consider ตรึกตรอง
ความรู้สึก / ความต้องการ / ความหวัง	Like ชอบ Love รัก Hope หวัง Mind สนใจ Dislike ไม่ชอบ Want ต้องการ Wish ปปรารถนา

คำกริยาที่เกี่ยวกับ	คำศัพท์ – คำแปล
การวัด / ตวง / ชั่ง / ประเมินค่า	Contain บรรจุ Cost มีราคา Weight น้ำหนัก Measure วัด
อื่นๆ	Seem ดูเหมือนว่า Belong เป็นของ Hole ยึด Have มี Own เป็นของ Be เป็น / อยู่ / คือ Possess ครอบครอง

ใบงานแสดงผังมโนทัศน์และงานเขียนเชิงสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากรูปภาพที่ครูกำหนดให้ซึ่งสามารถทำเป็น key word ของผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) พร้อมทั้งชื่อเรื่อง โดยใช้โครงสร้าง Present Continuous Tense โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

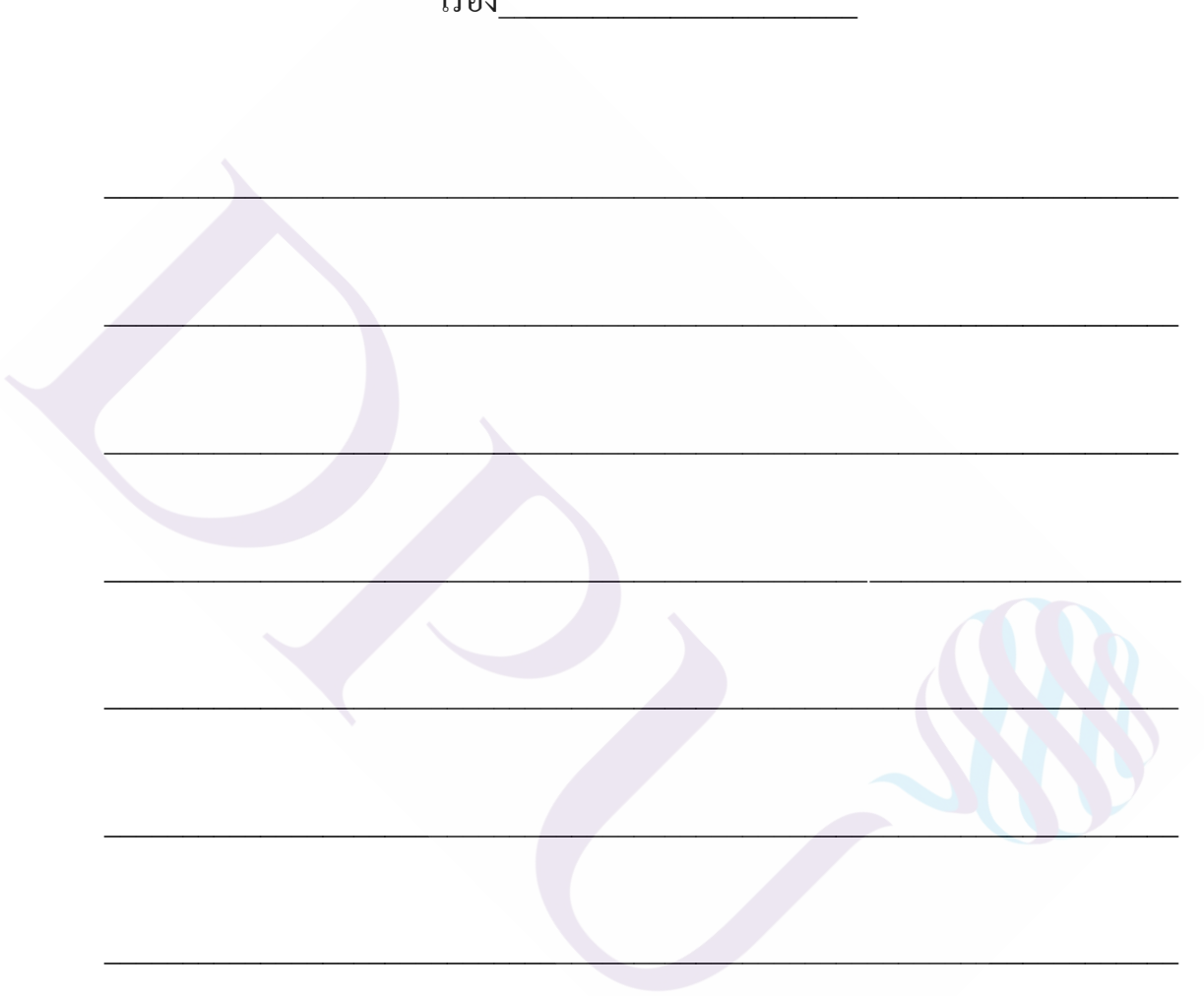
ผังโน้ตสน้เรื่อง _____

ใบงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

เรื่อง _____

แบบทดสอบการเขียนผังมโนทัศน์และงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากรูปภาพที่ครูกำหนดให้ซึ่งสามารถทำเป็น key word ของ
 ผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) พร้อมทั้ง
 ชื่อเรื่อง โดยใช้โครงสร้าง Present Simple Tense และ Present Continuous Tense โดยใช้เวลา
 1 คาบ 50 นาที

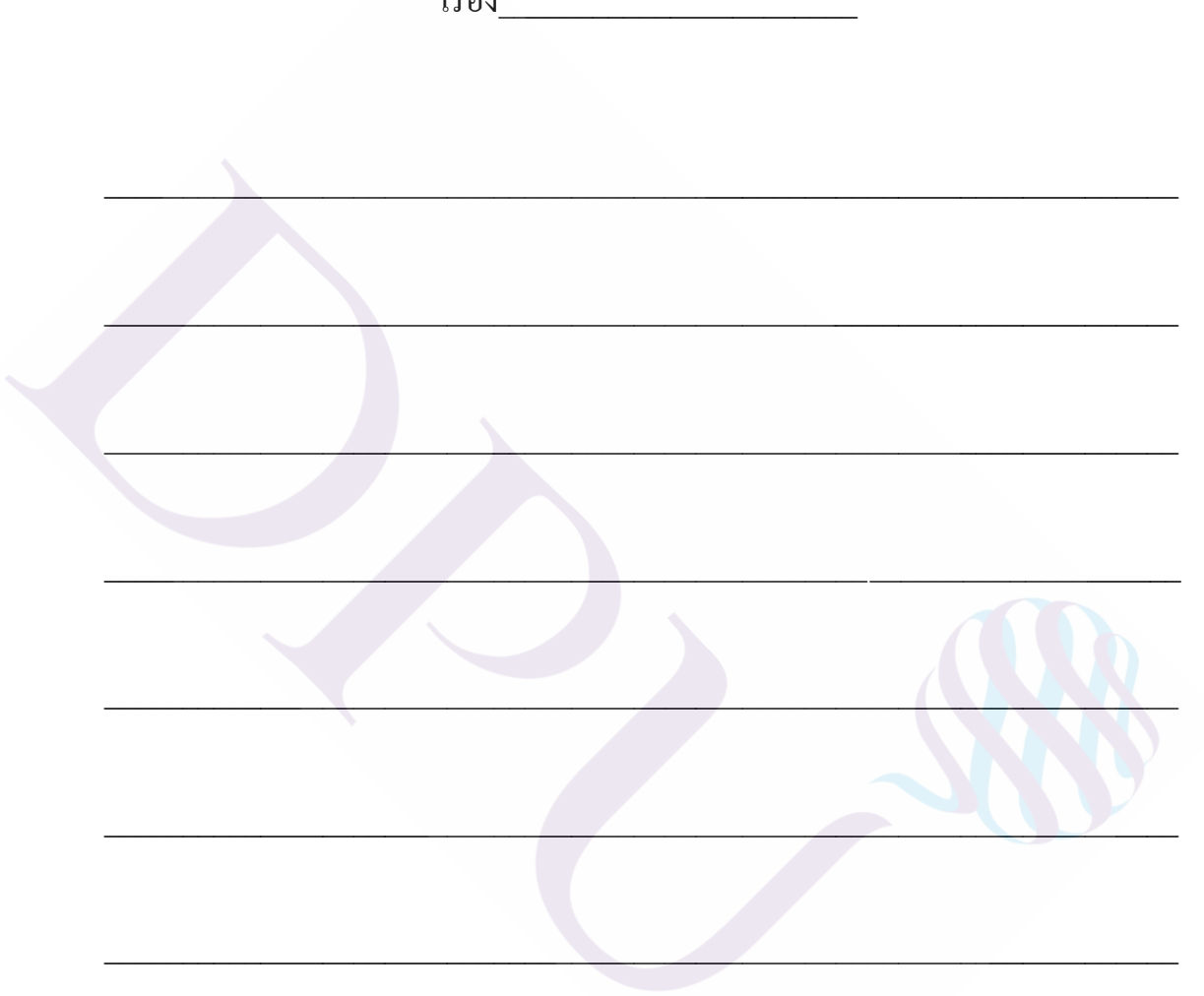
ผังโน้ตสน้เรื่อง _____

แบบทดสอบงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

เรื่อง _____

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา	ภาษาอังกฤษ	รหัสวิชา	อ.161101	ระดับชั้น	ประถมศึกษาปีที่ 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง	Around town		เวลา	8 คาบ
บทเรียนย่อยที่ 2	เรื่อง	Past Simple Tense	คาบที่ 6 - 8		คาบละ 50 นาที
ครูผู้สอน	นางสาววัฒนากาญจน์ แก้วมณี				

1.มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและเขียน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ค.1.3 สามารถพูดหรือเขียนประโยค Past Simple Tense ได้

3.สาระสำคัญ

การใช้ Past Simple Tense

4.จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถเขียนประโยค Past Simple Tense ได้

5.สาระการเรียนรู้

การใช้ Past Simple Tense

6.ชิ้นงานและภาระงาน

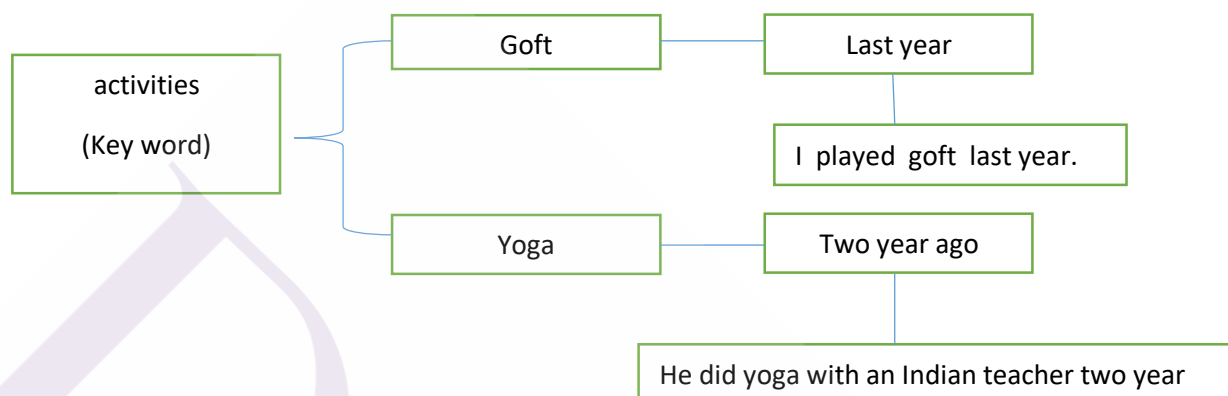
ผังมโนทัศน์

งานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)

7. ครูชี้แจงการเรียนรู้เรื่องการใช้ Past Simple Tense โดยการใช้ผังมโนทัศน์ ตัวอย่าง

ขั้นตอนการสอน

8. ครูให้นักเรียนเรียนรู้จากใบงานเรื่อง Past Simple Tense

9. ครูนำเสนอหัวข้อที่นักเรียนจะต้องเขียนโดยใช้แผนผังมโนทัศน์

Past Simple Tense		
คาบที่ 6	การกระทำในอดีต	กิจกรรมที่เคยทำในอดีต
คาบที่ 7	เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต	สถานที่ที่เคยไป
คาบที่ 8	ทดสอบการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โครงสร้างของ Past Simple Tense	

จากตารางข้างต้นในคาบที่ 6 ครูให้นักเรียนเลือกเขียน นิยายหรือการกระทำในอดีต โดยเลือกหัวข้อซึ่งสามารถทำเป็น key word ของผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) ได้ โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

จากตารางข้างต้นในคาบที่ 7 ครูให้นักเรียนเลือกเขียน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตโดยเลือกหัวข้อซึ่งสามารถทำเป็น key word ของผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) ได้ โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

จากตารางข้างต้นในคาบที่ 8 ครูทำการทดสอบการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปประโยคของ Past Simple Tense จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

10. ขณะที่นักเรียนเขียนแผนผังมโนทัศน์และเขียนเรื่อง ครูเดินสังเกตการณ์ทำงานของนักเรียนให้

ทั่วถึงเป็นการตรวจสอบการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน

ขั้นสรุป

11. ครูเลือกชิ้นงานที่ดีและโดดเด่นมาแสดงให้นักเรียนในชั้นเรียนได้เห็นเพื่อเป็นตัวอย่าง
12. ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันสรุปเรื่องการใช้ Past Simple Tense

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้.

ใบความรู้เรื่อง Past Simple Tense

9. การวัดและประเมินผล

ใบงานแสดงผังมโนทัศน์และงานเขียน

แบบประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์

เกณฑ์ผ่านมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ใบความรู้เรื่อง Past Simple Tense

โครงสร้าง :

Subject + Verb 2

เราจะใช้ Past Simple Tense เพื่อพูดถึงเหตุการณ์ในอดีต

1. ใช้พูดถึงความจริงในชีวิตประจำวันหรือความจริงตามธรรมชาติ

Example

♣ หลักการเปลี่ยนกริยาช่องที่ 1 เป็นช่องที่ 2 (Verb 2)

คำกริยาช่องที่ 2 มีชื่อภาษาอังกฤษ ว่า “simple past”

เราเปลี่ยนคำกริยาเป็นช่องที่ 2 โดยการเติม -ed

Verb คำกริยา	หลักการเติม	ตัวอย่าง
คำกริยาทั่วไป	♦ เติม <u>d</u>	Visit visited Wash washed
คำที่ลงท้ายด้วย e	♦ เติม <u>d</u>	Live lived Move moved
คำที่ลงท้ายด้วย y แต่ ข้างหน้า y เป็น พยัญชนะ	♦ เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม <u>ed</u>	Study studied Try tried Dry dried
คำที่ลงท้ายด้วย y แต่ ข้างหน้า y เป็นสระ	♦ เติม <u>ed</u>	Play played Enjoy enjoyed
คำพยางค์เดียวคำที่ลง ท้ายด้วยพยัญชนะ	♦ เติมพยัญชนะอีกตัวแล้ว เติม <u>ed</u>	Tap tapped Stop stopped Rub rubbed

Verb คำกริยา	หลักการเติม	ตัวอย่าง
(ยกเว้น w / x / y) แต่ ข้างหน้าเป็นสระ		Plan planned
คำ 2 พยางค์ขึ้นไป คำที่ ลงท้ายด้วยพยัญชนะ (ยกเว้น w / x / y) แต่ ข้างหน้าเป็นสระ ออก เสียงหนักที่พยางค์หน้า	◆ เติม <u>ed</u>	Order ordered Focus focused Happen happened Limit limited
คำ 2 พยางค์ขึ้นไป คำที่ ลงท้ายด้วยพยัญชนะ (ยกเว้น w / x / y) แต่ ข้างหน้าเป็นสระ ออก เสียงหนักที่พยางค์หลัง	◆ เติมพยัญชนะอีกตัวแล้ว เติม <u>ed</u>	Control controlled Permit permitted Occur occurred

คำกริยาบางคำจะเปลี่ยนรูปเรียงจาก A – Z

กริยาที่เปลี่ยนรูปเมื่อเป็นกริยาช่องที่ 2

Verb ช่องที่ 1	Verb ช่องที่ 2	ความหมาย
Be	was / were	เป็น / อยู่ / คือ
Begin	began	เริ่ม
Buy	bought	ซื้อ
Bite	bit	กัด
Bring	brought	นำมา
Build	built	สร้าง
Catch	caught	จับ
Come	came	มา
Do	did	ทำ
Drink	drank	ดื่ม
Draw	drew	วาด

Verb ช่องที่ 1	Verb ช่องที่ 2	ความหมาย
Eat	ate	กิน
Fall	fell	ตกลง / หกล้ม
Feed	fed	ให้อาหาร / เลี้ยงดู
Feel	felt	รู้สึก
Find	found	ค้นหา
Fight	fought	ต่อสู้
Fly	flew	บิน
Forget	forgot	ลืม
Forgive	forgave	ยกโทษ
Get	got	ได้รับ
Give	gave	ให้
Go	went	ไป
Grow	grew	เติบโต
Have	had	มี
Hang	hung	แขวน
Hear	heard	ได้ยิน
Hold	held	ถือ / ครอบครอง
Hide	hid	ซ่อน
Keep	kept	รักษาไว้
Know	knew	รู้
Leave	left	จากไป
Lose	lost	แพ้
Make	made	ทำขึ้น / สร้าง
Meet	met	พบ
Pay	paid	จ่าย
Ride	rode	ขี่
Ring	rang	ร้องขึ้น / มีเสียงขึ้น
Rise	rose	ขึ้น

Verb ช่องที่ 1	Verb ช่องที่ 2	ความหมาย
Run	ran	วิ่ง
Say	said	พูด
See	saw	เห็น
Sell	sold	ขาย
Sing	sang	ร้องเพลง
Sit	sat	นั่ง
Sleep	slept	นอน
Speak	spoke	พูด / แฉลง
Stand	stood	ยืน
sweep	swept	กวาด
Swim	swam	ว่ายน้ำ
Take	took	นำไป / เอา
Teach	taught	สอน
Tell	told	บอก
think	thought	คิด
understand	understood	เข้าใจ
wake	woke	ตื่น
wear	wore	ใส่ / สวม
Win	won	ชนะ
write	wrote	เขียน

กริยาที่ไม่เปลี่ยนรูปเมื่อเป็นกริยาช่องที่ 2

Verb ช่องที่ 1	Verb ช่องที่ 2	ความหมาย
Bet	bet	พนัน
Cast	cast	ขว้างทิ้ง / ไล่ / ทำนาย
Cost	cost	มีราคา
Cut	cut	ตัด
Fit	fit	เหมาะสม / ทำให้เหมาะ

Verb ช่องที่ 1	Verb ช่องที่ 2	ความหมาย
Hit	hit	ตี
Hurt	hurt	เจ็บ / ทำร้าย
Let	let	อนุญาตให้ / ปล่อย
Put	put	จัดวาง / ใส่
Quit	quit	ลาออก
Read	read	อ่าน
Rid	rid	ขจัด / สกัดทิ้ง
shut	shut	ปิด
Set	set	วาง / ตั้ง / กำหนด
upset	upset	เศร้า / ผิดหวัง

Adverb of Time ของ Past Simple

Yesterday	เมื่อวานนี้	Long time ago	นานมาแล้ว
Last _____	เมื่อ _____ ที่แล้ว	Once upon a time	กาลครั้งหนึ่ง
_____ ago	_____ ล่วง มาแล้ว	In the ancient time	แต่โบราณ
In the past	ในอดีต		

ตำแหน่ง

- ♠ ทำยุดคของประโยค I went to the zoo **yesterday**.
- ♠ หน้ายุดคของประโยค **Yesterday**, I went to the zoo.

สรุปโครงสร้าง Past Simple Tense

Past simple tense	
โครงสร้างประโยคบอกเล่า	Subject + Verb ช่อง 2 + (กรรม) + (ส่วนขยาย) + . Example : They ate spicy food.
โครงสร้างประโยคปฏิเสธ	Subject + did + not + Verb infinitive + (กรรม) + (ส่วนขยาย) + . Example: She did not read novel. Example: They did not eat spicy food. **เราสามารถใช้รูปย่อ did not เป็น didn't ได้
โครงสร้างประโยคคำถาม	Did + Subject + Verb infinitive + (กรรม) + (ส่วนขยาย) + . Example: Did she read novel? การตอบ Yes, she did. No, she didn't Example: Did you eat spicy food? การตอบ Yes, I did. No, I didn't
โครงสร้างประโยคคำถาม Wh- Wh-question ได้แก่ Who / What/ Where / When / Why / How	Wh questions + did + Subject + verb infinitive + (กรรม) + (ส่วนขยาย) + ? Example: What did she do after finish her homework? การตอบ She practiced the piano. Example: When did they contest the music? การตอบ They contested the music last week.

การตอบ

- ใช้รูปประโยคบอกเล่า

- ใช้สรรพนาม (I / you / we / they / he / she / it) แทนประธานเสมอ ยกเว้น คำถามที่ถามถึงประธาน / กรรมที่ขึ้นต้นด้วย Who / What (บางกรณี) / whom

- เน้นตอบตาม question word

I / ประธานเอกพจน์	was	ส่วนเติมเต็ม	.
	Was not (wasn't)		
You / ประธานพหูพจน์	were		
	Were not (weren't)		

****สรรพนาม you เป็นช้อยกเว้น ถึงเป็นเอกพจน์ แต่ใช้ were****

Was	I / ประธานเอกพจน์	ส่วนเติมเต็ม	?
Were	you/ ประธานพหูพจน์		

การตอบ

Yes - ใช่				No - ไม่ใช่			
Yes	I	Was	.	No	I	Wasn't	.
	He / she / it				He / she / it		
	you	were			you	Weren't	
	We / they				We / they		

Question word	was	I / ประธานเอกพจน์	ส่วนเติมเต็ม	?
	were	You / ประธานพหูพจน์		

ใบงานแสดงผังมโนทัศน์และงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียน กิจกรรมที่เคยทำในอดีต ซึ่งหัวข้อสามารถทำเป็น key word ของผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

ผังมโนทัศน์เรื่อง _____

ใบงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

เรื่อง _____

ใบงานแสดงผังมโนทัศน์และงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียน สถานที่ที่เคยไปในอดีต ซึ่งหัวข้อสามารถทำเป็น key word ของผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

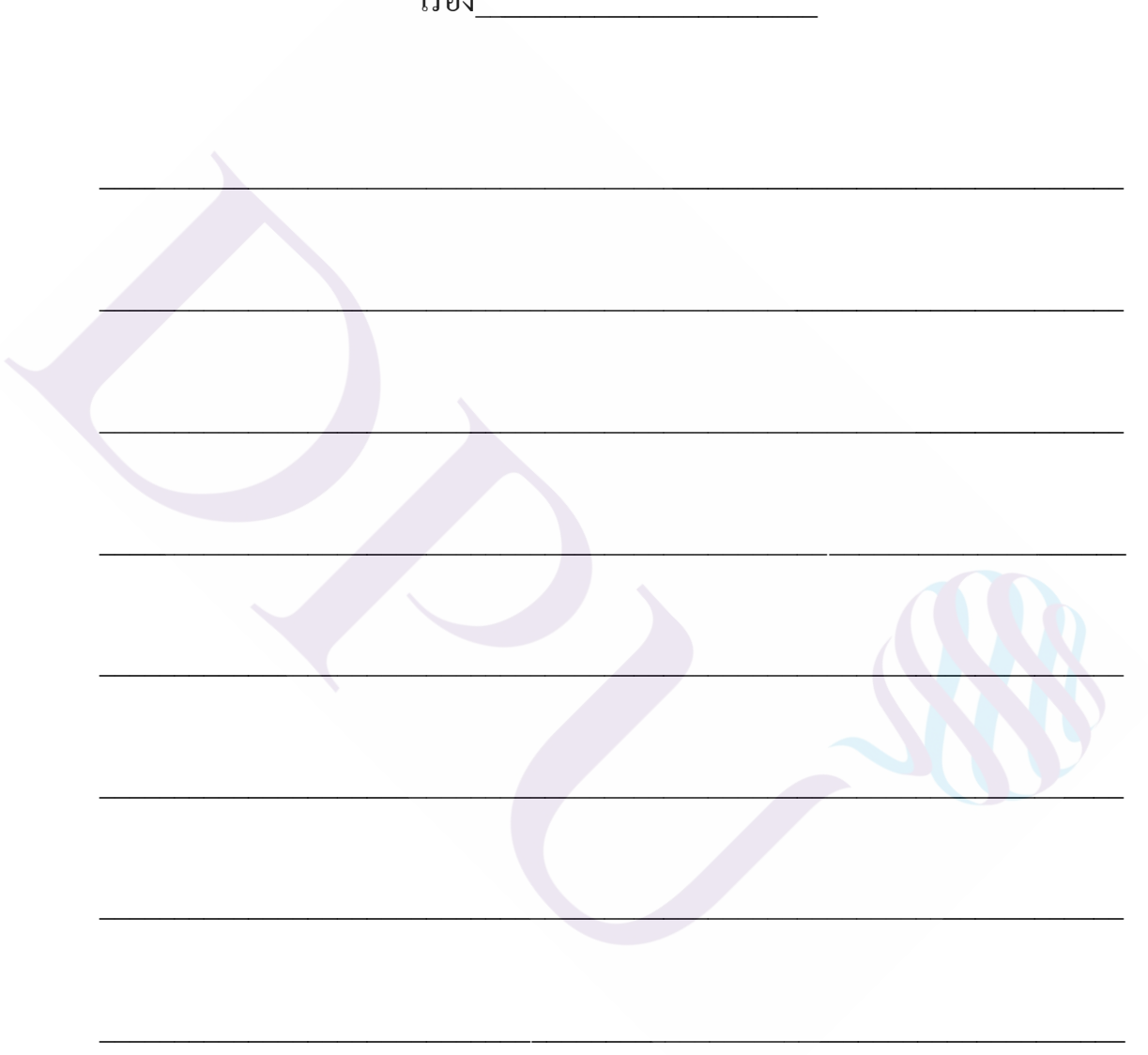
ผังมโนทัศน์เรื่อง _____

ใบงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

เรื่อง _____

แบบทดสอบการเขียนผังมโนทัศน์และงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนผังมโนทัศน์จากเรื่องที่นักเรียนกำหนดขึ้นเอง จากนั้นนำไปเขียนเป็นความเรียงเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้โครงสร้างของ Past simple tense จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

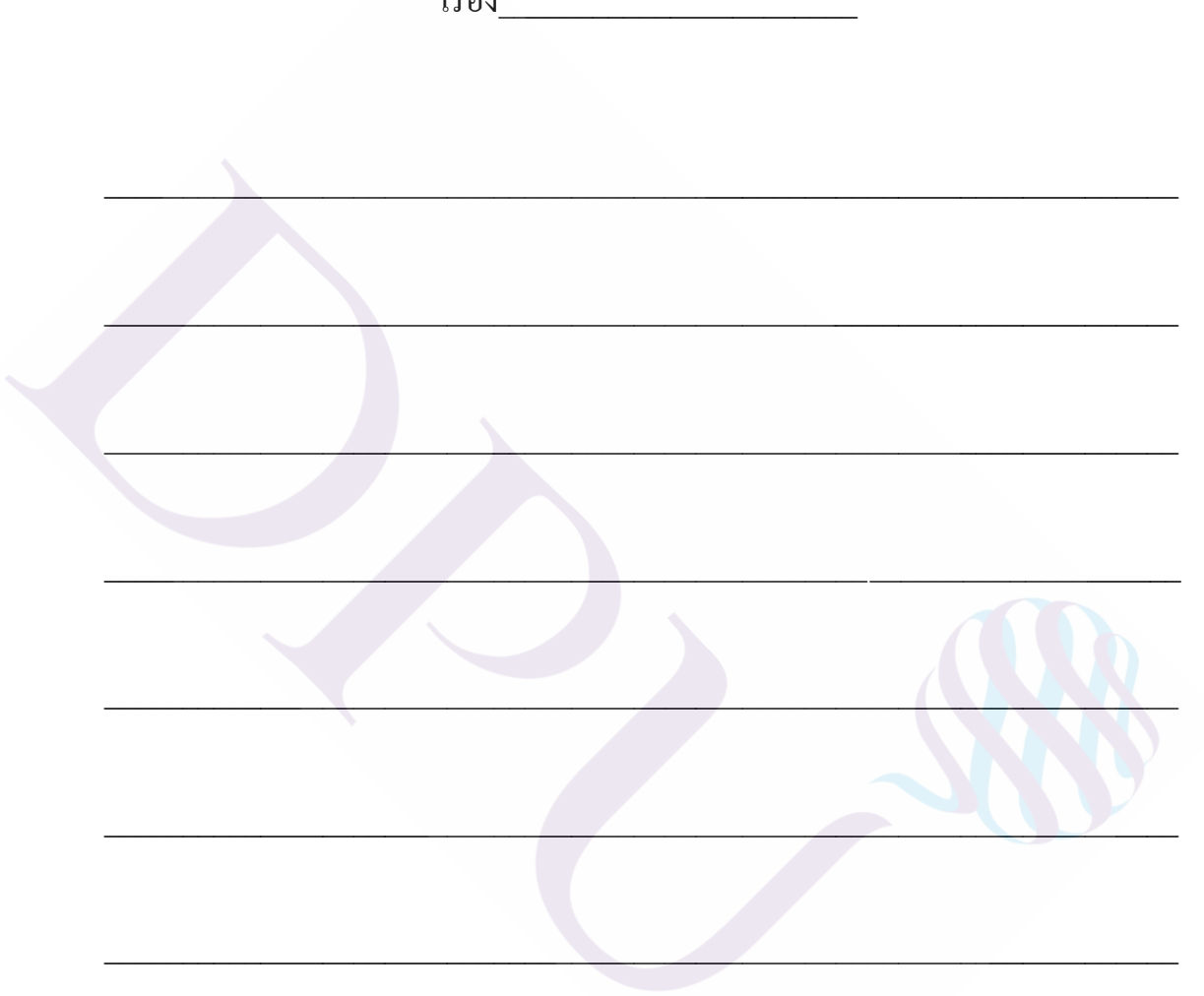
ผังมโนทัศน์เรื่อง _____

แบบทดสอบงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

เรื่อง _____

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา	ภาษาอังกฤษ	รหัสวิชา	อ.161101	ระดับชั้น	ประถมศึกษาปีที่ 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	เรื่อง	Our planet		เวลา	5 คาบ
บทเรียนย่อยที่ 1	เรื่อง	Future Simple Tense	คาบที่ 9-10		คาบละ 50 นาที
ครูผู้สอน	นางสาววัฒนากาญจน์ แก้วมณี				

1.มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและเขียน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ต.1.3 สามารถพูดหรือเขียนประโยค Future Simple Tense ได้

3.สาระสำคัญ

การใช้ Future Tense

4.จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถเขียนประโยค Future Simple Tense ได้

5.สาระการเรียนรู้

การใช้ Future Tense

6.ชิ้นงานและภาระงาน

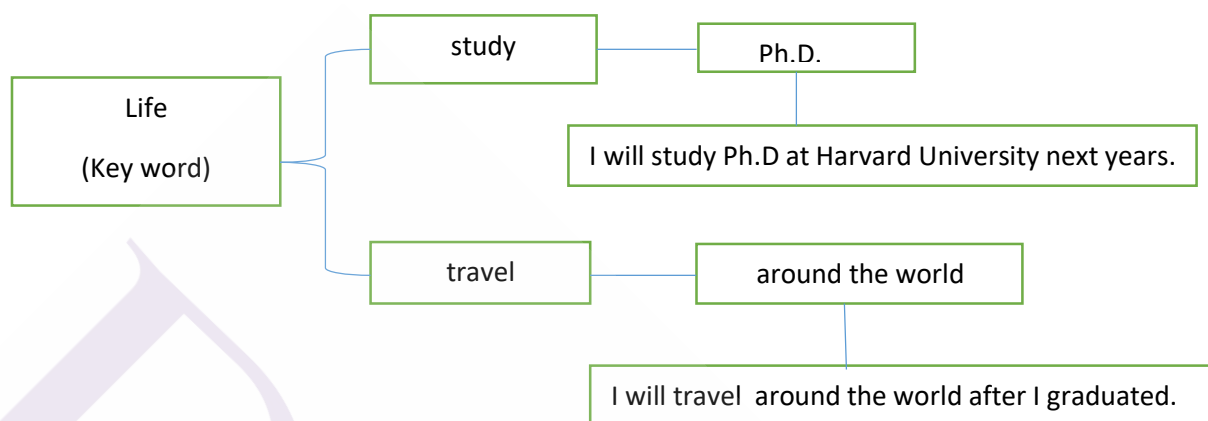
ผังมโนทัศน์

งานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

7.กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)

1. ครูชี้แจงการเรียนรู้เรื่องการใช้ Future Simple Tense โดยใช้ผังมโนทัศน์ ตัวอย่าง

ขั้นดำเนินการสอน

2. ครูให้นักเรียนเรียนรู้จากใบงานเรื่อง Future Simple Tense
3. ครูนำเสนอหัวข้อที่นักเรียนจะต้องเขียนโดยใช้แผนผังมโนทัศน์

Future Simple Tense	
คาบที่ 9	When I grow up, I will be a / an..... เมื่อฉันโตขึ้น, ฉันจะเป็น.....
คาบที่ 10	ทดสอบการเขียนความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์โดยใช้โครงสร้าง Future Simple Tense

จากตารางข้างต้นในคาบที่ 9 ครูกำหนดหัวข้อเรื่อง When I grow up, I will be a / an.....โดยให้นักเรียนใช้หัวข้อนี้ทำเป็น key word ของผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง

(10 ประโยค)ได้ โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

จากตารางข้างต้นในคาบที่ 10 ครูทำการทดสอบการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โครงสร้างของ Future Simple Tense จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

ขณะที่นักเรียนเขียนแผนผังมโนทัศน์และเขียนเรื่อง ครูเดินสังเกตการณ์ทำงานของนักเรียนให้

ทั่วถึงเป็นการตรวจสอบการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน

ขั้นสรุป

4. ครูเลือกชิ้นงานที่ดีและโดดเด่นมาแสดงให้นักเรียนในชั้นเรียนได้เห็นเพื่อเป็นตัวอย่าง
5. ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันสรุปเรื่องการใช้ Future Simple Tense

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้.

ใบความรู้เรื่อง Future Simple Tense

9. การวัดและประเมินผล

ใบงานแสดงผังมโนทัศน์และงานเขียน

แบบประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์

เกณฑ์ผ่านมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ใบความรู้เรื่อง Future Simple Tense

โครงสร้าง : **Subject + will / shall + Verb. Infinitive**

1.เราจะใช้ Future Simple Tense เพื่อพูดถึงเหตุการณ์ในอนาคตในลักษณะดังต่อไปนี้

- เหตุการณ์ในอนาคต
- คำสัญญา
- ความมุ่งมั่นที่จะทำ
- การพยากรณ์
- การชักชวน
- แนะนำอย่างสุภาพ

Adverb of Time ที่บ่งชี้อนาคต

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
Tomorrow	พรุ่งนี้	In _ minutes	ภายใน _ นาที
Soon	เร็วๆนี้	Next ____	___ หน้า
Later	ทีหลัง / เร็วๆนี้	Shortly	เร็วๆนี้
In the future	ในอนาคต	The day after tomorrow	วันมะรืน

สรุปโครงสร้าง Future Simple Tense

Future simple tense	
โครงสร้างประโยคบอกเล่า	Subject + will / shall + Verb.inf + (กรรม) + (ส่วนขยาย) +. Will ใช้กับ I / you / we / they / he / she / it Shall ใช้กับ I และ we หรือใช้กับบุคคลสำคัญ หรือบุคคลที่มีตำแหน่งสูง **ปัจจุบันใช้ will ได้กับทุกประธาน Example: He will go to Japan next December.
โครงสร้างประโยคปฏิเสธ	Subject + will / shall + not (won't รูปย่อ) } +Verb.inf Example: He will not go to Japan next December. หรือ He won't go to Japan next December.
โครงสร้างประโยคคำถาม	Will / Shall + Subject + Verb.inf + (กรรม) + (ส่วนขยาย) +? Example: Will he go to Japan Next December? การตอบ Yes, he will No, he won't
โครงสร้างประโยคคำถาม Wh-question ได้แก่ Who / What/ Where / When /Why / How	Wh-question + will / shall + Subject + Verb.inf + (กรรม) + (ส่วนขยาย)+?Example: When will he go to Japan? การตอบ He will go to Japan next December.

****การตอบ**

ขึ้นต้นด้วย Yes หรือ No

ใช้สรรพนาม (I /you /we / they / he / she / it) แทนประธานเสมอ

มักใช้รูปย่อปฏิเสธของกริยาช่วย : won't มากกว่ารูปเต็ม

2.) Be going to

โครงสร้าง : **Subject + is / am /are + going to + Verb.**

2. เราจะใช้ be going to เพื่อพูดถึงเหตุการณ์ในอนาคตในลักษณะดังต่อไปนี้

- เหตุการณ์ที่ตัดสินใจ / จะทำแน่นอนในอนาคต
- ปรากฏการณ์ธรรมชาติ / เหตุการณ์นอกเหนือการควบคุมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นแน่นอนในอนาคต
- ความตั้งใจ

I	am	going to	Verb.infinitive	(กรรม)	(ส่วนขยาย)	.
	am not (I' m not)					
He / She / It / นามเอกพจน์	is					
	is not (isn't)					
You / We / They / นามพหูพจน์	are					
	are not (aren't)					

Am	I	going to	Verb.infinitive	(กรรม)	(ส่วนขยาย)	?
Is	he / she / it					
	นามเอกพจน์					
Are	you / we / they					
	นามพหูพจน์					

การตอบ

Yes - ใช่				No - ไม่ใช่			
Yes	I	am	.	No	I 'm	not	.
	He / she / it	is			He / she / it	isn't	
	You / We / they	are			You / We / they	aren't	

- ขึ้นด้วย Yes หรือ No
- ใช้สรรพนาม (I / you / we / they / he / she / it แทนประธานเสมอ
- มักใช้รูปย่อปฏิเสธของกริยาช่วย : I' m not / isn't / aren't มากกว่ารูปเต็ม

QW	am	I	going to	Verb Infinitive	(กรรม)	(ส่วนขยาย)	?
	is	he / she / it					
		นามเอกพจน์					
	are	you / we /they					
		นามพหูพจน์					

QW	am	going to	Verb Infinitive	(กรรม)	(ส่วนขยาย)	?
	is					
	are					

ใบงานแสดงผังมโนทัศน์และงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนหัวข้อเรื่อง When I go up, I will be a/an..... โดยหัวข้อสามารถ
 ทำเป็น key word ของผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10
 ประโยค) โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

ผังมโนทัศน์เรื่อง _____

ใบงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

เรื่อง _____

แบบทดสอบการเขียนผังมโนทัศน์และงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนผังมโนทัศน์จากเรื่องที่นักเรียนกำหนดขึ้นเอง จากนั้นนำไปเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์ โดยใช้โครงสร้างของ Future simple tense จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

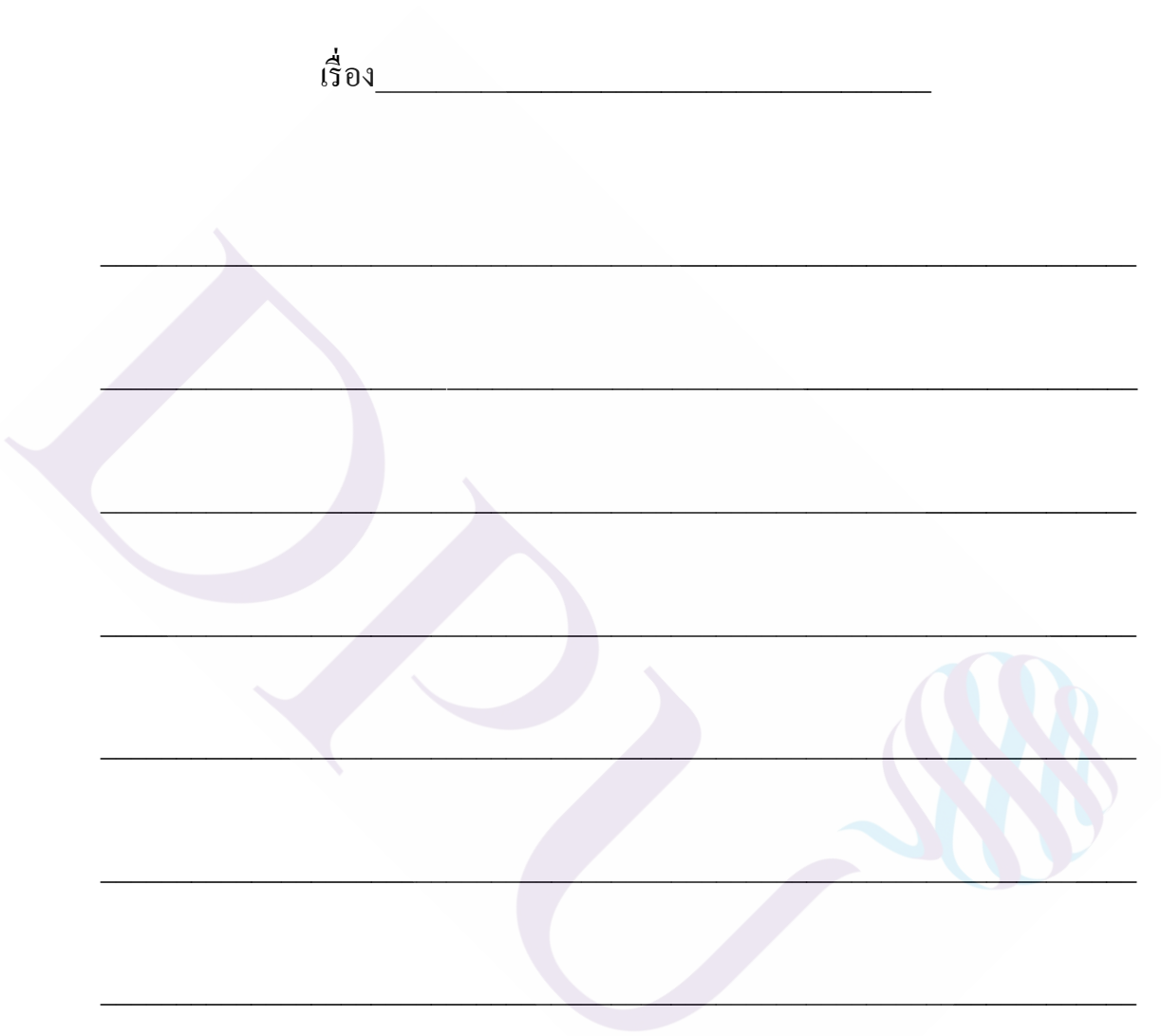
ผังมโนทัศน์เรื่อง _____

แบบทดสอบงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

เรื่อง _____

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา	ภาษาอังกฤษ	รหัสวิชา	อ.161101	ระดับชั้น	ประถมศึกษาปีที่ 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	เรื่อง Our planet			เวลา	5 คาบ
บทเรียนย่อยที่ 2	เรื่อง If clause	คาบที่ 11		คาบละ	50 นาที
ครูผู้สอน นางสาววัฒนากาญจน์ แก้วมณี					

1.มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและเขียน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ต.1.3 สามารถพูดหรือเขียนประโยค If clause ได้

3.สาระสำคัญ

การใช้ If clause

4.จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถเขียนประโยค If clause ได้

5.สาระการเรียนรู้

การใช้ If clause

6.ชิ้นงานและภาระงาน

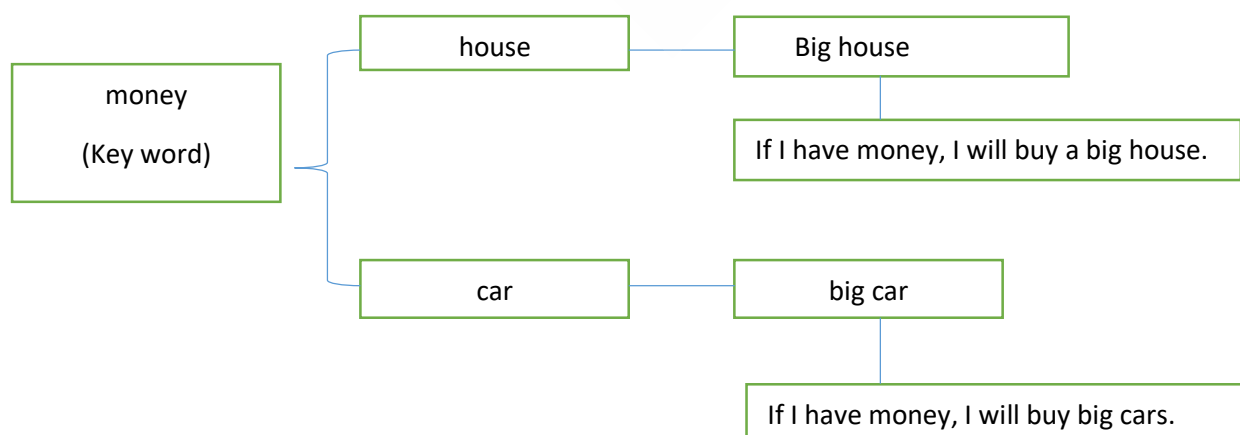
ผังมโนทัศน์

งานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

7.กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)

1. ครูชี้แจงการเรียนรู้เรื่องการใช้ If clause โดยใช้ผังมโนทัศน์ ตัวอย่าง

ขั้นตอนการสอน

2. ครูให้นักเรียนเรียนรู้จากใบงานเรื่อง If clause
3. ครูนำเสนอหัวข้อที่นักเรียนจะต้องเขียนโดยใช้แผนผังโน้ต

If clause	
คาบที่ 11	If I have a lot of money, I will..... ถ้าฉันมีเงินฉันจะ.....

จากตารางข้างต้นในคาบที่ 11 ครูกำหนดหัวข้อเรื่อง If I have a lot of money, I will..... โดยให้นักเรียนใช้หัวข้อนี้ทำเป็น key word ของผังโน้ตและเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) ได้ โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

ขณะที่นักเรียนเขียนแผนผังโน้ตและเขียนเรื่อง ครูเดินสังเกตการณ์ทำงานของนักเรียนให้ทั่วถึงเป็นการตรวจสอบการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน

ขั้นสรุป

4. ครูเลือกชิ้นงานที่ดีและโดดเด่นมาแสดงให้นักเรียนในชั้นเรียนได้เห็นเพื่อเป็นตัวอย่าง
 5. ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันสรุปเรื่องการใช้ If clause
8. สื่อและแหล่งเรียนรู้.

ใบความรู้เรื่อง If clause

9. การวัดและประเมินผล

ใบงานแสดงผังโน้ตและงานเขียน

แบบประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์

เกณฑ์ผ่านมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ใบความรู้เรื่อง Conditional Sentence “If” ประโยคเงื่อนไข

ประโยคเงื่อนไข (ประโยคสมมติ) มีทั้งหมด 3 ระดับ แต่เราจะเรียนเฉพาะระดับที่ 1

(First Conditional / If clause type 1) “If” ซึ่งแปลว่า “ถ้า”

ระดับที่ 1: สมมติสิ่งหนึ่งในปัจจุบัน เพื่อหวังให้เกิดผลสิ่งหนึ่งในอนาคต

ประโยคเงื่อนไข	◆ ประโยคตั้งเงื่อนไข ขึ้นต้นด้วย If “Conditional clause” ◆ ใช้ Present Simple Tense
ประโยคผลลัพธ์	◆ ประโยคที่บอก “Result Clause” ◆ ใช้ Future Simple Tense

โครงสร้างประโยคที่มีเงื่อนไขอยู่หน้าประโยค :

If + subject + Verb ที่แสดงพจน์ present simple + , + subject + will + Verb.infinitive + .

Example: **If I have enough money**, I will buy a new car.

ถ้าฉันมีเงินเพียงพอ ฉันจะซื้อรถใหม่

If the students don't study hard, they won't pass the exam.

ถ้านักเรียนไม่เรียนหนังสืออย่างหนัก นักเรียนจะสอบไม่ผ่าน

โครงสร้างประโยคที่มีเงื่อนไขอยู่หลังประโยค :

Subject + Verb ที่แสดงพจน์ present simple + if + Subject + will + Verb.infinitive + .

Example: He will get some books for his paper **if he goes to the library**.

เขาจะได้หนังสือมาทำรายงานถ้าเขาไปห้องสมุด

****ประโยคทั้งสามนี้มีความหมายว่า “ถ้ากระทำการหนึ่งให้เป็นจริงในปัจจุบัน เหตุการณ์อีกอย่างหนึ่งมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นด้วยในอนาคต”**

หมายเหตุ

- กริยาแสดงพจน์ Present Simple คือ กริยาแสดงพจน์ที่เหมาะสมกับประธาน เช่น ถ้าประธานเป็นนามเอกพจน์ กริยาต้องเติม -s / -es ถ้าเป็นนามพหูพจน์ไม่ต้องเติมอะไร
- กริยา infinitive คือ คำกริยาที่ไม่แสดงกาล / พจน์ / มาลาใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งกริยาที่นักเรียนสับสนมากที่สุดคือ verb to be (is / am / are) verb.infinitive คือ be
- ประโยคเงื่อนไข และ ประโยคผลลัพธ์ สามารถสลับที่กันได้ จะใช้ประโยคใดขึ้นก่อนขึ้นอยู่กับผู้พูด / ผู้เขียน ว่าต้องการเน้นเงื่อนไขหรือผลลัพธ์มากกว่า ถ้าต้องการเน้นสิ่งใดก็ใช้ประโยคนั้นขึ้นก่อน

ใบงานแสดงผังมโนทัศน์และงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนหัวข้อเรื่อง If I have a lot of money, I will..... โดยหัวข้อสามารถทำเป็น key word ของผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

ผังมโนทัศน์เรื่อง _____

ใบงานเขียนเชิงสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

เรื่อง _____

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา	ภาษาอังกฤษ	รหัสวิชา	อ.161101	ระดับชั้น	ประถมศึกษาปีที่ 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง	Our planet			เวลา	5 คาบ
บทเรียนย่อยที่ 3	เรื่อง Fact and Opinion	คาบที่	12 – 13	คาบละ	50 นาที
ครูผู้สอน นางสาววัฒนากาญจน์ แก้วมณี					

1.มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและเขียน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ต.1.3 สามารถพูดหรือเขียนประโยค Fact and Opinion ได้

3.สาระสำคัญ

การใช้ Fact and Opinion

4.จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถเขียนประโยค Fact and Opinion ได้

5.สาระการเรียนรู้

การใช้ Fact and Opinion

6.ชิ้นงานและภาระงาน

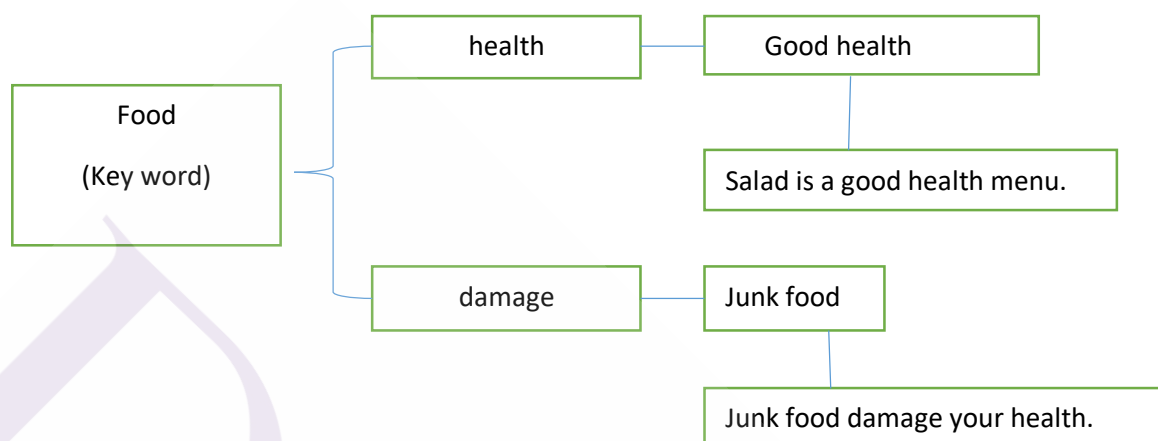
ผังมโนทัศน์

งานเขียนเชิงสร้างสรรค์

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)

1. ครูชี้แจงการเรียนรู้เรื่องการใช้ Fact and Opinion โดยการใช้ผังมโนทัศน์ ตัวอย่าง

ขั้นดำเนินการสอน

2. ครูให้นักเรียนเรียนรู้จากใบงานเรื่อง Fact and Opinion
3. ครูนำเสนอหัวข้อที่นักเรียนจะต้องเขียนโดยใช้แผนผังมโนทัศน์

Facts and Opinions	
คาบที่ 12	Food
คาบที่ 13	ทดสอบการเขียน

จากตารางข้างต้นในคาบที่ 12 ครูกำหนดหัวข้อเรื่อง Food โดยให้นักเรียนใช้หัวข้อนี้ทำเป็น key word ของผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) ได้ โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

จากตารางข้างต้นในคาบที่ 13 ครูทำการทดสอบการเขียนความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์โดยนักเรียนเลือกเรื่องด้วยตัวเอง และสามารถทำเป็น key word ของผังมโนทัศน์และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์ จำนวน 1 เรื่อง (15 ประโยค) ได้ โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที โดยนักเรียนเลือกใช้โครงสร้างของ Present simple Tense หรือ Past simple Tense หรือ Future simple Tense เพียง 1 โครงสร้าง

ขณะที่นักเรียนเขียนแผนผังมโนทัศน์และเขียนเรื่อง ครูเดินสังเกตการณ์ทำงานของนักเรียนให้ทั่วถึงเป็นการตรวจสอบการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน

ขั้นสรุป

4. ครูเลือกชิ้นงานที่ดีและโดดเด่นมาแสดงให้นักเรียนในชั้นเรียน ได้เห็นเพื่อเป็นตัวอย่าง
5. ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันสรุปเรื่องการใช้ Fact and Opinion

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้.

ใบความรู้เรื่อง Fact and Opinion

9. การวัดและประเมินผล

ใบงานแสดงผังมโนทัศน์และงานเขียน

แบบประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์

เกณฑ์ผ่านมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ใบความรู้เรื่อง Fact and Opinion (ข้อเท็จจริงและความคิดเห็น)

ในการอ่านมักมีการถามถึง fact หรือ opinion อยู่เสมอ นักเรียนต้องแยกแยะให้ถูกต้อง ดังนี้

Fact	ข้อเท็จจริงตามกฎหมาย / มีหลักฐานยืนยัน / การสังเกต และพิสูจน์แล้ว หรือ ประสบการณ์การยาวนานอันเป็นที่ยอมรับ		
Opinion	ความคิดเห็นตามความเชื่อ, ความรู้สึก เราสามารถสังเกตได้จาก คำคุณศัพท์ วลี หรือ คำบางคำ เช่น		
	คำคุณศัพท์	Pretty น่ารัก	good ดี
		Comfort สบาย	evil เลว / ร้าย
	วลี / คำบางคำ	Probable น่าจะ	perhaps บางที
		Often บ่อยๆ	almost เกือบ
		I believe ฉันเชื่อ	I feel ฉันรู้สึก
		in my opinion ในความคิดของฉัน	
		She suggests เธอแนะนำว่า	

วลี และ คำถามที่มักพบบ่อยในการอ่าน

วลี / คำถาม	ความหมาย / การถามถึง
Which statement is a fact?	ประโยคไหนที่เป็นข้อเท็จจริง
It is	มันคือ
Is the statement “ประโยค” fact or opinion?	ประโยค เป็นเรื่องจริงหรือความเห็น
It is a <u>fact or an opinion</u> . เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง	มันคือ
Which of the following statement is a fact?	ประโยคไหนเป็นความจริง
It is	มันคือ
What facts are given in this paragraph?	ย่อหน้านี้ได้ให้ข้อเท็จจริงอะไร
It is	มันคือ
Which statement is an opinion?	ประโยคไหนเป็นความคิดเห็น

วลี / คำถาม	ความหมาย / การถามถึง
It is	มันคือ
Which of the following statement is an opinion?	ประโยคที่ตามมานี้ประโยคไหนเป็นความคิดเห็น
It is	มันคือ
วลี / คำถาม	ความหมาย / การถามถึง
วลี / คำถาม	ความหมาย / การถามถึง
What opinions are given in this paragraph?	ย่อหน้านี้ได้ให้ข้อคิดเห็นอะไร
It is	มันคือ
What is the author's opinion about _____?	ความคิดเห็นของผู้แต่งเกี่ยวกับเรื่อง _____ คืออะไร
What does the writer think about _____?	ผู้เขียนคิดอย่างไรเกี่ยวกับ _____
It is	มันคือ

ใบงานแสดงผังมโนทัศน์และงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ครูกำหนดหัวข้อเรื่อง Food โดยให้นักเรียนใช้หัวข้อนี้ทำเป็น key word ของผังมโนทัศน์ และเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์จำนวน 1 เรื่อง (10 ประโยค) ได้ โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที

ผังมโนทัศน์เรื่อง _____

ใบงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

เรื่อง _____

ใบงานแสดงผังมโนทัศน์และงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนผังมโนทัศน์จากเรื่องที่นักเรียนกำหนดขึ้นเอง จากนั้นนำไปเขียนเป็นความเรียงเชิงคิดสร้างสรรค์ จำนวน 1 เรื่อง (15 ประโยค) โดยใช้เวลา 1 คาบ 50 นาที โดยใช้โครงสร้าง Present simple Tense หรือ Past simple Tense หรือ Future simple Tense เลือกเพียง 1 โครงสร้าง

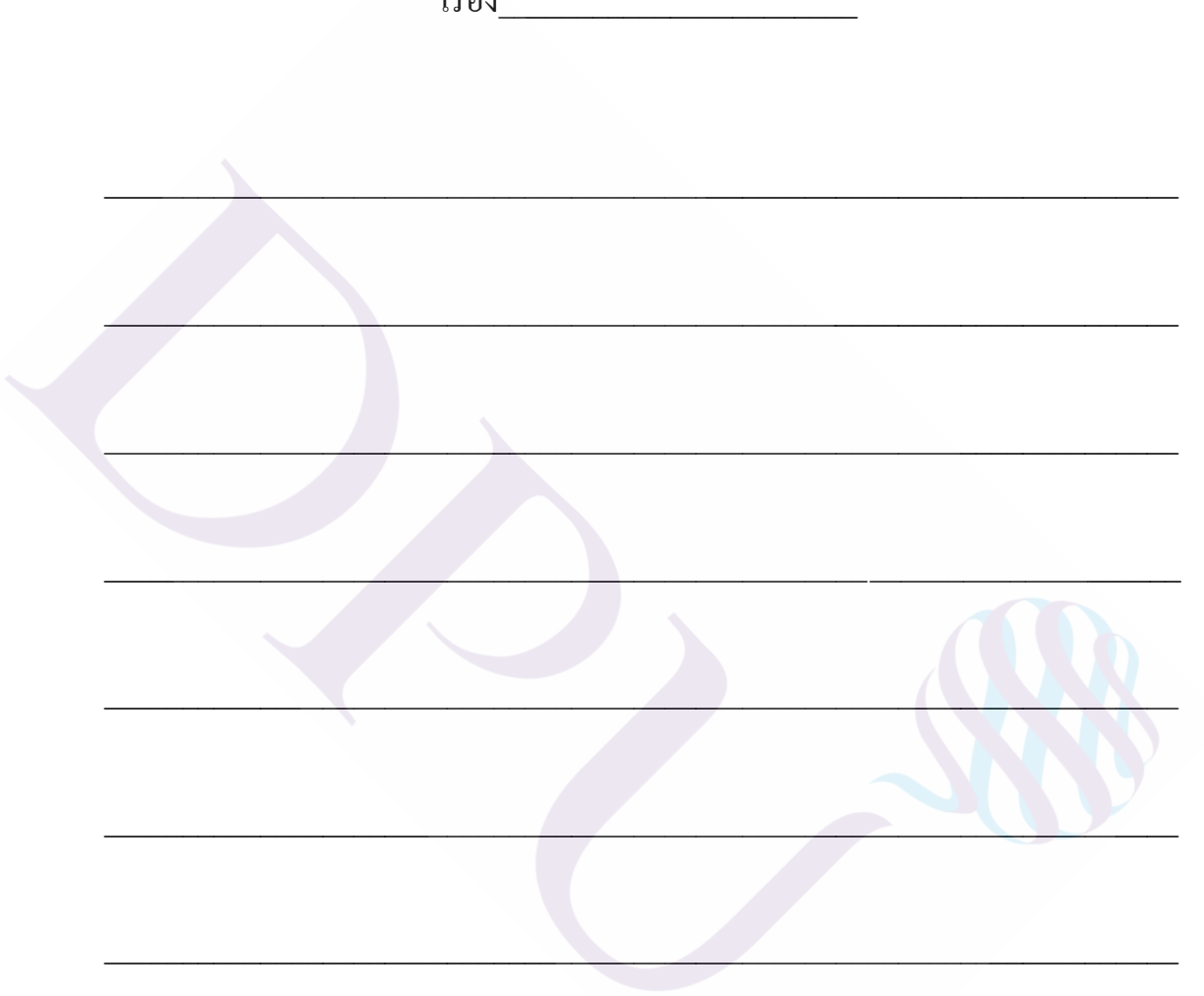
ผังมโนทัศน์เรื่อง _____

แบบทดสอบงานเขียนเชิงคิดสร้างสรรค์

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

เรื่อง _____

Post - test

Part 1 (ความรู้)

Choose the best answer.

This is Harry. He is a male nurse. He is tall and thin. He 1 at the hospital. He 2 sick people. He gets up at six o'clock in the morning. He takes a shower and 3 his clothes. Then he eats breakfast at half past six. At seven o'clock, he drives his car to the hospital. Harry 4 work at eight o'clock. he cleans the rooms in the hospital. Then, he helps the doctors. At twelve o'clock, he has lunch. He goes home at five o'clock. At home he cooks dinner. Then, he watches TV. At ten o'clock, he 5 to bed.

1.) A goes	B works	C is	D drive
2.) A help	B looks down	C looks after	D looks forward to
3.) A puts out	B puts on	C puts it	D puts across
4.) A starts	B does	C drives	D meets
5.) A goes	B starts	C is	D downs

Past 2 (ความรู้)

Choose the best answer.

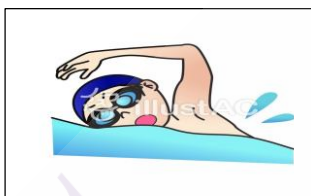
Mrs. Polina is sitting on a bench. She is wearing a green dress with red flowers on it. A lot of people 6 in this area. Her little boy is sitting beside her. She 7 him to the dentist, but they are early for the appointment. They 8 some boys. The boys 9 bidminton. Next to them, a man and a woman are sitting on a bench. Behind them, a boy is riding on bike cycle way. In front of them, a taxi driver 10 on the road.

6.) A. is taking	B. are watching	C. are walking	D. are playing
7.) A. is taking	B. are watching	C. are walking	D. are playing
8.) A. is taking	B. are watching	C. are walking	D. are playing
9.) A. is taking	B. are watching	C. are walking	D. are playing
10.) A. is driving	B. are watching	C. are walking	D. are playing

Parts 3 (ความรู้)

Select the best past simple sentence to go with each picture.

11.)

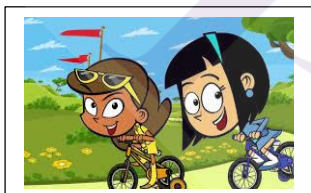
- A. The man was swum yesterday.
- B. The man is swimming yesterday.
- C. The man swam yesterday.
- D. The man swum yesterday.

12.)

- A. Someone feeds a dog.
- B. Someone fed a dog.
- C. Someone was fed a dog.
- D. Someone feeded a dog.

13.)

- A. They rode the bicycle in the park.
- B. They ride the bicycle in the park.
- C. They are rode the bicycle in the park.
- D. They are ridden the bicycle in the park.

14.)

- A. They fight in the game.
- B. They fought in the game.
- C. They were fought in the game.
- D. They foughted in the game.

Part 4 (ความเข้าใจ)**Choose the best answer**

15.) I hope the weather_____ nice.

- A. is going to be B. will be
C. is be D. being

16.) We_____ dinner at a nice restaurant on Saturday.

- A. is going to have B. are having
C. will have D. having

Read the passage and fill word in the blank

Louie lives in the city. He woke up at seven o'clock yesterday. At ten past seven, he was making plans for the weekend. He 17 to the community center. He said that he was going to practice the flute there. That sounds fun, too!

17.) A. will go B. shall go C. are going to go D. is going to go

Part 5 (ความเข้าใจ)**Choose the best answer**

18.) If I _____ her address, I _____ her an invitation.

- A. find / will send B. will find / send
C. found / will send D. finding / sending

19.) He _____ the examination, if he _____ hard.

- A. pass / work B. will pass / works
C. passing / work D. passed / worked

Part 6 : fact and opinion (การนำไปใช้)

Read the passage and answer the question

Jackie Robison

Jackie Robinson was the first Black man to play on a major league baseball team. He showed us that the color of your skin is not what matters. What matters is how good you are at something and that you don't give up.

Jackie Robinson was born in Georgia in 1919. His family did not have a lot of money. He had four brothers and sister. Jackie's father left when he was just a baby. Then his family moved to California.

Growing up, people thought Jackie Robinson was very good at sports. He played football, baseball and basketball in high school. He was also a very fast runner. Jackie began playing for a league with only Black players when he was 25. Later, he becomes the best player. I think Jackie Robinson is the greatest baseball player that ever lived.

20.) **What fact is given in the first paragraph?**

- A. Jackie Robinson was born in Georgia in 1919.
- B. He had four brothers and sister.
- C. Jackie Robinson was the first Black man to play on a major league baseball team.
- D. He played football and baseball and basketball in high school

21.) **What opinion is given in the last paragraph?**

- A. I feel that Jackie Robinson is smart
- B. I believe Jackie Robinson didn't give up anything.
- C. Jackie began playing for a league with only Black players when he was 25
- D. Growing up, people thought Jackie Robinson was very good at sports.

THE BOAT PARADE

The boats are floating along the lakeshore. It is the summer boat parade.

There are motor boats, rowboats, and sailboats.

Jessica's favorite is the yellow motor boat with the flag. The rowboat decorated with flowers is Lisa's favorite. Tony likes the purple sailboat.

The boats float by one at a time. The people on the boats waive at the crowds. The crowds cheer the boats. The boat parade is so much fun to watch. It is the best of the summer.

Answer the Questions:

22.) what season is it now?

- A. winter B. spring C. summer D. autumn

23.) Which boat is decorated with flowers?

- A. motor boat B. sailboats C. boat parade D. rowboats

Going to the movie

My class is going to the movie on a field trip next week. We are going to see a movie that tells the story from a book we read. We love it when movie are made from books. It is fun to compare the movie to the book I usually like the book better.

We get to the movie early so we can buy popcorn. Some of us buy candy and slushes too. We all enjoy watching the movie. When we return to school, we talk about things that were in the movie and the book. The movie and book are similar. We all agree that we like the book better though. Books let you picture characters any way you want to picture them.

Answer the Questions:

24.) Which sentence is true?

- A. It is fun to compare popcorn and candy
- B. It is fun to compare the classroom and movie.
- C. It is fun to compare the movie and book.
- D. It is fun to compare picture and characters.

25.) Why do they perfect the book ?

- A. Book and movie is similar.
- B. Books let you picture characters any way.
- C. Movie is not fun
- D. Movie is not excited

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

หัวข้อการประเมิน	3	2	1
เนื้อหา	เนื้อหามีความถูกต้อง สอดคล้องกับเรื่องที่ กำหนดให้เขียน	เนื้อหามีความถูกต้อง สอดคล้องกับเรื่องที่ กำหนดให้เขียนส่วนใหญ่	เนื้อหามีความถูกต้อง สอดคล้องกับเรื่องที่ กำหนดให้เขียนบางส่วน
การใช้ภาษา	ใช้คำตรงความหมาย ประโยคถูกหลักไวยากรณ์ มากที่สุด	ใช้คำตรงความหมาย ประโยคถูกหลัก ไวยากรณ์มาก	ใช้คำตรงความหมาย ประโยคถูกหลัก ไวยากรณ์น้อย
ความคิดสร้างสรรค์	1.ความคิดคล่องแคล่ว	สามารถเลือกคำครบ จำนวน 46 -50 คำ	สามารถเลือกคำได้น้อย กว่า 40 คำ
	2.ความคิดยืดหยุ่น	สามารถใช้คำศัพท์ได้ หลากหลาย	สามารถใช้คำศัพท์ได้ หลากหลายบางส่วน
	3.ความคิดริเริ่ม	มีความคิดที่แปลกใหม่ที่ แตกต่างจากผู้อื่นมาก	มีความคิดที่แปลกใหม่ที่ แตกต่างจากผู้อื่น บางส่วน
	4.ความคิดละเอียดลออ	ใช้ภาษาสื่อความคิดได้ อย่างสมบูรณ์	ใช้ภาษาสื่อความคิดยัง ไม่สมบูรณ์
ผังความคิด	สาระและข้อมูลถูกต้อง ตามหัวข้อมาก	สาระและข้อมูลถูกต้อง ตามหัวข้อปานกลาง	สาระและข้อมูลถูกต้อง ตามหัวข้อน้อย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล

ประวัติการศึกษา

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

นางสาววัฒนากาญจน์ แก้วมณี

ปี พ.ศ.2551

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ครู โรงเรียนไพฑูริยมศึกษา

สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

กรุงเทพมหานคร

